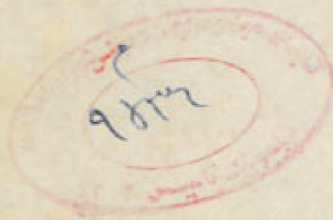
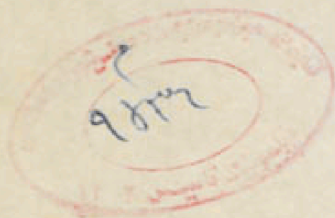
عنوان دین

عنوان دین

ويشترط فيمن تصرف اليه الزكاة من الاصناف الثمانية ان لا يكون هاشميا ولا مطلبيا لقوله صلى الله عليه وسلم ان هذه الصدقة انما هي اوساخ الناس وانها لا تحل لمحمد ولا لآل محمد رواه مسلم وقال لا احل لكم اهل البيت من الصدقات شيئا ولا غسالة الايدي ان لكم في خمس الخمس ما يكفيكم او يغنيكم رواه الطبراني وسواء منعوا حقهم من خمس الخمس او لا الصحيح وسواء سهم العاملين وغيره وقيل يجوز اعطاؤهم من الزكاة ان منعوا حقهم من خمس الخمس وقيل يجوز العمالة لانها اجرة ويجيء الامام والمذهب المنع مطلقا لانه صلى الله عليه وسلم منع العباس رضي الله عنه لما سأل العمالة على الزكاة وكل واجب كالنذر والكفارة بناء على انه يسلك بالنذر مسلك واجب الشرع على احد احتمالين كما يؤخذ من تصحيح ذلك من افتاء شيخنا الرملي بانه يحرم عليهم الاضحية الواجبة والجزء الواجب من اضحية التطوع واما النبي صلى الله عليه وسلم فيحرم عليه الفرض والتطوع لان ما تعاطاه اشرف من غيره ولانه احلت له الاهدية لا تماثلها من الملوك بخلاف الصدقة وفي معناهم مواليهم اي موالي بني هاشم وبني المطلب الا اعتقاؤهم فلا تصرف لهم الزكاة على اصح الوجهين لحديث مولى القوم منهم صححه الترمذي وغيره [illegible] تحرم

فرع قال في العزيز اذا انقطع خمس الخمس عن بني هاشم وبني المطلب [illegible] عليهما قال الاصطخري يجوز صرف الزكاة اليهم لانهم انما حرموا عنها لما [illegible] الخمس ما يغنيكم عن اوساخ الناس فاذا لم يحصل لهم العوض [illegible] في الحديث [illegible] خمس الهروي وبه كان يفتي محمد بن يحيى والاكثرون طردوا القول بالتحريم وقالوا [illegible] اختاره ابو [illegible] بيع التحريم والاستحقاق انتهى كلام العزيز بحكاية الاختصار [illegible]

ويشترط فيمن تصرف اليه الزكاة من الاصناف الثمانية ان يكون حرا فلا تصرف لرقيق الا المكاتب كما تقدم وان يكون مع [illegible] الزكاة على ما سياتي وان لا يكون مكفيا بنفقة الغير او الكسب على ما سبق وان لا يكون له سهم في ديوان الفيء كما هو معلوم مما ذكر في الغزاة وان لا يكون محجورا عليه في فتاوى النووي لا يجوز دفعها لتارك الصلاة كسلا اذا بلغ تاركا لها واستمر بل يقبضها وليه وان بلغ رشيدا ثم ظهر الترك ولم يحجر عليه جاز الدفع اليه ويصح قبضه بنفسه ويجوز دفعها لفاسق الا ان علم انه يستعين بها على معصية فيحرم وان اجزأ قال الزركشي وافتى بعض فقهاء العصر بانه لا يجوز دفعها لاعمى [illegible] ابن الصلاح في فوائد رحلته عن العماد السكري وزيفه وعمل الناس على خلافه [illegible] في الصحيح بعدة الجواز قال ابن حجر ويرده قولهم يجوز دفعها لمربوطة من غير علم بحنث ولا قدر ولا صفة ولا [illegible] ولي الوكيل [illegible] خلاف [illegible]

[illegible]

واعلم ان هاشما والمطلب شقيقان واقارب النبي صلى الله عليه وسلم حقيقة هم بنو هاشم لانه جده صلى الله عليه وسلم فادخل معهم بنو المطلب لانهم لم يفارقوا بني هاشم في جاهلية ولا اسلام وثم شقيق ثالث وهو عبد شمس جد عثمان بن عفان كان متحدا مع اخيه لابيه نوفل جد جبير بن مطعم فلا يخالف ذو القربى وان شملهما اسما لان السنة بينة ان الاستحقاق بالقرابة مع نصر لا القرابة المجردة والاعتبار بالانتساب الى الاباء واما من انتسب منهم الى الامهات فلا لانه صلى الله عليه وسلم لم يعط الزبير وعثمان وامهما كانتا هاشميتين نعم ينبغي ان يستثنى اولاد بناته صلى الله عليه وسلم كامامة بنت ابي العاص من بنت زينب وعبد الله بن عثمان من بنت رقية فانهم ذوو القربى بلا شك ولم يتعرضوا لذلك كما قاله الزركشي ولهذا صحح ان من خصائصه صلى الله عليه وسلم انتساب اولاد بناته اليه في الكفاية وغيرها بخلاف غيره وقياسه اعطاؤهم وان لم يكن اباؤهم من بني هاشم وبني المطلب حكاه شارح التعجيز احتمالا عن الامام مطلق لانطلاق القرابة على قرابة الام ويوافقه القاضي حسين ان العلوي يقدم على الطلبي بجهتين فدل على ان للام اثر كذا قرره الزركشي ورده ابن حجر فقال ولا يرد عليه ان من خصائصه صلى الله عليه وسلم ان اولاد بناته ينتسبون اليه في الكفاية وغيرها كابني بنت رقية من عثمان وامامة بنت زينب من ابي العاص لان هذين ماتا صغيرين فلا فائدة لذكرهما وانما اعقب اولاد فاطمة من علي رضي الله عنهم وهم هاشميون اباء فالحلاف في الاعطاء مع النفي اما ما صح انه صلى الله عليه وسلم يعني الانتساب اليه صلى الله عليه وسلم والسيادة فظاهر انه يعم اولاد البنات مطلقا نظير ما مر في الا ان هنا من ذكره في مقام الدعاء كل مؤمن تقي كما في خبر ضعيف انتهى تحفة محرر مدونه نور الدين ميرك ابن عمر الجزري

١٢١٨
شعبان ٢٢
١٢
احمد جاء جبر
غني داود وسيفلكي
ابن اقصب

تكملة: ولد الاولاد المكورون من الجهتين [illegible]
فيما الاسم من الاولاد والاصل تبع الام وولد
لاجهم الولد المخلوق من ماء الفحل الدام رقيقا
ادا كان زوجها عربيا فولاد الحديث ان [illegible]
لم يعظ الله حكام والمد [illegible] ولد العرب
[illegible] ونرا ون هاشميا او مطلبيا
فاو ما باقي [illegible] حر ليهم عليه [illegible]
الحديث ولا [illegible] عليهم فان ان عهد [illegible]
[illegible] كالمنفى والتي على علي لان [illegible]
[illegible] [illegible] حرجها عن ع و [illegible]
[illegible] البناني

ومما عمت البلوى ان يعلق طلاقها على ابرائها من صداقها وهو نصا با ومضى عليه حول فاكثر فابرائه منه فلا يقع الطلاق لعدم ملكها الابراء من جميعه تحفة محرر

(المرأة الزوج)

ولو طلق ثم قال اسقطت حق الرجعة او طلق بشرط ان لا رجعة لم يسقط انوار مدون في اواكل ب كما لا يسقط الولاء في العتق بشرط

ولا يشترط الاشهاد على الرجعة ولا حضور الشهود ولا رضى الزوجة ولا رضى الولي والسيد ولا اعلامهم ويستحب انوار مدون
(كما لا يسقط الرجعة) (الساقط حاشية الرفيع)

ويشترط في الرجعة ان يكون بلا عوض ويكون طلقة او طلقتين من الحر ويكون في العدة وان يكون طلاق لا فسخا بعيب وغيره وان يكون مدخولا بها ويحرم وطيها والاستمتاع بها والنظر اليها وبعد استمتاع بها ولا يجب الحد وان علم التحريم ولا التعزير الا ان يعتقد التحريم ويجب المهر بهذا الوطي ان اعتقد او لم يراجعها ولا يجب المهر للوطي بعد الرجعة لانها ليست بنكاح مبتدا بل استدامة النكاح الاول ويلحقها الطلاق ويجب النفقة واذا مات احدهما في العدة ورثه الاخر وان يكون الرجعة بصيغة الرجعة كراجعتك او راجعت فلانة الى او امسكتك او امسكت فلانة هذا هو المصرح في الانوار

والضابط في مسائل الخلع ان الطلاق اما ان يقع باينا بالمسمى ان صحت الصيغة والعوض او بمهر المثل ان فسد العوض فقط او رجعيا ان فسدت الصيغة وقد نجز الزوج او لا يقع اصلا ان علق بما لم يوجد تحفة محرر هكذا قرره ابن حجر

ويجوز تعلم النجوم بقدر ما يعرف به الايام والليالي والسنة والشهور والساعات ومواقيت الصلوة واستقبال القبلة خلخالي خلخالي

وفي فتاوى صاحب الروضة ان من قتل اخر ظلما اذا اقتص في الدنيا او عفاه الوارث على الدية او مجانا فلا مطالبة منه في الاخرة عليها المقتضى ظواهر الشرع وقال غيره ايضا ويعطي الله تعالى المقتول ما يرضى به فضلا وكرما انوار مدون في اخر الطرف الرابع

وجميع شروط الفاسدة فيما اذا شرط في نفس العقد فلو تواطيا على ذلك قبل العقد
وعقد بلا شرط لم يفسد النكاح م انوار مدون

فكل حكم تذكر في الزوجة فهو جار في الزوج بلا فرق فلو كانت له بنت واحدة فقال
زوجتك ابنتي ولم يسمها او سماها بغير اسمها او قال زوجتك هذه او التي في
البيت او الدار او التي لم تزوج فقبل صح ولو قال زوجتك هذا الغلام واشار
الى ابنته صح كما لو قال بعتك داري هذه وحددها وغلط في حدودها بخلاف ما لو قال
بعتك الدار التي في محلة الفلانية وحددها وغلط ولو قال بعتك داري ولم يقل هذه
وحددها وغلط ولم يكن له دار غيرها صح انوار قال البغوي في الفتاوى ولو جاء
رجلان الى العاقد واخبراه ان فلانة بنت فلان اذنت لك
في تزويجها من فلان بن فلان والحال
ذلك لا يعرفها ويعرفها الخاطب والشهود
فزوج صح ان ذكر نسبها م انوار
مدون

قال ان فلانة بنت فلان

لا يصح النكاح الا بحضور شاهدين ويعتبر فيهما الاسلام والتكليف والحرية والعدالة
لصريحة لفظ العدل في الحديث الذي رويناه عن ابن حبان فلا ينعقد بحضور الفسقة والمعنى
عدم الوثوق بقولهم ومن اصحابنا من لا يشترط العدالة لان الفاسق يجوز ان يقبل كالعدل
ولان الفسق يرد الشهادة للتهمة المتهمة وذلك انما يكون عند الاداء فاما عند
التحمل فامر مشاهد لا تهمة فيه وبه قال ابو حنيفة رحمه الله والاولى في زماننا
ان يفتى بذلك او ينقل العاقد الى مذهب ابي حنيفة والا فالعادل الموصوف
بما يجيء في كتاب الشهادة اندر في زماننا من الكبريت الاحمر ه وضوح مدون

والاصح الانعقاد بحضور مستوري العدالة وهما المعروفان بها ظاهرا لا باطنا كما قاله
الشيخان لان النكاح يجري بين اوساط الناس والعوام ولو اعتبر فيه العدالة الباطنة
لاحتاجوا الى معرفتها بحضور من هو متصف بها فيطول الامر عليهم ويشق شرح محرر
مدون

المرأة لا تستقل بالفسخ بالاعسار لانه من امور العظام التي يتعلق باجتهاد الحاكم
بل ترفع الامر الى الحاكم كما ترفع للفسخ بالعنة لان ذلك محل اجتهاد وتثبت المرأة
الاعسار عنده ان عجز الحاكم اما باقامة البينة عليه او باقراره فاذا ثبتت
... صح الفسخ بنفسه قائلا فسخت نكاح زوجة زيد زينب بسبب المرأة اعساره

ثم شرط المتعة لتكون دافعة للحد ان يكون العوض معلوما بان يقول الى شهر او الى اعساره
سنة على كذا او متعيني نفسك يوم كذا وتقبل المرأة مع الاتصال ولا تقدير فيه وعند مالك
لا بد ان لا ينقص عن ثلثة دراهم ولو جرى المتعة بلفظ الاحلال او الاباحة فالتصحيح انه
لا يدرء الحد بل هي لفاحشة محضى وسمي المتعة متعة لان الغرض منها التمتع دون التوالد
وغيره من اغراض النكاح م ه وضوح مدون فاذا وطئ في نكاح المتعة جاهلا بفساده
فلا حد عليه وان علم فلا حد ايضا على المذهب وحيث لا حد تجب المهر والعدة ويثبت النسب
شرح محرر مدون

[illegible]

وكذا لو وكل شخص القاضي بنفسه في ايجاب النكاح او قبوله في مسافة العدوى او دونه لا يحتاج الى حضور الموكل ولا الى الشهادة على التوكيل بل يكفي اخبار عدل بانه وكل فلانا وكلك في كذا ويكون القاضي كاحاد الناس في ذلك هـ وضوح مدون

سئل عن اخبار بطلاق فلانة او موته هل يقبل او لا بد من شاهدين وهل يقبل الكتاب بدون الشاهد اذا عرف انه خط المرسل اجاب جاز لمن اخبره عدل بذلك العمل به لنفسه قالوا لو اخبر عدل امرأة بموت زوجها او طلاقه جاز لها التزوج فيما بينها وبين الله تعالى وكذا خط الموثوق اذا دلت قرائن انه قصد به مدلول الكتاب ولا يجوز [illegible] الاعتماد للقاضي الى عدل ولا حضور ولا غيرهما مع كل ما ليس بحجة فتاوى ابن حجر

على البنت م

والفرق بين الام والبنت حيث حرمت الام بمجرد العقد الصحيح وان لم يوجد دخول بخلاف البنت لا تحرم الا بالدخول بالام ان الرجل يبتلي عادة بمكالمة امها عقيب العقد لترتيب اموره فحرمت بمجرد العقد ليسهل ذلك بخلاف البنت لم تجر العادة بمكالمتها عقيب العقد على امها لترتيب امورها فلم تحرم الا بالدخول وهذا يقال العقد على البنات يحرم الامهات والدخول بالامهات يحرم البنات ش محرر مصري مدون

وعلم مما ذكر انه لا تحرم بنت زوج الام ولا امه ولا بنت زوج البنت ولا امه ولا ام زوجة الاب ولا بنتها ولا ام زوجة الابن ولا زوجة الربيب ولا زوجة الراب لخروجهن عن المذكورات م ش محرر مصري مدون

ولا الزوجة الكن ابن [illegible] م

وانما قيدنا بقولنا غير كفؤ لانه لو زوجها احد الاولياء من كفؤ برضاها دون رضا الباقين فليس لاحد منهم الاعتراض بالاتفاق هـ وضوح مدون

وافهم قوله الاعلى برضا الآخرين انه غير شرط فلو زوجها غير الافضل برضاها صح ولا اعتراض لهم اذا زوجها بكفؤ وان كان بغير كفؤ لم يجز حتى يجتمعوا م ش محرر مدون

ولو زوجها احد الاولياء بكفؤ برضاها بدون مهر المثل ودون رضى الباقين صح انوار مدون

اه المستويين

ولو زوجها احد الاولياء المستوين برضاها دون رضاء الباقين بطل انوار مدون

من غير كفؤ

[illegible]

بدخول الثلث ... ذكر

واذا علق الطلاق بصفة ثم ابانها الزوجية بالطلاق قبل الدخول او بعد الدخول
اما على عوض او بالطلاق الثلاث ووجدت في حال البينونة ثم جدد نكاحها
ثانيا لم يقع الطلاق لانحلال اليمين بالدخول فيها الا ان اليمين تتناولت دخولا واحدا
وقد وجدت في حالة لم يقع فيها ... الصفة المعلق عليه
قبل الدخول او بعده على عوض يدفع الطلاق الثلاث وهذه الطريق اي ابانة الزوجة بالطلاق
منه للتعلق ... والطلاق ولم يرد وقوع الطلاق الثلاث اذا علقها على فعل لا تجد لا بد
ثم يجدد النكاح ... فتفعلها ويأتي ان ابانها معلق عليه
فيقع او بالثلاث فلا يقع الطلاق ... التعليق وان لم توجد الصفة الا بعد تجديد
كانت الابانة بلا دون الثلاث او بالثلاث لارتفاع النكاح الذي علق فيه واختاره
المختار دون هذا الذي ... الصفة المعلق عليها مما يمكن في البينونة كالدخول للدار
فان كانت مما لا يمكن في البينونة ... او قال او زوجته لئن وطئتك فانت طالق ثلاثا
فابانها ثم نكحها ثم وطئ فلا يقع الطلاق قطعا ... على القولين كما هو حقيقة كلام
الشرح الكبير والروضة ... في المحرر ونور الدين ... مدوده

ولو علق ثلاثا بصفة وابانها ووجدت
حال البينونة ثم نكحها ووجدت ثانيا او ارتد
قبل ... ووجدت ثم اسلم فوجدت ثانيا لم تطلق
ولو علق عتق عبد بصفة ثم ازال الملك ثم وجدت
ثم اشتراه لم يعتق ولا فرق بين ان يكون التعليق بلفظ
كلما او غيرها ولو لم توجد الصفة ... البينونة وزوال
... وجدت بعد ما جدد النكاح ... وكذلك

لانه ... التعليق
ولا يجوز ان يكون النكاح الاول ... باعتبار التعليق
... فلا يعود ... التعليق ... النكاح
... الطلاق ... قال البارزي
الذي ان يفتي ... مدوده

وتجوز دفع الزكاة لفاسق ... معصية ... قيل ... وكان ... ولا اصفر
الا ان علم انه ... الصدقات
وانما ... او ... لم يجز دفعها ... ابن حجر ...
وجوبا ... الخلاف ... ابن حجر ...
نعم الاولى ...

فرع قال في المجموع عن الشيخ ابي حامد واقره يكره الاخذ ممن بيده حلال وحرام كالسلطان
الجائر وتختلف الكراهة بقلة الشبهة وكثرتها ولا تحرم الا ان تيقن ان الحرام الذي يمكن معرفة صاحبه
اي ليرد عليه هو الاصل فيبذله ... في الغصب ... يجب عليه في التصرف فيه ... البدل
وقول الغزالي يحرم الاخذ ممن اكثر ماله حرام كذا معاملته شاذ ... في البسيط جرى على المذ
فجعل الورع اجتناب معاملة من اكثر ماله ربا قال وانما لم يحرم وان غلب على الظن انه ربا لان الاصل المعتمد في
الاملاك اليد ولم يثبت لنا فيه اصل آخر يعارضه فاستصحب ولم نبال بغلبة الظن انتهى قال غيره ويجوز الاخذ
من الحرام بقصد رده الى مالكه الا ان كان مفتيا او حاكما او شاهدا فيلزمه التصريح بانه انما ياخذه للرد
على مالكه لكيلا يسوء اعتقاد الناس في صدقه ودينه فيرد فتياه وحكمه وشهادته ابن حجر مدوده
وافتى الغزالي بان ارباب البيوت الذين لم تجر عادتهم بالكسب يجوز لهم اخذ الزكاة كالامام ... لكنه قال
في الاحياء ... الزكاة ... النسخ والخياطة عند الحاجة ... ودعوته ... الاوسائح عند قدرته
على الكسب ... بحرفته ... ارشاده للاكل ... للكسب ... الاخذ للاديم الاول
ويسن للزوجة ان تعطي زوجها من زكاتها ... ابن حجر مدوده
زوجة ابن مسعود رضي الله عنهما ... اذا ... عليها خلافا للقاضي لحديث زينب
... في البخاري وغيره ابن حجر مدوده

كتب ... [illegible] الضياء ... [illegible] العطف
لكن ... [illegible] ... الثلثة
[illegible] ... فقال
وهو الاختيار ... [illegible]
انتهى ابن حجر

... [illegible] ... والاعصار
بوجوب استعمال الاصناف ... [illegible]
لا يلزمهم خلط فطرتهم
في العادة ا ه مغني محتاج

وهي ... [illegible] ... المحرمة اجماعاً او ليمتنع من حكم بحق
فهو الرشوة ... الاعمال لكنه اقل اثماً ... الحكم
من الحاكم بالحق والمرتشي ... الباطل
صلى الله عليه وسلم لعن الله الراشي والمرتشي في الحكم
والرائش وهو الماشي بينهما ومحله ... فلازم
اما من علم اخذه ماله بباطل لولا الرشوة
الراشي حكم موكله فانه وكيل عنهما ... مطلقاً نسبة المال
محل قولنا لكنه اقل اثماً ما اذا كان له رزق من بيت
والا وكان ذلك الحكم مما يصح الاستئجار عليه وطلب اجرة
مثل عمله فقط جاز له طلبها واخذها عند كثيرين وامتنع
عند آخرين قيل والاول اقرب والثاني احوط
ابن حجر

والاظهر وان نقل مقابله عن اكثر
العلماء وانتصر له منع نقل الزكوة
لغير الغازي على ما مر فيه عن محل المؤدى عنه
من الفطرة والمال الذي وجبت فيه مع وجود
مستحق به الى محل آخر به مستحق فيصرف اليه ما لم
يقرب منه الا بان ينسب اليه عرفاً بحيث يعد معه بلداً
واحداً كما لو خرج عن سوره وعمرانه فيما يظهر
ابن حجر ... ١٢١٧ ... [illegible]

والمتحجبين من اهل ... [illegible]
... [illegible] ... ١٢١٧

خاتمة اذا سب انسان انساناً جاز للمسبوب ان يسب الساب
بقدر ما سبه لما لقوله تعالى وجزاء سيئة سيئة مثلها ولا يجوز ان يسب اباه ولا امه
روى ان زينب لما سبت عايشة رضي الله عنهما قال لها النبي صلى الله عليه وسلم سبيها
كذا رواه ابو داود وفي سنن ابن ماجة دونك فانتصري فقبلت عليها حتى يبس ريقها
في فيها فتهلل وجه النبي صلى الله عليه وسلم وانما يجوز السب بما ليس كذباً ولا قذفاً كقوله يا ظالم يا احمق
لان احداً لا يكاد ينفك عن ذلك واذا انتصر بسبه فقد استوفى ظلامته وبرئ الاول من حقه
وبقي عليه اثم الابتداء والاثم لحق الله وقيل يرتفع جميع الاثم بالانتصار والله اعلم دميري دميري
دميري مبدء آخر باب التفرق

ولو قال له اللصوص لا نتركك حتى تحلف بالطلاق ان لا تخبر بنا احداً كان اكراهاً على الحلف
فلا يقع باخباره لو حلف لهم وان علم عدم اطلاق الا بالحلف لعدم اكراههم على الحلف
بغير حق وانه لم يرد لا طلاق الخبر لاطلاق في اغلاق اي اكراه واعلم انه لا فرق بين الاكراه
الحسي والشرعي فلو حلف ليطأن زوجته الليلة فوجدها حائضاً او لتصومن غداً
فحاضت فيه او ليبيعن امته اليوم فوجدها حاملاً منه لم يحنث وكذا لو حلف
ليقضين زيداً حقه في هذا الشهر فعجز عنه عبد البر

قال الشيخ عبد الغني الشامي النابلسي قدس سره قال العلامة محمد المهدي ابن احمد بن علي
الفاسي في كتابه شرح دلائل الخيرات واولاده صلى الله عليه وسلم القاسم وابراهيم و
عبد الله ويقال الطاهر والطيب ثلاثة اسماء لولد واحد على الصحيح وزينب
ورقية وام كلثوم وفاطمة رضي الله عنهم وكلهم من خديجة رضي الله تعالى عنها الا ابراهيم
فانه من مارية سريته صلى الله عليه وسلم فاما الذكور فماتوا صغارا واما الاناث
فتزوجن كلهن اما زينب فتزوجها ابن خالتها ابو العاص بن الربيع فولدت له
عليا وامامة واميمة واما رقية فتزوجها عثمان بن عفان رضي الله عنه فولدت
له عبد الله ثم ماتت فتزوج النبي صلى الله عليه وسلم اختها ام كلثوم فلم تلد
واما فاطمة فتزوجها علي بن ابي طالب رضي الله عنه فولدت له الحسن والحسين
ومحسنا وام كلثوم وزينب ورقية وماتت البنات الثلاثة الاول في حياة
رسول الله صلى الله عليه وسلم ولم تعقب واحدة منهن وعقبه صلى الله عليه وسلم
من ابنته فاطمة فقط رضي الله عنها وقال ايضا وازواجه صلى الله عليه وسلم اللاتي
دخل بهن بلا اختلاف احدى عشرة خديجة رضي الله عنها بنت خويلد القرشية الا
سدية وهي اولاهن ولم يتزوج عليها حتى ماتت ثم سودة بنت زمعة القرشية
ثم عائشة بنت ابي بكر الصديق القرشية التيمية ولم يتزوج بكرا غيرها ثم حفصة
بنت عمر بن الخطاب القرشية العدوية ثم زينب بنت خزيمة الهلالية العامرية وماتت
في حياته صلى الله عليه وسلم مثل خديجة رضي الله عنهن ثم ام سلمة بنت ابي امية بن مغيرة
القرشية المخزومية ثم زينب بنت جحش الاسدية اسد خزيمة ثم جويرية بنت
الحارث بن ابي [illegible] ضرار الخزاعية المصطلقية ثم ام حبيبة بنت ابي سفيان
بن حرب القرشية الاموية ثم صفية بنت حيي بن اخطب الاسرائيلية النضرانية
من سبط هارون بن عمران عليه السلام ثم ميمونة بنت الحارث الهلالية العامرية

واختلفوا في ريحانة القرظية فقيل زوجته نكحها بعد جويرية وقيل ام حبيبة وقيل سريته واختلفوا هل ماتت في حياته مرجعه من حجة الوداع او بقيت بعده والشيخ الجواني يميل بقيت بعده صلى الله عليه وسلم واما سراريه صلى الله عليه وسلم فقيل انهن اربعة مارية بتخفيف الياء التحتية ام ابراهيم ابنه صلى الله عليه وسلم وريحانة المتقدمة واخرى اصابها في بعض السبي واخرى وهبتها له زينب بنت جحش رضي الله عنهن اجمعين نقل من مدون كنوز الاسرار في صلوة الشيخ عبد القادر رضي الله تعالى عنه وقدس سره ونفعنا به ورفع درجته

والشريعة الغراء اي البيضاء الواضحة ماخوذة من الغرة وهي البياض في جبهة الفرس يعني انه صلى الله عليه وسلم صاحب الشريعة النيرة المضيئة الواضحة التي لا يضل سالكها ولا ينقطع ولا يخشى فيها من آفة لانها غرة الدهر فمن اراد التقرب الى الله تعالى فليتبعها لانها هي الوسيلة الى ذلك لا غير فقرب كل عبد من الله على قدر عمله بها وبعده منه على قدر تخلفه عنها والانسان على بصيرة وقد صح تركتكم على الواضحة البيضاء ليلها كنهارها ونهارها كليلها لا يزيغ عنها الا هالك لا م كنوز الاسرار

تنبيه واعلم ان لله حضرتين حضرة الذات وحضرة الاسماء والصفات فهو تعالى بالنسبة الى الاولى لم يزل كنزا مخفيا ابدا قبل الخلق ولا يزال كذلك بعدهم الى الابد فهو محجوب فيها قبل الخلق وبعدهم حتى الدنيا وفي البرزخ وفي الآخرة سواء مطلقا كما نبه على ذلك بقوله عليه كنت كنزا فاحببت ان اعرف فخلقت خلقا فتعرفت اليهم فبي عرفوني لان كان في حقه تعالى اينما ولا حيث ابدا والاستمرار واما بالنسبة الى الثانية ففيها عرف من عرفه وتكلم فيه من تكلم فيه فكل حظ في تجليات الاسماء والصفات اذ فكانه علم بالله تعالى ومعرفته به اكثر ولا سبيل للمخلوق سوى ذلك لا غير ذلك لا م نقل من كنوز الاسرار

خاتمة اذا علق الطلاق بفعله ففعله مكرها او ناسيا للتعليق او جاهلا به لم يقع الطلاق ولو كان المعلق التعليق بفعل الزوجة او اجنبي فان لم يكن للمعلق بفعله شعور بالتعليق ولم يعلمه الزوج ولغيره او كان ممن لا يبالي بتعليقه بان علق بقدوم الحجيج او السلطان طلقت بفعله وقد وجد مع الاكراه او الجهل والنسيان لانه ليس في التعليق والحالة هذه حث ولا منع وانما الطلاق معلق بصورة ذلك الفعل وان كان المعلق بفعله عالما بالتعليق ذا اكراه وهو ممن يبالي به او يمنع لاجله كخلاف وقريبه وقصد المعلق بتعليقه منعه ففعله مكرها او ناسيا او جاهلا لم تطلق وان لم يقصد منعه بل قصد مجرد الصفة تطلق ولو قصد منعها من المخالفة فنسيت لم تطلق ايضا ولو علق بدخول طفل او بهيمة او مجنون مختارا طلقت ومكرها فلا هو منقول مع مدون انوار (انوار)

فصل في حنث الجاهل والمكره (الفاسي)

فاذا وجد الفعل او القول المحلوف عليه على وجه الاكراه او النسيان او الجهل سواء كان حلف بالله تعالى او بالطلاق فهل يحنث ام لا فيه قولان اظهرهما لا يحنث وممن صحح ابو حامد والقاضي والشيخ ابن كج والرويانى وغيرهم وقال ابن سلمة لا حنث قطعا وقيل ان الناسي اولى بالحنث من المكره وقيل عكسه وقيل الجاهل اولى بالحنث من الناسي بالحنث وقال القفال يحنث في الطلاق دون اليمين وهو ضعيف والمذهب ما سبق فاذا قلنا لا يحنث لم ينحل اليمين على الاصح ولو حلف لا يدخل الدار

اعلم انه حكي عن القفال انه لو قال طلقتك ولم يذكر المرأة لم يقع وان نواه واقره الشيخان وغيرهما فعلى هذا فهل يكون قول القائل طلقت واقعة من هذه القبيل حتى لا يقع به الطلاق ام لا فنقول علل صاحب الانوار عدم وقوع الطلاق في هذه الصورة اعني المحكية عن القفال بعدم اشتمال الصيغة على ذكر المرأة بوجه من الوجوه ولا يكون ذلك القول من هذا القبيل لاشتراكهما تلك العلة والمتبادر من بعض شروح المنهاج ان علة عدم الوقوع وجود نقص ما في الصيغة بسبب حذف بعض اجزاء الكلام فان المفعول به في قوله طلقت محذوف فعلى هذا لا يكون من هذا القبيل لما بين المصدر والفعل من تفاوت في الاحتياج الى المفعول قليلا تامل وقد كنت قبل هذا الوقت افتيت بعدم وقوع الطلاق بقوله طلقا او اقعدت ثم بعد مدة رجعت عن ذلك وافتيت بوقوعه به والان تغير ظني في ذلك وترددت راي فيه وان ظهر الصواب لي في ذلك افتيت ان شاء الله لكن المسئلة مما تكلم فيها فلا عامل العقليد القائل بعدم الوقوع لجواز العمل في المسائل المختلف فيها بالمرجوح بشرط ليس هذا موضع بيانها لخلاف القضاء فانه لا يجوز الا بالراجح هذا من كلام مولانا مولانا ملا رسول زكي رحمه الله كتبه المذنب فقير عمر بن خالد

ولو قال انت طالق ملء السموات والارض او اكبر الطلاق او اعظمه او اطوله او اعرضه طلقت واحدة ولو قال انت طالق كل الطلاق او اكثره طلقت ثلثا ولو قال بعدد النجوم او الشعر او التراب طلقت ثلثا ولو قال انت طالق في الطلاق ثلثا انوار انوار

ولو حكى طلاق غيره فقال قال فلان زوجتي طالق او كرر الفقيه لفظ الطلاق في التصوير والتدريس فلا طلاق ولو هزل بالطلاق او العتق نفذ ظاهرا وباطنا لا ببينة الا في انه لا يعلم

مسئلة من اخذ الاحجار للطلاق

قال ابو سعيد الهروي ان من اعتقد ان نحو الاحجار طلقات فاخذها ورماها بنية الطلاق لم يقع الطلاق لان الاحجار مثلا لا يصلح للطلاق فهو كما لو تكلم بكلمة لا معنى له واراد به الطلاق قال وكذا لو التمس الزوجة الطلاق من زوجها فاجابها برمي الاحجار وقال هذه طلقاتك لم يقع ايضا نعم لو قال الزوج طلقتك هكذا او وقع بعدد الاحجار لانه لم يرد بها الطلاق حتى وانما اراد بها تعيين العدد انتهى وضح وقال صاحب شرح المحرر المصري فيه مخرز لو التمس الزوجة الطلاق ثم فعل الزوج بالرمي مكان جوابها لم يقع الطلاق لانه ليس بصريح ولا كناية وكذا الى المراة ثلثة احجار ونوى الزوج مع الرمي للاصابة بهذا طلاقك لم يقع الطلاق انتهى وضح وقد تتبعت الكتب متونا وشروحا اصولا وفروعا مختصرا ومبسوطا لم تجد مسئلة اخذ الزوجة الاحجار سوى صاحب هذين الكتابين فنقول وبالله التوفيق يفهم من كلام صاحب هذين الكتابين ان من اخذ احجار ثلثة وقال او يك او دو او سه طلاق قد صنى باز هن بكفتن لم يقع طلاقه لان الاحجار ليس محسوسة والطلاق معنوية لم تكن صريحة ولا كناية فلم تنصرف اليه وهو بالنية ولو قال الزوج او يك او دو او سه طلاق زن من يا طلاق من كفت يقع طلاقه لانه لم يستعمل الاحجار في الطلاق حتى يقال لا تكون صريحة ولا كناية فيه بل ذكرها لتعيين العدد فيقع طلاقه هذا هو التحقيق وبالقول حقيق رسول كي رسول زكي

مسئلة ولو كان الزوج غائبا وهو موسر وتعذر استيفاء النفقة او كان حاضرا او مال له وكلمة منعه وعجز عن القاضي عن اخذ ماله فهل فيه قولان احدهما وهو اختيار القاضي وابو طيب الطبري وابو اسحق الشيرازي والروياني وجماعة من اصحابنا ان المصلحة والفتوى ان يثبت لها الخيار وحق الفسخ وهو اختيار العراقيين وينبغي ان يستحب الفتوى عليه صاين پشدري

منظر هي دميري مصباح

قال الغزالي وغيره وحرم على الواعظ وغيره رواية مقتل الحسن والحسين رض وحكاياته وما جرى بين الصحابة من التشاجر والتخاصم فانه مهيج على بغض الصحابة والطعن فيهم وهم اعلام الدين تلقى الائمة الدين منهم رواية ونحن من الائمة دراية فالطاعن فيهم مطعون طاعن في نفسه ودينه قال الشيخ ابو عمرو بن الصلاح في كتاب معرفة الحديث وصاحب الروضة في كتاب الارث والصحابة كلهم عدول وكان للنبي صلى الله عليه وسلم صحابة الف واربعة عشر الف صحابي عند وفاته صلى الله عليه وسلم والقرآن والاخبار مصرح بعدالتهم وجلالتهم والجرى عليهم محامل لا تحمل ذكرها الكتاب من مدون انوار انوار

فاذا عجز الزوج عن نفقة الزوجة او ... كسوة ... ان تنفق من مالها ... ان تؤخر ... [illegible] نور ... [illegible] ... بالحجة ... [illegible]

[illegible] ... بالغا فيقدر ... جانب الزوج ... [illegible]

ولا يجب الحد بالعا خفقة ... [illegible] ... لان ذلك تحديد بالتقليد ... [illegible]

الصوم نفقة وصي الاقرباء ففرح ولا ابتداء حق الحج ... [illegible]

مسئلة ولو كان الزوج غايبا وهو موسر وتعذر استيفاء النفقة او كان حاضرا او ماله ولكن منعه وعجزت المرأة والقاضي عن اخذ ماله ففيه قولان احدهما وهو اختيار القاضي وابو طيب الطبري وابو اسحق الشيرازي والروياني وجماعة من اصحابنا ان المصلحة والفتوى ان يثبت لها الخيار وحق الفسخ وهو اختيار العراقيين وينبغي ان يستحب الفتوى عليه صاين پشدري منظر هي دميري مصباح

مسئلة ولو فقدت العدالة في اهل قرية او قبيلة او قافلة فشهادة الامثل فالامثل مقبولة للضرورة لانه يتغير الفتوى بتغير الزمان منقول من باب الشهادة من انوار

فلا يجب الحد بالمفاخذة ومقدمات الوطء واتيان المرأة المرأة ويجب التعزير ويجب الحد بالايلاج للحشفة او مقدارها من مقطوعها ولو وجد رجل وامرأة اجنبيان تحت لحاف على صورة منكرة ولم يعرف ذلك فلا حد ويجب التعزير ولا يجوز ان يرى الشاهد آلته في آلتها والا فلا يجوز له الشهادة قال القفال ولا يتصور ذلك الا بان تكونا على كوة والشاهد ينظر من تحت ولو وجد بامرأة خلية حبل او ولدت وانكرت الزنا او سكتت فلا حد وانما يجب ببينة او اعتراف بالزنا واللواط ... حرام يوجب التعزير ويجب الحد باللواط ويرجم الفاعل ان كان محصنا ويجلد ويغرب ان لم يكن واما المفعول فان كان صغيرا او مجنونا او مكرها فلا حد ولا مهر وان كان مكلفا طائعا فكالفاعل ولو وطئ اجنبية في دبرها او لاط بعبده فكما لو لاط باجنبي ولو وطئ زوجة او امته في دبرها فلا حد ويجب التعزير ان عاد من سرقة الانوار انوار ولا يثبت اللواط واتيان البهائم الا باربعة شهداء ويستحب لمن ارتكب موجب حد ان يستر على نفسه ويتوب بينه وبين الله تعالى ولا يستحب للشاهد ان يكتم الشهادة بل قيل ان راى المصلحة في الشهادة شهد وفي الستر ستر واذا ثبت لم يجز العفو ولا الشفاعة فيه هذا من مختصر انوار انوار

عن عبد الله بن مسعود قال قال رسول الله صلعم من شهد نكاح امرأة مسلم غازي في رحمة الله تعالى في خطوة يخطوها ثواب نبي وكتب الله بكل كلمة يتكلم بها عبادة الف سنة ولا يرجع الا مقبولا مغفورا ومن سعى بينهما اعطاه الله تعالى بكل شعرة على جسده مدينة في الجنة وزوجه الحور وكانما اشترى اسيرا من ... وعتقهم فان مات ذهابا وايابا مات شهيدا صدق رسول الله صلعم

ولو عمل عامل لغيره عملا من غير استيجار ولا جعالة فيدفع اليه مال على ظن وجوبه عليه لم يحل للعامل وعليه ان علم او ظن انه لا يجب عليه البذل ثم القبول هبة لو اراد الدافع ان يهبه منه ولو علم انه لا يجب عليه البذل ودفع اليه هدية حل له

قال النبي صلعم من كتب هذه الايات مع ثلث كسرات في الخبز ... واكلها نجا من ... وسبعين داء الى الموت من شرب فقد كتب الآية الاولى يريد الله ان يخفف عنكم وخلق الانسان ضعيفا الثانية الآن خفف الله عنكم وعلم ان فيكم ضعفا الثالثة ذلك تخفيف من ربكم هذا النقل من احياء العلوم

والمجد وما يميل عن الالفة والبطالة ... مما يخرج من الحد ...

آداب الاكل غسل اليدين قبل الاكل وبعده وان يقول بسم الله وان كان جنبًا او حائضًا او نفساء
وان نسي فاذا ذكر لكن يقول بسم الله اوله واخره وان يجهر بحيث يسمعه غيره ولو سمّى واحد اجزأ عن
الباقين وان ياكل بثلاث اصابع وان يتحدث بما لا اثم فيه وان ياكل اللقمة الساقطة ما لم تتلوث ولا ضرر
ان تلفت وان يضع النواة والعجم او نوى الزبيب على ظهر اليد ثم يلقيه وان يمد الاكل مع الاصحاب ما ظن بهم
حاجة وان يوثرهم بفاخر الطعام كقطعة لحم وخبز طيب وان يلعق الاصابع والقصعة وان يحمد
في آخر الطعام والشراب وان يدعو لصاحب الدعوة وان يقول اكل طعامكم الابرار وافطر عندكم الصائمون
وصلت عليكم الملائكة وان يقرأ سورة الاخلاص وسورة قريش ويكره الاكل متكئا ومما يلي غيره
غير الفواكه ومن وسط القصعة واعلى الثريد وان يعيب الطعام وان يقرن بين تمرتين او عنبتين بلا اذن
الرفقة وياكل بشماله وان يشرب من فم القربة وان يكرع بالفم بلا عذر في اليد وان يتنفس في الاناء
وان ينفخ فيه او في الطعام ولا يكره الشرب قائما ... وقيل يكره ولا يكره الاكل قائما بلا حاجة
وتركه افضل ويكره ان يقرب فمه من القصعة بحيث يرجع من فمه شيء وان [illegible]
ووقت الاكل الآن ضرورة والاولى ان لا ياكل وحده ولا يرتفع من مواكلة الغلمان والصبيان والزوجة
والاولاد وان لا يتميز عن جلسائه بالطعام الا لحاجة كدواء ونحوه ولا حرج على الاعمى في مواكلته
بالبصر ولا يتاذى المبتلى بجلسته وعدم ضبطه في الاكل مما يليه وغيره ويستحب ان يبدأ بغسل يد
الصبيان ثم الشاب ثم الشيوخ قبل الاكل وبالعكس بعده الى بعد الاكل منقول من مدن انوار
وذريعة الى دار القرار انوار

مسألة محجوبة
والقلتان بالمساحة في المربع ذراع وربع طولًا وعرضًا وعمقًا بذراع الآدمي وهو شبران تقريبًا
ومجموع ذلك مائة وخمسة وعشرون ربعًا وهي الميزان وبيان ذلك ان تبسط ذراع من جنس الكسر
ثم تضرب العمق في الطول والحاصل في العرض فالمبلغ مائة وخمسة وعشرون ربعًا كان قلتين والاقلا
فكل ربع ذراع اربعة ارطال فلو كان العمق ذراعًا ونصفًا والطول كذلك مع بسط كلا منهما ارباعًا
تكن ستة واضرب احدهما في الآخر يحصل ستة وثلاثون ثم اضرب الحاصل في قدر عرضها بعد بسطها ارباعًا
فان كان ذراعًا فلا يحصل مائة واربعة واربعون فهو قلتان واكثر وان كان العرض ثلثة ارباع ذراع
لحصل مائة وثمانية فهو دون القلتين ولم يتعرضوا لكن ذلك على ترجيح النووي في رطل بغداد فعلى ترجيح
المصنف فيه وجه بانه لا ينقطع التقادير من ... المحرر من كتاب الطهارة شرح محرر

١١

واعلم ان المحو انما يكون يوم القيامة دائمًا اذا تاب العبد وغفر الله له في الدنيا كما اخرج ابو نعيم عن بلال
ابن سعد قال ان الله يغفر الذنوب ولكن لا يمحوها من الصحيفة حتى يوقفه يوم القيامة
وان تاب منها واخرج الدينوري في المجالسة عن اشعث بن شداد قال قلت للحسن
اخبرني عن العبد يذنب ثم يتوب ويستغفر ايغفر له قال نعم قلت ايمحوه من كتابه قال لا
دون ان يقفه عليه ثم يسئل عنه الكشف الخ

تنبيه واعلم ان هذه الكتب
الاربعة وغيرها من الصحف المنزلة كلام الله القديم الغير المخلوق المنزه عن الحروف
والاصوات وليست عباراتها عين كلامه تعالى لانها بالحروف والاصوات وهي حادثة
لكنها دالة على كلامه القديم وانه لا يحل كلامه تعالى في شيء من الكتب بل هو قائم بذاته تعالى
لا يفارقه ولا يتصف به غيره تعالى اذ لو حل كلامه تعالى في شيء لحلاه حيث حل كلامه فانه
كلامه متصل بذاته لا يفترقان وقد اجمع اهل الحق ان كلامه تعالى لا يكون قائما بذاته
ولا يتكلم به متكلم الا الله فلا يتكلم به احد الا الله تعالى ولكن لما كانت العبارات
والحروف والتي هي كلامه اطلق على القرآن وغيره بانه كلام الله لقول عائشة رضي الله عنها
ما بين دفتي المصحف كلام الله تعالى الكشف الخ

قال الشيخ عليه الرحمة فتكون الحق يعني
الحقيقة اي حقيقة الغيب هو كمال الحقيق في التعين بانه تعالى فانه تعالى ظاهر بافعاله وهو
عالم الملك الظاهر وظاهر ايضا باسمائه وصفاته وهو عالم الملكوت الباطن وغيرها
بذاته لانه غني عن العالمين كما قال والله غني عن العالمين اي بذاته ومن لم يفرق بين هذه
الحضرات الثلاث الآتية سمى ظهوره تعالى بافعاله ظهورًا كما سمى ظهوره باسمائه وصفاته
ظهورًا فعلا فوقع في الالتباس وحكم بجهله وكفره جميع الناس فيظن انه اتحد بربه او حل ربه
به وذلك كفر صريح قال الله تعالى ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم ما يلبسون
وهو تعالى هو الاول والآخر والظاهر والباطن يعني هو الاول من حيث ظهوره بذاته او حيث
هو الآخر بفعله الآخر وكذلك هو الظاهر من حيث ظهوره باسمائه الظاهرة في جميع الاشياء وهو
الباطن من حيث ظهوره بكل باطن وان ما مع حيث ذاته تعالى مع ما هو عليه
فلا ظهور له اصلا لانه تعالى من هذه الحيثية منزه عن الاولية
والآخرية وعن الظهور وعن البطون لان ذلك من احكام الممكنات وصفات المحدثات ومعلم يعرف ذلك

١٠٢

٤٩٢	٥٠٤	٤٩٩
٥٠٢	مبين ٥٠٠	٤٩٨
٥٠١	٤٩٦	٥٠٣

الله الله الله

باسط اليدين

٦	٤٨	١٨
٣٦	٢٤	١٢
٣٠		٤٢٠

خالق الفتاح

الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي
٦٦ ٧٨ ٤٩ ١٨٧ ١٧٣٢ ٥١٠ ١٣٣ ٢٦ ٩٢٩ ١١٣٣٤٢ ١٥٣١

يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا
٤٦٠ ١٣٩ ١٥٠ ٨٣٣ ٧٠ ٨٠٢ ١٣٠ ٣٢٣ ٣٣٥ ٧٥

بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم
٣٠٢ ١٣٦ ٥٣٩ ٢٩٥ ١٣٨ ٩٢ ١٣٤ ١٥٩ ١٠٥١

اهرطغيائيل ٤٢٤٢

٥٢٥٢	٢٤٢٤	٢٥٢	٢٠٢٠	٣٢٣٢
٦٥٢	٣٩٢٤	٣٨٣٨	[illegible]	١٨١٨
٥٠٥١	٢٨٢٨	الله ٩٨٩٩	٣٢٣٢	٣٠٣٠
١٤١٤	٤٨٩٨	٤٩٤٦	١٢١٢	١٠١٠
٨٠٨	٤٠٤	٤٤٤٤	٣٤٣٤	٤٠٩٠

طمقيغائيل

١٣٢٣	٥٦٤	١٠٥	٤٢٠	٧٥٢
١٩٩	٤١١	٨٩٣	٩٨٧	٤٢٣
١١٧٥	٩٥٨	الله ٦٦ ١٨٦٣٤	٥٧٥	٧٠٥
٣٢٩	١١٨٦	١٠٨١	٢٨٢	٢٣٥
١٨٨	٩٤	١١٣٤	٧٩٩	٩٩٧

واعلم انه لما كان صلى الله عليه وسلم من نور الله نعمه القديم ونحن وما سوانا من العالمين من نوره
كان له النسبة معه تعالى كما كان لنا النسبة معه صلى الله عليه وسلم فله الجمع ولنا الفرق الصرف
معه صلى الله عليه وسلم وهو نائب عن الله تعالى مطلقا كما قال الله تعالى ان الذين يبايعونك
انما يبايعون الله وقال من يطع الرسول فقد اطاع الله فهو الواسطة بيننا وبينه تعالى
فالفناء فيه اسبق من الفناء في الله بل الفناء في الشيخ اسبق من الفناء في الرسول صلى الله عليه وسلم
لانه الواسطة ايضا بيننا وبينه صلى الله عليه وسلم لعدم النسبة اليه فعلم من هذا ان
اتخاذ الشيخ واجب على كل من يريد الوصول الى رسول الله صلى الله عليه وسلم وقد اشار الحق الى ذلك
بقوله وابتغوا اليه الوسيلة وقوله وكونوا مع الصادقين فمن فني في شيخه فقد وصل الى
ومن فني في نبيه فقد وصل الى ربه ومن فني في ربه فقد حيي حياة ابدية وفي الحديث القدسي يا ابن آدم
انا ملك الارض اعطيك ما امرتك وانته عما نهيتك حتى اجعلك ملكا لا يزول يا ابن آدم
انا حي لا اموت اطعني فيما امرتك وانته عما نهيتك حتى اجعلك حيا لا تموت
وهل يثبت بالاستفاضة الولاء والعتق والوقف والزوجية وجهان قال الاصطخري وابن
القاص وابو علي ابن ابي هريرة والطبري نعم ورجحه ابن الصباغ وقال ابو اسحاق لا وبه افتى القفال
وصحح الامام وابو الحسن العبادي والروياني قلت الجواز اقوى واصح وهو المختار واذا ثبت بالا
ستفاضة فيشترط ان يسمعه من يقع العلم او الظن القوي بخبرهم ومن لا تواطئهم على الكذب
وهذا الاخير رجحه الماوردي وابن الصباغ والغزالي وهو اشبه بكلام الشافعي وابن حجر رحمه
مدون

ان المكفي بنفقة القريب اي الاصل او الفرع وان الزوجة المكفية بنفقة الزوج لا يعطيان
من سهم الفقراء على المسالك من محرر وافهم قوله المكفي ان المكفي في زوج موسر اما معسر لا يكفي
فتاخذ تمام كفايتها بالفقر ويؤخذ منه ان من لا تكفيها ما وجب لها على الموسر لكونها اكولة تاخذ
تمام كفايتها بالفقر وليس الزوج فيها نظر ابن حجر وافهم قوله المكفية بنفقة الزوج تصور
يرها بغير زوجها موسر فلو كان معسرا لم يحصل منه الكفاية فالقياسي ان لها اخذ تمام الكفاية بالفقر
ولهم منه فيها نظر وبعضه كلام القفال فمختار ان لها اخذ الزكاة بلا اطلاق فانه
لا تعلق في اخذ الفقير بل لها اخذ الزكاة بلا اتفاق عنده
شرح محرر نور الدين محرر نور الدين مصري

وانما تسمع الشهادة من الفرع اذا تعذر الوصول الى شهادة الاصل او تعسر ففي التعذر الموت و العمى
والجنون ومن التعسر الغيبة البعيدة والمرض ولا يشترط ان لا يمكنه الحضور وانما المعتبر ان يناله مشقة
ظاهرة والحق بالمرض خوف الغريم وسائر ما يجوز ترك الجمعة من الاعذار الخاصة دون ما يعم ما يعم الاصل
والفرع كالمطر والوحل الشديد ولا يكلف القاضي الحضور عند المريض او بعث نائبه اليه لما فيه من الابتذال
الا ان يحتاج الى الاستثبات في المشهود به فيجب الحضور او البعث ولا يجوز الشهادة على شهادة
ولا تسمع الشهادة على الشهادة في الغيبة الى مسافة العدوى فما دونها قريبة والبعيد ما فوقها ولو شهد
اثنان على شهادة كل اصل تم النصاب ولو شهد فرع على اصل وفرع على آخر لم يتم النصاب قطعا
ولو شهد فرعان على شهادة اصلين كل على كل منهما كفى وكذا لو شهدا على شهادة رجل وامرأتين
ويجب على الفرع تسمية الاصول وتعريفهم ولو وصفوهم بالعدالة ولم يسموهم بان قالوا اشهد على
شهادة عدلين او عدول لم يكف ولا يشترط تزكية الفروع للاصول على الاطلاق ثم القاضي يبحث
عن عدالتهم لكن لو زكوهم وهم بصفات المزكين قبلت تزكيتهم و ثبت عدالتهم ولو شهد
اثنان في واقعة وزكى احدهما الثاني لم يقبل ولا يشترط ان يتعرض الفروع لصدق الاصول بخلاف
الحلف مع الشاهد ولا يجوز للحاكم ان يحكم بشهادة الفروع الا بعد ثبوت عدالة الاصول والفروع
عنده لان معرفة العدالة شرط في الحكم ولو كان له شاهدان حاضر وغائب فشهد الحاضر على نفسه
ومع آخر على شهادة الغائب لم يسمع قطعا قال البغوي في التعليق ولو قرأ القاضي السجل على
قوم فشهدوا عليه بذلك الا جاز ان يشهدوا به لان اقرار القاضي بالقضاء كانشائه حتى لو قال
نساء هذه البلدة طوالق او عبيدهم احرار حكم بالطلاق والعتاق

تم انوار مدون
من كتاب الشهادات
فصل الدعوى ...

١٤

نیت زکوة به نیتیم یا ...

بنابر آنکه درست نیست دادن زکوة

صاحب مال را اعتبار ایشان اعتبار ندارد

وسفیه چه قبض ایشان قبض ایشان

بلکه بر ولی ایشان بدیهه چه صلحه ایشان

واگر ولی نباشد حاکم شرع را تعیین نماید ولایت ایشان

قبض زکوة را کند برای ایشان و اگر ولی ندارد و حاکم

هم نیست که ولی تعیین نماید آن امر نادرست

جایز نیست چه دادن قبض زکوة کننده ...

در وقت دادن زکوة شرط است نیت که مستحق بداند و شرط آنکه به نیت

مستحق نیت اگر بداند مانع ندارد اگر کسی چیزی طلب نمود

این زکوة است اخذ نکند مثلا اگر کسی چیزی طلب نمود

چیزی که غیر زکوة اخذ ... ویا غیبا یا انها

از کسی دیگر بوجه قرض ویا وجه خرج ویا راهداری

که قصد زکوة نباشد وصاحب المطلوب همان شخص را ... زکوة

نمود و در دل خود قصد زکوة کرد که از تنخواه زکوة باشد واخذ بر قصد

... که قرض بود یا خرج ویا راهداری و غیر آن اخذ نمود ندانکه چون

از تنخواه زکوة محسوب نبا... چه اخذ قصد زکوة داشته ودیگر

صاحب زکوة ... بوجه زکوة نکند بدیهه و در دل نیت زکوة کند

و آخذ قصد او را نداند که این زکوة است ویا صدقه نفعی

واما اعتبار دارد از زکوة محسوب ...

[illegible]

١٥

[illegible]

اگر گرد دسکی به بینی ...
اورسد واب دهنی یا گردش کبی
آشخته را فرو برد روزه تباه
فتاوی ابن حجر

واگر مرد بگوید بزن خود لبت تو مثل پشت مادر ...
کرا گرف الحال از زن طلاق نشد لیکن کفارت واجب

...

دوازده رکعت ضعیف است والسلام
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم

اگر کسی غیر امام سنت بلا سبب ... پیش از نماز عید مکروه است
اگر کسی ... در جای نماز ... امام خطبه میخواند ...
وقت کراهت ... امام ...
بگذارد مکروه نیست عید امده و امام ... بگذارد
واگر کسی از نماز عید ... نماز عید ... مکروه است
آنقدر مانده باشد پس از ... مسجد خطبه میخوانند
المسجد در انجا نیت ... ضمن نماز عید
المسجد صلاة تحیت المسجد ... خطبه ... مکروه ...
سنت ...

... جمعه زینت

اول آنکه غسل [illegible] عید [illegible] مکروه است تخصیص شب [illegible]

دوم آنکه مکروه است خواندن الم تنزیل [illegible] صبح

سیم آنکه نماز [illegible] سفر [illegible] صبح جمعه [illegible]

[illegible] نماز صبح [illegible] آنکه نماز [illegible] روز

[illegible] سنت است [illegible] جمعه [illegible] خواندن [illegible]

و سوره [illegible] سنت است نماز جمعه [illegible] خواندن [illegible]

غسل [illegible] سنت [illegible] خواندن در آن [illegible] دوازدهم خاص بودن [illegible]

خوشبوی [illegible] نماز [illegible] خواندن [illegible] کفارت دادن [illegible]

[illegible] هفتم [illegible] جماعت [illegible] سنت [illegible] خطبه [illegible]

دهم خاص [illegible] سنت [illegible] دینار [illegible] منبر [illegible] سنت در وقت [illegible]

سلطان [illegible] یازدهم [illegible] خطیب [illegible] بودن [illegible] چهارم [illegible]

[illegible] تمام [illegible] وقتی که [illegible] مکروه [illegible] نماز [illegible]

ترک نباید [illegible] نماز گذاشتن [illegible] خطبه [illegible]

نوزدهم حرام بودن نماز [illegible] وقت خطبه [illegible] سنت بودن [illegible]

کردن [illegible] روز [illegible] سنت بودن [illegible] کردن [illegible]

[illegible] بیست و پنجم خوشبو [illegible] کردن [illegible]

ناخن [illegible] بیست و ششم [illegible] بوی خوش [illegible]

بیست و هفتم مسواک کردن [illegible] اسباب [illegible]

بریدن [illegible] سنت بودن [illegible] زیاده [illegible]

زود رفتن بجامع [illegible] سنت بودن [illegible] مشغول

خوردن و خواب به قیلوله از آن نماز [illegible] دو بانگ [illegible]

[illegible] عبادت [illegible]

[illegible] هر چند خواهد

بقول امام ابو حنیفه روا باشد بیک تیمم

نماز بکند تا حدث [illegible] یا آب یابد

ابو حنیفه [illegible]

و قول ابو حنیفه [illegible] واجب نباید چون

قضای نماز [illegible] قضای نماز از فوات

بالسلام [illegible] بیفتد

[illegible] واجب نباید و [illegible]

[illegible] مکروه است [illegible]

[illegible] قبله [illegible] در وقت [illegible] از حد خود

[illegible] تنها بانگ دادن [illegible]

[illegible] مکروه است [illegible]

[illegible] گفتن نیز مکروه است [illegible]

[illegible] تمام بکند

[illegible] بانگ نماز [illegible]

روا باشد [illegible]

[illegible] ترجمة الاحکام [illegible] عبد اللطیف

١٧

حضور نکاح کردن [illegible] هفتاد و یکم
[illegible] نمودن [illegible] و آن ترک غیبت [illegible] شب
هفتاد و دوم [illegible] در ان شب [illegible] و اندرون رفتن به بازار [illegible] نماز جمعه
ازان روز [illegible] هفتاد و دوم [illegible] و اندرون [illegible] جمعه [illegible] نماز عصر بعد از [illegible] زیارت
ذکری که ماثور شده [illegible] بعد از نماز [illegible] منتظر شدن [illegible] هفتاد و [illegible]
اللهم انت ربی [illegible] صبح [illegible] در شب [illegible] بیرون [illegible] هفتاد و چهارم در شب جمعه بدانکه سوگند خوردن
بصحرا افتادن هفتاد و پنجم [illegible] حفظ قرآن [illegible] بمخلوق مکروه است
جمعه زمستان [illegible] آمدن [illegible] نماز [illegible] حرام است مثل اینکه بگوید
رفتن و باز بمسجد [illegible] و یا بکرسی و یا بر [illegible]
برابر به عمر [illegible] هفتاد و ششم [illegible] و یا [illegible]
در ان روز [illegible] همه مکروه است [illegible] رسول صلی الله علیه وسلم و غیر اینها
[illegible] سوگند خوردن بلکه [illegible] صفات خالق تجویز
مثل اینکه بگوید [illegible]

واگر کسی بکسی گفت فلان کس را از ما سلام
برسان و یا سلام بر او کن واجب رسانیدن سلام
که امانت است و واجب است ادای امانت اما اگر رد نمود و یا سکوت
کرده نگفت که میرسانم واجب نیست رسانیدن سلام و وقتی رد نمود
و تحمل ادای امانت سلام کرد واجب است قصد مکان آنکسی کند که سلام را گفته باد
برساند مگر [illegible] بسیار باشد در رفتن به نزد او که در ان وقت نیست بدانکه مهر
سلام [illegible] سلام صباح الخیر و یا بعربی بگوید صبحکم الله بالخیر مستحق جواب نمی شود چرا که
[illegible] کردن [illegible] دشمن است و ترک سنت کرده بغیر [illegible] گردن کج کردن
[illegible] فرموده که حدیث
[illegible] والسلام

[illegible] سوره [illegible] فاتحه [illegible]
[illegible] اخلاص [illegible] خواندن سوره [illegible] جمعه [illegible]
[illegible] خواندن [illegible] نماز جمعه [illegible]
[illegible] شب [illegible] منع تخلف [illegible] مثل [illegible] پنجم [illegible]
[illegible] چهل و [illegible] حلقه [illegible] جمعه [illegible]
[illegible] بعض [illegible] قبل [illegible] نماز [illegible] روز [illegible]
[illegible] حلقه [illegible] بودن [illegible] از عذاب [illegible] هر روز [illegible]
و چهارم [illegible] بودن [illegible] سوال [illegible] موجود [illegible]
[illegible] کفارت [illegible] روز و شب [illegible] صبح در قرآن [illegible]
[illegible] از فتنه قبر اگر در ان روز و شب جمع [illegible] خدا [illegible] بعض [illegible]
[illegible] در ان روز چهل و [illegible] الست [illegible] و تحقیق [illegible] پنجاه [illegible]
[illegible] در ان روز [illegible] ثواب [illegible] پنجاه و دوم [illegible] پنجاه و پنجم [illegible] دعا [illegible]
[illegible] در ان روز [illegible] شهادت [illegible] امت آن روز [illegible] ساعت [illegible] قبول [illegible]
[illegible] در ان و در ان شهادت [illegible] امت [illegible] روز [illegible]
پنجاه و چهارم [illegible] آنکه در [illegible] روز [illegible] پنجاه و [illegible]
[illegible] پنجاه و هفتم [illegible] دخان [illegible] روز [illegible] شصت [illegible]
[illegible] صدقه در ان روز [illegible] سوره [illegible] دخان در ان روز [illegible]
[illegible] شصت و یکم خواندن سوره [illegible] خواندن آل عمران در ان [illegible] آل عمران [illegible]
خواندن یس در ان شب [illegible] دوم خواندن [illegible] بقره و آل [illegible] صبح ان روز
خواندن سوره هود در ان روز شصت و چهارم [illegible] از صبح [illegible]
[illegible] شصت و پنجم ذکری که موجب [illegible] در ان روز [illegible]
شصت و ششم [illegible] نمودن صلوات بر [illegible] شصت و هفتم
[illegible] زیارت مریض کردن [illegible] جنازه شدن
شصت

١٨

معیوب ... واجب آید

... عاقلی ... وضو بگیرد و داخل ... و بعض علما این ... واجب ...

... کنند و قول بو حنیفه از پس دویست درم

معیوب ... حاکم ... چهل درم زیادت شود

واجب شود و از پس بیست دینار

هرگاه که چهار دینار زیادت شود

بقدر آن ... و اگر آن زیادت که از چهل درم یا چهار دینار کمتر باشد چیزی زیادت

زکوة واجب نشود بقول او بموجب ترجمة الاحکام فی علامه التخریج

... زکوة ... ترجمة الاحکام

واجب شود ...

و انگور پیش از آنکه خشک شود

و از حبوب پیش از آنکه پاک کنند

مال ... ضمان ...

... از عین آن محصول ...

... هلاک شود

... زمین خراج ...

واجب آید و اگر زمین عشری با جارت ستانند و اندر ...

کشت کند عشر ... و مزد زمین هر دو واجب آید

... و قول بو حنیفه بر آن ستاننده مزد زمین

... ترجمة الاحکام فی علامه التخریج الرشید

۱۸

... بجمله ... مثل ... کنند ...

بلغم اگر از سر آید ... باید یا از سینه

... و اگر از معده بیرون

... ابن حجر ...

و بقول مالک و ابو حنیفه رحمة الله علیهما پوست حیوان

غیر ماکول به بسمل پاک باشد و پوست نجس العین

مثل کلب و خنزیر به دباغ دادن پاک نشود

... غسل کنند ...

و اگر ... غسل ... واجب شود ...

... دو چیز که نجس ...

سرگین و یا چیزی دیگر نجس شده قلیل از و

عفو است و بخار نجاست که بواسطه آتش بلند گردد قلیل از و عفو دارد

و اگر ... بلند گردد اگر کثرت مثل بادی که از مقعد ادمی حاصل شود هر چند مقعد ...

پلید نیست و قلیل ... از موی پلید از حیوان ... بسیار ...

عفو است و قلیل از گرد سرگین و غیر آن عفو است هر چند اعتقاد ...

پلید نکنند ... اگر در آب و یا چیزی ... پلید نکنند

... از عفو است

۲۱

16

[illegible]

اللهم صل علی
محمد و آله بحرمت

یا ارحم الراحمین

دراز [illegible] محمد [illegible]

[illegible]
باب [illegible] حقیقه [illegible]
[illegible]

[illegible]

11

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین

بدانکه پیغمبر صلوات الله علیه فرمود طلب العلم فریضة علی کل مسلم ومسلمة وبهم الدین

فرمود افضل الاعمال علی ظهر الارض ثلثة طلب العلم والجهاد والکسب

وطالب العلم حبیب الله والغازی ولی الله والکاسب صدیق الله

فضل العالم علی العابد کفضلی علی ادناکم العالم والمتعلم

فی الاجر سواء ونظر این بسیار است پس این مختصر مذهب امام

مطلبی ابن عم نبی محمد بن ادریس الشافعی رضی الله عنه تالیف

افتاد از کتب معتبر ائمه دین وپیش دانایان راه یقین در اصول

اعتقاد بمعتقد محیی السنة رحمه الله وفرائض وسنن صلوة وروزه وزکوة

وحج با چند باب اطالب از مهمات که یاد میبود ونامش عنوان دین

کرده آمد دست لطف ایزدی شرح رموز بر در نوشت از معانی نکتهای

چند بر عنوان دین باب اول در ایمان باب دوم در طهارت باب سیم در نجاست

باب چهارم در نظافت باب پنجم در قضاء حاجت باب ششم در وضو و

ثواب آن باب هفتم در سواک باب هشتم در غسل کردن وثواب آن باب

نهم در تیمم باب دهم در مسح باب یازدهم در نماز واوقات مکروه آن

باب دوازدهم در مسجد رفتن باب سیزدهم در فرائض نماز باب چهاردهم

در سنن نماز باب پانزدهم در حضور معانی واذکار نماز باب شانزدهم در

دعا بعد از نماز بامداد واوراد آن باب هفدهم در سجود سهو باب هجدهم

در سجدهٔ تلاوت و سجدهٔ شکر باب نوزدهم در اقتدا و امامت
بیستم در نماز جمعه باب بیست و یکم در نماز عید باب بیست و دوم در
باب بیست و سیم در نماز وتر ... باب بیست و چهارم در نماز جنازه باب
بیست و پنجم در نوافل و نماز شب و نماز چاشت باب بیست و ششم در اوراد
رجب باب بیست و هفتم در اوراد و نمازهای شعبان باب بیست و هشتم در نماز
نمازهای رمضان و نمازهای ایام شریفه و نماز حاجت و ... باب
در روزه باب سیم در زکوة باب سی و یکم در حج باب سی و دوم در
... رسول باب سی و سیم در شرایط دعوت باب سی و چهارم در ذکر دعوت
تعویذات و رقیات باب سی و پنجم در گناه کبایر باب سی
در ترک معاصی و آداب خلق با خلایق و دوستی با خلایق که برای خدا
باب سی و هفتم در جوانمردی و تصوف باب سی و هشتم در آداب طعام
خوردن باب سی و نهم در طب نبی صلی الله علیه وسلم باب چهلم در
سورهٔ قرآن باب اول در ایمان و اعتقاد بدانکه ایمان بنزد اهل
و جماعت سه چیز است تصدیق بدل و اقرار بزبان و کردار باعضا
چنانکه مرویست از رسول صلی الله علیه وسلم که نماز و روزه و زکوة و حج و
از ایمانست والحیاء شعبة من الایمان باب دوم در طهارت
اول رکنی از ارکان اسلام پس از کلمهٔ توحید نماز است و نماز بی
درست نیست باب سیم در نجاست ... و هر چه ...

چهارم در نظافت پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود
بنی الدین علی النظافة ان الله یحب النظافة
باب پنجم در آداب بامداد برخاستن و قضای حاجت
جهد کند تا پیش از صبح نشستن عادت کند و خود را بذکر
و فکر مشغول دارد که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود الصبحة تمنع الرزق
و چون از جامهٔ خواب برخیزد بگوید الحمد لله الذی احیانا
بعد ما اماتنا ورد الینا ارواحنا والیه البعث
والنشور اصبحنا واصبح الملک لله الخ پس اگر خواهد که
بمستراح رود سر و پای بپوشد و هر چه نام خدا و رسول
صلی الله علیه وسلم
و قرآن

موافق احادیث نصایح شیخ بو علی سینا
دولت مکنت
... ارباب دولت ...

که آب آن رحمتست وحلاوت آن از حلاوت بهشت است وهر که یک لقمه
از خربزه بخورد حق تعالی هفتاد هزار نیکی او را بنویسد وهفتاد
هزار بدی از دیوان وی محو کند واورا هفتاد هزار درجه ببخشد و
فرمود که تَمْر ازموا فَاِنَّ اَهْلَ الْجَنَّةِ یتسَّ ازمونَ یعنی نان وانگور با
یکدیگر بخورید که اهل بهشت نان وانگور بایکدیگر خورند وفرمود که
هر یک دانه انگور بخورد اورا ده نیکی بنویسند و ده بدی بستر ند و ده
درجه بیفزایند وفرمود که بر شما باد که نان وانگور بهم خورید وفرمود که
انگور با نان بهم خوردن امانست ازسل وفرمود که چون شما بار نان وانگور
خورید ابلیس در خاک میگردد وفرمود که بهتر طعامها شما نانست
شما انگور است وفرمود که خرما وانار وسیب وانگور از م...
علیه السلام درخبرست که نوح علیه السلام شکایت...
وحق تعالی اورا وحی کرد یا نوح انگو...
هر روزی یک خوشه تا شفا یابی وفر...
...فید باشد چون بامدادشه...

که بر شما باد که انگور بشوئید که غبار آن از زهر آلوده است و بروایتی ...
فرمود که بسیار از امت من به غبار انگور بمیرند و فرمود که اصل الاکل ...
از بعد: ماء الغمائم ولحوم الفدائد ونکاح العجائز وغبار ...
العنب یعنی اصل بیماریها چهار است آب با آفتاب کرم کرده و ...
منطبع و گوشتها خشک و مجامعت زنان پیر و غبار عنب و فرمود ...
هرکه هر روز بیست و یک دانه مویز سرخ بناشتا بخورد هیچ مکروهی ...
نرسد و در جسد خود نبیند و خاطر وی نیکو شود و فرمود که مویز ...
بخورید که قوت آورد و بلغم و ریح را ببرد و پی سخت کند و بشره صافی ...
... احت بیفزاید و خلق نیکو کند و بوی دهن خوش کند و ...
... له علیه الصلوة والسلام آب مویز خوردی و گفت ...
... ت و درد سر ببرد و فرمود که انار مکی آن ...
آن بخورید و جعفر صادق رضی الله عنه ...
... دانه انار بخورد دلش روشن کردد و ...
... م جعفر گوید هیچ چیز بعد از ...

حضرت رسول صلی الله علیه وسلم فوقتی آن که دارد از خود دور کند
و کلوخ با خود ببرد و پای چپ در پیش کند و بگوید پیش از آنکه
در شود بسم الله اللهم انی اعوذ بک من الخبث والخبائث
و چون بیرون آید پای راست در پیش کند و بگوید غفرانک
الحمد لله الذی اذهب عنی الاذی و عافانی و اگر در صحرا باشد
از نظر مردمان دور شود و اگر نتواند در پس دیواری یا در
کوی نشیند و عورت پیش از نشستن برهنه نکند و روی
و پشت بقبله نکند مگر در چهار دیوار و در زمین سخت
و باد و سوراخها و آب ایستاده بول نکند و در زیر درخت
میوه دار و جویها و سایه جای مردمان ننشیند که لعنت
بار آورد و چون بنشیند تکیه بر پای چپ کند و چشم فرو کیرد
و دست راست برهنه و پیش باز کیرد و بپای بنشیند و تکیه

بر پای چپ کند و چشم نه نگرد که بواسیر آورد و در خبر است
که رنگ و بوی آورد روی ببرد و علت بدین آرد و سخن نگوید
که در خبر است که در سر قضا حاجت سخن گوید حق تعالی او را
او را دشمن دارد و در حالت استبرا و استنجا در برهنگی عورت
و بعد طاق کار فرماید سه یا پنج یا هفت کلوخ پاک که در
خبر است که من استجمر فلیوتر و استخوان و سرگین خشک
نهی است و در استبرا کلوخ چپ دست گیرد که نهی است که
استبرا بدست راست کردن انگشت دست چپ را سه بار
بزیر قضیب بیرون آرد و سه بار تنحنح کند و سه بار گام
برود و سه بار بکلوخ یا بدیواری در مالد و فاضلتر آنست
که پس از کلوخ بآب استنجا کند بدست که حق تعالی در حق
ایشان که بآب استنجا میکنند آیت فرستاده و ایشان را دوست

میدارد چنانکه

میدارد چنانکه میفرماید فیه رجال یحبون ان یتطهروا والله
یحب المطهرین ٥ اول عورت پیش بشوید پس خود را نرم
گذارد و فاهم کشد و سر انگشت بوجرم مخرج می مالد تا زبر شود
آنکه پاک باشد پس از آن استنجا بدست چپ بزمین در مالد
بشوید و چون برخیزد بگوید اللهم طهر قلبی من النفاق وحصن
فرجی من الفواحش و در جایگاه وحدث و استنجا وضو
نکند تا وسوسه پیدا نشود و خود را بر شاشت بول بپرهیزد
که عذاب گور از آن خواهد بود

باب ششم

در وضو فرضهای وضو شش است اول نیت کردن دوم
همه روی شستن سیم هر دو دست تا مرفق شستن چهارم
از سر مسح کردن پنجم هر دو پای تا کعب شستن ششم ترتیب
نگاه داشتن چنانکه اول روی شوید پس دستها پس مسح

پس پای شستن وچون وضو سازد مسواک کند پس بربالای
نشیند وروی بقبله کند وبسم الله العظیم والحمد لله علی الاسلام
بسم الله الرحمن الرحیم رب اعوذ بک من همزات الشیاطین
واعوذ بک رب ان یحضرون ودر اول هر دعای صلوة بر پیغمبر
فرستد پس هر دو دست بشوید سه بار بگوید اللهم انی اسئلک
الیمن والبرکة واعوذ بک من الشوم والهلکة پس بدین
ترتیب بگوید که نیت کردم نماز برخود مباح میکنم خدایا
واین نیت از دل غایب نکند تا بوقت شستن روی ویک کف
آب برگیرد ودر دهن برد وسه بار با کام افکند الا که روزه
دار باشد اللهم اعنی علی تلاوة کتابک وکثرة ذکرک ویک
کف دیگر برگیرد وسه بار به بینی برکشد الا در روزه ودرون
بینی بانگشت چپ پاک کند وبگوید اللهم ارحنی رایحة الجنة

وانت غنی

وانت عنی راض واعوذ بک من روایح النار ومن سوء
الدار آنگاه بهر دو دست آب بر دارد ونیت کند ونیت پیوسته
بدل دارد ودر اول روی شستن بر زبان راندن نیت تا ثواب
دل وزبان هر دو دریابد وجملگی روی بشوید از آنجا که موی
بالای پیشانیست تا آخر زنخدان واز کنار گوش تا گوش
وآب به بن همه مویها رساند وظاهر ریش از زنخ بزیر
فرو تا آمدن فرض است الا بن موی محاسن اگر انبوه باشد
بگوید اللهم بیض وجهی بنورک یوم تبیض وجوه اولیائک
ولا تسود وجهی بظلماتک یوم تسود وجوه اعدائک وخلال
کند موی روی بانگشتان آنگه دست راست بشوید تا میان سه بار بگوید
اللهم اعطنی کتابی بیمینی وحاسبنی حسابا یسیرا پس دست
چپ را همچنین بشوید وبگوید اللهم انی اعوذ بک ان تعطینی

کتابی بشمالی او من وراء ظهری یوم القیمة وابتداء دست
شستن از سر انگشتان کند و به بازو ختم کند پس مسح سر کند
هر قدر که باشد از پیش سر اولیتر و بگوید اللهم غشنی
برحمتک وانزل علی من برکاتک واظلنی تحت ظل عرشک یوم
لا ظل الا ظله پس مسح سر و گوش بکشد به آب نو و انگشت
شهادة در باطن گوش نهد و بگرداند و در و ابهام و بگوید
اللهم اجعلنی یستمعون القول فیتبعون احسنه اللهم اسمعنی
منادی الجنة مع الابرار پس مسح گردن بکند و بگوید اللهم فک
رقبتی من النار واعوذ بک من السلاسل والاغلال پس پای
راست بشوید تا میان ساق و میان انگشتان خلال کند با انگشت
کهین دست چپ و از سوی زیر پای و ابتدا با انگشت کهین
پای راست کند و ختم بکهین پای چپ کند و بگوید اللهم

وختم بکهین

انی اعوذ بک

انی اعوذ بک ان تأخذنی بالنواصی والاقدام و چون از
بریق وضو سازد در گوشها کعب و خط و کف پای دست
بمالد تا آب بدان رسد و اگر چون پس از پای شستن درباد
صلواة فرستد باری تعالی غمهاء او را بفرج آرد و چون فارغ
شدی روی باسمان کن بگوی اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شریک له واشهد ان محمدا عبده و رسوله سبحانک اللهم
وبحمدک لا اله الا انت عملت سوءا وظلمت نفسی استغفرک
واتوب الیک فاغفر لی ذنوبی فانه لا یغفر الذنوب الا
انت انک انت التواب الرحیم اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی
من المتطهرین واجعلنی من عبادک الصالحین واجعلنی
صبورا شکورا واجعلنی اذکرک کثیرا واسبحک بکرة
واصیلا چون این دعا در میان طهارت بخواند همه خطاها

از اندام وی بیرون شود تا حدی که از مژهای هر دو چشم
وی و از گوشهای وی و از دهن وی و از ناخنان دست و پای
بیرون شود و همی بر وضوء وی نهند و پیوسته در زیر عرش
تسبیح میکنند و ثوابش تا قیامت ویرا می نویسند و در
صحیح است که یکی از صحابه وضو ساخته بود و آب بانگشت پای
وی نرسیده بود رسول صلی الله علیه وسلم آنرا بدید فرمود
که ویل للاعقاب من النار وای بر پاشنها از آتش یعنی شستن
پای فرض است و در خبر است که پس از وضو یکبار انا انزلنا
بخواند ثواب پنجاه ساله عبادت ویرا بنویسند و از جمله
صدیقان باشد و اگر دو بار بخواند نام وی در دیوان
شهیدان نویسند و اگر سه بار بخواند ویرا چون پیغمبران
باز انگیزند و فرمود که در شربتی آب از بقیت آب وضو

مؤمن

۲۶

مؤمن من شفاست از هفتاد درد و گفت آن غسلست و فرمود
که وضو سلاح مؤمنست و هر که پیوسته با وضو باشد ملایکه
آسمان و زمین ویرا استغفار می کنند فصل
جنبانیدن آب در دهن
در خبر است مؤمن چون مضمضه کرد خدای تعالی اورا
بچهار چیز مکرم دارد کلمه شهادت در حال نزع و حجت منکر
نکیر در گور و کلمهٔ توحید چون از گور بر خیزد حق تعالی با وی
سخن گوید و چون استنشاق کند حق تعالی بچهار چیز اورا
یعنی آب به بینی در کشیدن
مکرم دارد بوی ریحان در حالت نزع و فراخی گور باکی
در قیامت و خوشی در بهشت و چون روی شوید اورا
بچهار چیز کرامت فرماید ملک الموت را بصورت خوب بیند
در قیامت سپید روی باشد و اجازت دهند تا در زیر
عرش سجود کند و حق تعالی را بیند و چون دست بشوید بچهار چیز

اورا کرامت کنند نامه‌اش بدست راست دهند و ملایکه استقبال
او کنند و ویرا مصافحه کنند و در بهشت دست او بجهای سیمین
در دست وی کنند و شرابا طهورا نوش کند چون مسح سر کند
چهار کرامت یابد ایمن کردد از کرمی دوزخ وانهما مع حدید
یعنی از کرزهای آهنین اورا نکاه دارند وچون مسح کند خطاب
آید که بندهٔ من زود سر بردار و تاج کرامت بر سرش نهند
و کوش بقول بیشتر علما از جمله سر است و دهان داخل است و
در فضیلت مسح سر آن زمان یافته باشد که هر دو کوش را مسح کند
بقول امام معظم شافعی رضی الله عنه دو عضو دیکر اند پس
مسح آن سه بار دیکر به آب نو سنت باشد تا فضیلت تمام یافته
شود وچون مسح کردن کند اورا بچهار چیز مکرم دارند کردنش
از آتش دوزخ آزاد کنند و غل بکردن وی ننهند و طوقی

درکردن وی

درکردن وی نکنند که بران نوشته و لکم فیها ما تشتهی
انفسکم و کردن اورا از دوام خلاص دهند وچون پای شوید
بچهار چیز مکرم کردد قدم او بر اسلام ثابت دارند و در صراط
نلغزد واز عذاب دوزخ خلاص یابد بلکه دوزخ بقدم او سرد
شود و در قیامت بی حجاب بحضرت عزت رود وخبر صحیح است
که رسول صلی الله علیه وسلم وضو ساخت و هر عضوی یکبار
یکبار بشست و فرمود که وضویی نیست خدا تعالی نمی پذیرد
هیچ نمازی الا با این وضو پس دو بار کرد هر عضوی دو بار
دو بار بشست و فرمود که هر که وضو کند هر عضوی دو بار بشوید
خدای تعالی اورا دو بار دو بار مزد دهد پس و آنکه سه بار کرد و
هر عضوی سه بار سه بار بشست و فرمود که این وضوی منست
و وضوی پیغمبران پیش از منست و وضوی خلیل من ابراهیم علیه السلام

وامیر المؤمنین علی کرم الله وجهه فرمود که مؤمن باید در
وضو چهار عضو خود را از چهار اخلاق ذمیمه بشوید دل را
از کینه و مکر و حسد و زبان را از غیبت و بهتان و شکم را
از شبهه و حرام و جملگی اعضا را از لباس شبهه و حرام و بعد
از آن خود را بلباس تقوی بپوشانند رسول صلی الله علیه
وسلم فرمود که حق جل و علا فرمود که هر آن کس که حدث کند
یعنی وضوء او تباه شود پس از آن در حال وضو نکند
بر من که خداوندم جفا کرده است و آنکس که حدث کند
وضو تازه کند و دو رکعت نماز نگذارد بر من جفا کرده است
و آنکس که وضو تازه کند و حدث کند و دو رکعت نماز
بگزارد و حاجتی دینی و دنیاوی از من بخواهد و من او را
اجابت نکنم من که خداوندم بر آن بنده جفا کرده باشم و من

آن خدا

آن خداوندی نیستم که بر بندگان خویش جفا کنم و مستحب است
که بلکه وضو و غسل را اعضا نخشکد و اگر بخشکد مکروه نیست
که در روایت معاذ بن جبل رضی الله عنه آمده است و در وضو
کس را بیاری نگیرد بی ضرورت اگر بگیرد مکروه نیست که در
روایت آمده است و بروایتی دیگر و دو رکعت نماز از پس وضو
مستحب است که رسول علیه الصلوة والسلام فرمود که در بهشت
رفتم و بلال را رضی الله عنه دیدم گفتم بچه سابق شده گفت
چیزی نمیدانم جز آنکه هیچ وضویی نسازم که در عقب
آن دو رکعت نماز بگذارم

باب هفتم

پیغمبر صلی الله علیه وسلم می فرماید مسواک کردن زیادتی
زیادتی فصاحت است و پاکی دهن و خوشنودی خدای
تعالی و شادی ملایکه و روشنایی چشم

و سختی بن گوشت دندان دفع زردی روی و هضم طعام
و قطع بلغم و درد سر و درد دندان و من یحفظ و غاز با
مسواک فاضلتر از هفتاد رکعت غاز بی مسواک انس رضی الله
عنه روایت کند که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که غاز
با مسواک برابر است با چهار صد غاز بی مسواک و چنان باشد
که یک فرزندان اسمعیل علیه السلام آزاد کرده و از گناه پاک
آید چنانکه موی از ادر سرشته و اگر بروز کار دجال باشد
ایمن شود و از شوری و مسواک کردن سنت است خاصه
در وقت غاز و وضو قرآن و ذکر و وقت تغیر دهن
بدین خاموش بودن یا گرسنگی یا تشنگی یا مشورت با کسی یا
بیدار شدن از خواب یا چیزی بویناک چون سیر و مکروه هست
روزه دار را پس از زوال و مسواک مستحب ست که چون

حریف باشد نه خشن و نه نرم سر باز کفیده و بتر که انبیا
علیهم السلام چوب زیتون و چوب خرما و اراک کار فرموده اند
و اطبا گویند چوب بید و شفتالو و زرد آلو و درخت کثیرا
و ریشه سرمق نیکست و بر پهنای دندان راند و ابتدا بزند
راست کند از پیش دندان بالا آنکه دندان زیر چپ و
همچنین پس درون دندان پس زبان و کام و مسواک دیگری
کار فرمودن کراهیت نیست و اگر نبود درشت درا انگشت
پیچد و کار فرماید شاید و از هفت چیز حذر کند در طهارت
اندست افشاندن آب بی حساب ریختن و در روی شستن
و مسح سر طپانچه سخت بر سر و روی زدن و در میان وضو
سخن گفتن و هر عضوی سه بار پیش شستن که متقاضی بار
چهارم شیطان هست و به آبی که به آفتاب گرم شده برزمین

کرمسیر در ظرف منطبع مثل آهن وس و روی که آن برص
آورد واز ابریق سفالین بهتر که آن بتواضع نزدیکتر است
وحرام است از ظرف زرین وسیمین وضو ساختن وطعام
وشراب خوردن وکار فرمودن مکر انکشتری سیمین که پیغمبر
صلی الله علیه وسلم در انکشت کرده وفرموده که جبرائیل علیه السلام آمد
وانکشتری عقیق از بهشت مرا آورد وکفت که انکشتری عقیق
در انکشت کن وامت خود را بفرمای تا در انکشت کنند که
در آن خاصیتها است وسنتهاء وضو اول بسم الله العظیم والحمد
لله علی الاسلام کفتن که در خبر است که هر که باول طهارت
بکوید همه تنش از کناه پاک شود واکر باول فراموش در اثنا آن
بکوید وسر هر دو دست شستن وآب در دهن وبینی کردن
وغرغره کردن وآب به بینی کشیدن وسوی روی را خلال کردن

ودهان ولحی را سه بار شستن ودر شستن نیک بمالیدن ودست
راست وپای راست از چپ شستن ودر دست وپای شستن
دست تا بازو وساق به آوردن که در قیامت نشانه امت
محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم سپیدی روی ودست
وپای خواهد بود وهمه سر مسح کردن ومسح کوش هبه آب
ومسح کردن کردن وانکشتان پای را خلال کردن وپیاپی
شستن بی عذری چنانکه میان دو اندام چندان درنک
نکند که آب بر وضو خشک شود چون هوای معتدل بود ودعوات
ماثور خواندن وآنچه وضو باطل کند چهار است یکی آنکه از راه
پیش یا پس بیرون آید دوم آنکه از خود برود بدیوانکی
یا بیماری یا مستی وخواب همچنین مکر خواب نشسته ومقعد
استوار نهاده باشد سیوم آنکه ببرون کف دست یا ببرون

در جنابت و هم در حیض روا ست و این هشت که بر جنب
حرامست با چهار دیگر بر حایض حرامست بروزه داشتن
و در مسجد گذشتن مگر این نباشد از آنکه خون بمسجد رسد
و مجامعت و تمتع کردن شوهر از ناف تا زانوا بقول اما با او
خفتن روا بود و این دوازده چیز که در حیض حرامست
در نفاس هم حرامست اگرچه خون باز ایستد تا آنگاه که غسل
کند یا تیمم کند اگرچه باستعمال آب قادر نباشد اما روزه داشتن
که چون خون منقطع شد رواست

باب هشتم در غسل

موجب غسل چهار است جنابت و حیض و زادن و مرگ و غسل
جنابت فریضه است بدو چیز حاصل شود یکی آنکه حشفه
در فرج یا در دبر یا در زنده یا مرده ناپدید شود اگرچه آب
نیاید بهر دو غسل واجب شود یا بهیمه جمع کرده ملعون باشد

وغسل

وغسل و عقوبت واجب شود دوم به بیرون آمدن منی در خواب
و بیداری بهرحال که بود و منی آب بود که یکی از این صفات
در وی بود و در تری بوی آرد سرشته دهد و در خشکی بوی سپیده
خای و بالذت بیرون آید و پاره پاره بود و چون غسل خواهد
کرد اول استنجا کند پس وضو سازد و دعوات ماثوره
میخواند پس سه کف آب بر سر ریزد و همچنین سه بار
بر جانب راست و سه بار بر جانب چپ و نیت با اول غسل یار
کند و پای شستن را آخر دارد و فریضه غسل دو چیز است
نیت کردن در حالت شستن اول چیزی از بدن که نیت
کردم که غسل از برخود مباح میکنم دوم آب بجمله اندام و موی و بن
موی رسانیدن و موی و ناخن بر بگیرد یا جنابت از خود
بر ندارد تا از آن اعضا و شرطست که پیش از نیت پلیدی بر دارد

واسراف در آب ریختن حرامست هرچند بر لب دریا باشد که
در خبر است که رسول صلی الله علیه وعلی آله وسلم بیک مد
آب دست کردی وآن چهار دانک یک من است وبیک صاع
غسل کردی وآن چهار مد باشد ومستحب است که در غسل کم از
یک صاع ودر وضو کم از یک مد نباشد اقتدا برسول صلی الله
علیه وعلی آله وسلم وفرمود که بهترین امت من آنست باندک
آبی وضو سازد وبترین امت من آنست در آب اسراف کند
اگر پس از غسل اندکی اعضا به بیند که آب بوی نرسیده
بود وآب بدان رساند درست باشد واگر پس از نماز بیند
آن نماز باز دیگر ادا کند ودر خبر است که پیغمبر صلی الله علیه
وعلی آله وسلم که در قیامت غسل فرض بیاید خوبتر از
صورتی چنانکه کسی مثل آن ندیده باشد وبر سر وی تاجی

باشد

باشد که جمله میان مشرق ومغرب روشن کرداند وهفتاد
هزار ملک نور ساء ملایکه باوی باشند وگوید ای فلان بن
فلان مرا شناسی گوید نه وگوید من غسل فرضم ودرهای بهشت
بروی بگشایند از هر در که خواهی در بهشت رو وبدهد وی را
در بهشت چنانکه هیچ چشم ندیده وهیچ گوش نشنیده باشد
ودر دل هیچ بنی آدم نگذشته وبروایتی دیگر فرمود که هر آنکه که
مرد بر خیزد در شبی که سرد باشد تا غسل جنابت کند بهر مویی
که باندام اوست ده نیکی وی را نویسد سبحانه وتعالی ملایکه را فرماید
که بنده مرا بنگرید که در شبی چنین سرد برخاسته وغسل میکند
از ترس من شما گواه باشید که اورا آمرزیدم وغسلهای سنت
شانزده است غسل جمعه وهر دو عید وهر دو خسوف واستسقا
وغسل از مرده شستن وغسل کافر که مسلمان شود ودیوانه چون

والمغمى عليه اذا افاق ... وتجمع بدين احوط بيايد ... قال غاية الاختصار

بهوش باز آید وهفت غسل در حج است غسل احرام و دخول مکه
و وقوف عرفه و مزدلفه و سه غسل در ایام التشریق سنگ
انداختن را (وطواف و سعی صفا مروه بیت)

باب نهم در تیمم هر که در سفر آب طلب کند
و نیابد یا اگر مانعی باشد در حضر عذری دارد چون جراحتی
یا بیماری صبر کند تا وقت نماز در آید و در استسقا تا خلق جمع
و در جنازه تا غسل میت کنند آنکه خاک پاک خالص که از وی
غبار خیزد طلب کند و نیت کند که نماز فرض بر خود مباح
میکنم در حال دست بر خاک زند و نیت در دل دارد تا مسح از
روی بکند و دو کف خود بر آن زند انگشتان از هم کشاده که همه
روی فرود آورد و اگر انگشتری دارد بیرون کند و ضربت دوم
بزند هم انگشتان کشاده پس پشت انگشتان دست راست بشکم
انگشتان دست چپ پیوند چنانکه سر انگشتان هر دستی

از عرض

از عرض متجه دست دیگر در نگذرد پس دست چپ را از انجا
که نهاده است بر ظاهر ساعد راست با مرفق براند پس کف
دست چپ ابهام برداشته بر باطن ساعد راست باشد
دست براند و بطن ابهام چپ بر ظهر ابهام راست پس دست
چپ همین مسح کند پس هر دو کف بهم در مالد و انگشتان
میان در یکدیگر در گذارد و برخیزد و نماز کند و بیک تیمم
بیش از یک نماز فرض نگذارد و نماز جنازه و سنت چندانکه
خواهد ا بکند و چون وقت فریضه دیگر آید واجبست طلب آب
کردن اگر بسبب نایافتن آب تیمم کرده است پس اگر
نیابد تیمم کند و نماز بگذارد و چون با آب رسد غسل کند
و نماز قضا نکند و اگر مسافر بود که ویرا تیمم مباحست عدم
آب و لیکن نماز نشاید که قرآن خواند و اگر جراحتی بر

بر اندام باشد و آب بدان نمیتواند رسانید آنچه درست
بود بشوید و عوض موضع جراحت تیمم کند پس اگر
محدث کند و جراحت بر اعضا وضو باشد در وقت شستن
آن عضو در مند تیمم کند و اگر جنب بود هر وقت که خواهد
پیش از غسل یا پس از آن و اگر جراحت بر اعضا تیمم
باشد بدان موضع خاک رساند و در هر فریضه تیمم باز کند
اگرچه وضو دارد و آن عضو که پیا[ن]ی عضو معلول بود بشوید
اگر محدث باشد که ترتیب بروی فرض است و اگر بر هر دو
دست جراحت باشد یک تیمم کند و اگر بر هر دو پای همچنین
و اگر بر دست و پای باشد دو تیمم هر یکی در وقت شستن
عضوی که دردمند است و اگر سرد بود و ترسد که اگر غسل
کند هلاک شود تیمم کند و نماز کند و آن نماز قضا کند

ودر

و در تیمم پنج چیز فرض است اول قصد خاک پاک دوم آنکه
باد بوی افشاند دوم نیت سیوم همه روی بخاک مسح کند
چهارم هر دو دست با مرفق پنجم ترتیب و سه چیز سنت است
اول بسم الله گفتن و دست راست پیش از دست چپ
شستن و موالات نگاه داشتن و تیمم روا نیست الا بعد از
در آمدن وقت والله اعلم بالصواب

باب دهم

در مسح موزه در وضو بعوض پای شستن روا است
بشرط آنکه موزه درست و پاک باشد و هر دو قدم با کعبها
بپوشد و قوی باشد چنانکه بی پای بدان توان رفت و تریش
نگذارد و بعد از تمام کردن وضو در پوشد و مسافر را سه شبانه
روز روا است و مقیم یک شبانروز و ابتدا مدت مسح از اول حدث
باشد که بعد از پوشیدن موزه افتد و مسح بر پشت و دیز

از رستی حوایج احتیاج
کارهای مسافر و منزل
گرفته را بگزارد
[illegible]

موزه کشیدن بهتر واکر بزیر موزه پاتابه باشد آن اقتصار کند
پسنده نبود واکر مدت مسح باخر رسد یا در میانه مدت
موزه دریده شود یا از پای بیرون کند وضو هنوز دارد
پای شستن واجب آید واحتیاط آنست که وضو از سر کیرد
وجنب را مسح موزه روا نیست

باب یازدهم در نماز

واوقات وشرایط آن بدانکه هیچ عبادت نیست که چون
بنده ترک آن بکوید کشتن بروی واجب شود الا ایمان ونماز
که چون یک نماز بعمدا از وقت جمع بیرون برد یا بی وضو نماز کند
کشتن بروی واجب شود اما مسلمان بود ورسول صلی الله علیه
وعلی آله وسلم فرمود که علم الایمان ترك الصلوة یعنی
نشانه ایمان نماز است وفرمود که بین العبد وبین الکفر
الصلوة یعنی میانه بنده ومیانه کافری نماز است وخبری صحیح

من ترك الصلوة متعمدا فقد کفر یعنی هرکه بعمد ترک کند
بدبختی که کافر شود ودر خبر است که هرکه بر دوام در حضور
پنج نماز کوشد اورا در قیامت با من که محمدم وبا ابراهیم خلیل
علیهما الصلوة والسلام برانکیزد هرکه بدوام پنج نماز نکوشد
اورا با فرعون وهامان وزیر او حشر کنند وبدوزخ فرستند
وخبری معروف مشهور است از ابو هریره رضی الله عنه کفت
که مرا درد شکم میکرد بغایت سخت ودر مسجد خفته بودم
ورسول صلی الله علیه وعلی آله وسلم برمن بکذشت وکفت
فقال انا الفارسیه یا ابا هریره چبود از شکم بدرد آمد کفتم
بلی یا رسول الله قال قم الصلوة فصل فان فی الصلوة
شفاء من استقام یعنی برخیز ونماز کن که بدبختی که در
نماز شفا است در بیماریها ودر حالتی که رسول صلی الله علیه

وعلی آله وسلم از دار الفنا بدار البقا نقل میکرد دم بدم وصیت
میکرد که الصلوة وما ملکت ایمانکم یعنی نماز نکه دارید وزیر
دستان نکه دارید وپیغمبر صلی الله علیه وعلی آله وسلم فرمود
که الصلوة نور فی الایمان یعنی نماز نور ایمانست در دنیا
وآخرة وهرکه را نماز نیست در دنیا وآخرة وی را هیچ نیست وفرمود
قیدوا اربعا باربع الایمان بالصلوة والمال بالزکوة والعلم
بالکتابة والصحة بالصدقة چهار چیز بچهار چیز محکم
کنید ایمان را بنماز ومال را بزکوة وعلم را بنوشتن وتن درستی را
بصدقه وفرمود که مفتاح الجنة الصلوة یعنی کلید بهشت
نماز است وپیغمبر صلی الله علیه وعلی آله وسلم فرمود که کودکان را
بهفت ساله نماز فرمایید وبده ساله روزه ماه رمضان واکر
نکنند بزنند ودر ده ساله بستر پسر ودختر از یکدیکر جدا ادا

وچو

۳۷

وچون پسر بلوغ رسند نماز وروزه برایشان واجب باشد واکر
نکنند عاصی وفاسق باشند وهیچ از ایشان نپذیرد مکر توبه کنند
ونماز کنند وحق سبحانه وتعالی در شبانروزی پنج نماز بر مسلمان
بالغ وعاقل پاک از حیض ونفاس فرض کرده است نماز بامداد
دو رکعت نماز پیشین چهار رکعت نماز پسین چهار رکعت
نماز شام سه رکعت نماز خفتن چهار رکعت واین پنج نماز
پنج پیغمبر کرداند وحق تعالی فرموده بعزة وجلال که خداوندم
که هر بنده که هر روز پنج نماز روی بخانه من آورد یعنی کعبه
ونماز پنجکانه بجماعت بکذارد اکر هم سنک کوه احد وکوه جودی
وکوه لبنان وکوه عرفات وکوه طور سینا که کعبه از سنک این پنج
کوه ساخته اند کناه دارد عفو کنم وبیامرزم وهم سنک این کوهها
در قیامت وی را ثواب دهم واین پنج نماز اول نماز بامداد آدم علیه السلام

کرده است و نماز پیشین ابراهیم خلیل علیه السلام کرده است
و نماز پسین یونس علیه السلام کرده است و نماز شام عیسی علیه
السلام کرده است و نماز خفتن موسی علیه السلام کرده است
و در خبر است که هر بنده که این پنج نماز بجماعت بگزارد خدای تعالی
ویرا بیست و پنج خصلت کرامت کند شانزده در دنیا و سه بر
ملک الموت و سه در گور و سه در قیامت و بروایتی فرمود پیغمبر صلی الله
علیه وسلم فرمود که حق تعالی پنج نماز بر بندگان خود فرض کرده است
هر که این پنج نماز بگزارد و در رکوع و سجود نیک بود و نیکو کند ویرا
بنزد خدای تعالی عهدی باشد که ویرا بیامرزد و در بهشت و اگر
نگزارد ویرا نزد خدای هیچ عهدی نباشد اگر خواهد عذاب و اگر
خواهد بیامرزد و این نمازها فریضه را دوازده رکعت سنت است
دو رکعت پیش از فریضه بامداد و چهار رکعت پیش از فریضه پیشین

ودو

ودو پس از آن و چهار رکعت پیش از پسین و دو رکعت پس از
شام و دو پس از فریضه خفتن و پیغمبر صلی الله علیه وسلم بفرماید
که هر که برین دوازده رکعت سنت مواظبت نماید حق سبحانه و تعالی
ویرا خانه بنا کند در بهشت و پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود که هر که
محافظت نماید بر چهار رکعت نماز پیش از فریضه پیشین و چهار
رکعت بعد از آن خدای تعالی ویرا دوزخ حرام کند و عبد الله
عمر رضی الله عنهما گفت من نماز کردم با رسول الله دو رکعت
پیش از فریضه پیشین و دو پس و دو سنت پسین پیغمبر صلی الله
علیه وسلم دعا کرده است که خدای رحمت کناد بر بنده که چهار
رکعت نماز پیشین و چهار هم از نماز فریضه پسین جهد کند
تا دعای وی دریابد که البته دعای وی مستجاب گردد و فرمود هر که
این سنت بجای آورد آتش دوزخ بوی نرسد و بروایتی سنت

سنت پیشین دو رکعت کرده و عبد الله ابن عباس رضی
گوید که هر که سنت پیشین نگاه دارد چون بر صراط رسد
باری تعالی از زیر عرش بغلوی دو پر از یاقوت سرخ بدید
آورد و او را برگیرد و بر صراط چون برق بگذراند و وتر سنتی
است که از سنتها موکدتر است بعد از سنت خفتن بیک
رکعت کند یا سه رکعت تا یازده بعدد طاق و چون بیک
رکعت کند تحیات کند و بیک سلام و چون بسه رکعت کند
در اول پس الحمد سبح اسم ربک الاعلی برخواند و در دوم
قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیوم سه بار سورة اخلاص
و معوذتین بیک تحیات و یک سلام نکند که اولی آنست که
وصل کند و چون وتر بیش از سه رکعت کند اگر خواهد
بیک تحیات و بیک سلام کند و اگر خواهد بیک سلام کند

و در دو تحیات در دو رکعت آخر بینی نخواند تا نماز باطل
نشود و فاضلتر آنست که هر دو رکعت بیک سلام کند
و رکعت آخر بیک سلام کند و نیت کند که نماز وتر
میکنم و در خبر است که من لم یوتر فلیس منا یعنی
هر که نماز وتر نکند از ما نیست و فرمود که جبرئیل
علیه السلام گفت هر که از امت تو نماز وتر بکند
پس بخسبد ملائکه وی را استغفار کنند تا صبح
و در خبر است که پیغمبر صلی الله علیه و علی آله
و سلم فضیلت غزا میگفت فاطمه رضی الله عنها
گفت غازیان یا رسول الله غزا کنند و این ضعیفه
چکند پیغمبر صلی الله علیه و علی آله و سلم گفت ای
دختر من ترا خبر کنم بچیزی آسان و ثواب آن

ببیاد فرمود که هر مرد مؤمن و زن مؤمنه که
بعد از وتر دو سجود کند در سجود اول پنج بار
سبحان الملك القدوس سبوح قدوس رب الملائکة
والروح پس سر بردارد و بنشیند و آیة الکرسی
یکبار بخواند پس سجود کند و پنج بار سبحان الملك القدوس
سبوح قدوس رب الملائکة والروح و باز نشیند و آمن
الرسول بخواند بدای خدای که جان محمد در قبضه
قدرت اوست که از مقام خود برنخاسته باشد که ویرا
بیامرزد و خدای تعالی بوی دهد ثواب صد حج و صد عمره
و ویرا بنویسند بهر سورتی که در قرآنست عبادة
سالی و بهر آیتی که در قرآنست بنا کنند

ویرا

ویرا بهر سورتی که در قرآن است بنا کنند و ویرا شهری در بهشت و بوی
دهند و ویرا ثواب چهل شهید و بر انگیزد ویرا با هزار ملك که نیکیهای
می نویسند تا درجات وی باشد و العضا نرسد تا جایگاه خود
در بهشت نبیند و نمازهای سنت بایست که چون فوت شود
قضا باید که چون فرایض در خبراست که پیغمبر صلی الله علیه وسلم
از پس وتر دو رکعت نماز نشسته کردی و در رکعت اول بعد از
فاتحه اذا زلزلت خواندی و در دوم رکعت قل یا ایها الکافرون
یا الهیکم خواندی فصل در نماز چهار شرط باید درستی نماز را
یکی در آمدن وقت پیشین انکه باشد که سایه در نیم روز پس از نهایت
نقصان فزودن گیرد و وقت باقی بود تا سایه هر چیزی مثل آن
شود جز سایه که در استوا مانده بود انکه نماز پسین در آید و وقت
مختار باقی بود تا سایه هر چیزی بی سایه استوا دو چندان شود
و وقت جواز باقی بود تا فرو شدن آفتاب و در زمینی که کوه
بر اسنش بود علامت فرو شدن آن بود که از جانب مشرق تاریکی

پس سرخی بر بر آید اگر وقت شام بود باقی باشد چنانکه وضو سازد
و عورت باز پوشد و بانگ و اقامت کند و پنج رکعت نماز متوسط
بگذارد و بقول قدیم باقی بود تا فرو شدن سرخی شفق اگر وقت
خفتن در آید و وقت خفتن باقی بود تا نیمی از شب بگذرد و وقت
جواز باقی بود تا صبح صادق برصد و علامتش آن بود که روشنایی از
جانب مشرق در دامن آسمان برپهنا پراکنده شود و وقت نماز بامداد
باقی بود تا روشنایی بر تاریکی غلبه کند و وقت جواز باقی بود تا طلوع
آفتاب و در شب بیست و ششم طلوع صبح با طلوع ماه قریب باشد و در
شب دراز هم با عزو بحر و با قل وقت نماز کردن فاضلتر که رضای
خدای تعالی در آنست نماز کنند و عجله خواهی رفت جماعت را
تاخیر کند تا خنک شود شرط دوم آنست که با وضو بود و جامه و تن را
آنچه جامه و تنش در نماز بدان رسد پاک بود مگر اندکی از خون بثور
تن وی که خود روان شود یا بیفشاند و بیرون آید و اندکی
و ندد آب معفوست اگر بر بدن او که بر جامه اگر چه بقدر درستی

نه باشد و در خون غیری از بسیار آن عفو نیست و اندکی از گل
شاه راه اگر چه پلید بود بیفتد و اندکی از خون که آن عفو است شرط
سیوم عورت پوشانیدن بچیزی که تنگ پوست و عورت مرد
از ناف تا زانو مگر در حق زن آزاد که جمله بدنش عورتست الا روی
و هر دو کف ظاهرا و باطنا و عورت پوشیدن در نماز و غیر نماز
فریضه است و مرد و زن را در جامه و مقنعه تنگ نماز باطل باشد
شرط چهارم روی بقبله آوردن مگر در دو حال یکی کارزار مباح
دیگر در مباح بجهت چون گریختن مسلمان از جمع کافران دوم
نماز نافله در سفر که مسافر را که مقصدی معین دارد روا بود که در
حال رفتن نماز گذارد و پیاده را در تکبیر اول و رکوع و سجود روی
بقبله باید کرد و رکوع و سجود تمام کند و نرود الا در حالت قیام و
التحیات خواندن و راکب را در تکبیر اول روی بقبله باید کرد اگر
سهل بود چنانکه مهار مرکوب بدست وی بود الا نه و مشرقی را قبله
آنجاست که دل عقرب فرو شود و مغرب تا بستان بر دست راست

باشد در روند دراز تر و مشرق زمستان بر دست چپ در رو نکو تا
تر و قطب شمالی از پس گوش آست باید و قطب ستارهٔ بیست خرد در
بنات نعش صغری میان فرقدین و جدی و عیوق از پس پشت و آن
ستارهٔ سرخ است بر کنارهٔ مجره فا ذبی تریا بر آید اما چون نماز
در بندد شرط است که سخن نگوید و افعال ترک کند اگر بعمد حرف یا حرفی
معنی دار بگوید چون رو اگر چه بسبب خندیدن یا نالیدن یا گریستن
یا در دمیدن یا حفیدن بود نمازش باطل شود اما اگر خفته بر وی غلبه
کند یا بی آن قرآت میسر نشود معذور بود اگر در یک رکعت سه حرکت
میانه پیاپی کند چون زدن و گام نهادن یا چیزی کند که او روزه را
باطل کند چنانکه در میان دندان چیزی از طعام مانده بود و در نماز
باختیار فرو برد دود یا آب دهن بران بگذرد و فرو رود نمازش باطل شود
و عمل انکه در نماز چون دو گام یا دو ضربه یا خود را خاریدن یا دستار
از سر نهادن نماز را باطل نکند و هر فعلی که چون بعمد کند نمازش باطل
بود اگر بسهو کند و اگر بسهو نکند هم باطل بود مگر از جنس افعال نماز بود

چنانک

چنانکه بسهو رکوعی یا سجودی زیادت کند که نمازش درست بود نماز
کننده اگر در شهر و اگر در صحرا باید که روی بستونی آورد نزدیک چون
ستونی یا دیواری یا عصایی که بزمین فرو برده بود یا متاعی یا خطی
بکشد و آن ستون برابر ابروی راست نهد یا چپ و چنان کند که از
وی تا ستون سه گز باشد و اگر کسی میان او و ستون بگذرد سنت است
که او را دفع کند مکروه هست نماز بوقت گرسنگی و تشنگی و تقاضای بول
و قضا حاجت و مشغولی سخت و در نماز پای بهم باز نهادن و ناخن
بسینه آوردن و دست بزیر جامه داشتن و یا فرو گذاشتن و
از هر سوی نگریستن و میان بستن بر جامه و آستین کشیدن و بموی
و محاسن بازی کردن و بر پاشنه افراشته نشستن و موضع سجود از
خاک و سنگ زدن با آستین و دست و نفخ پاک کردن و پشت باز گذاشتن
و روی بروی کسی نماز کردن و هر چه از تواضع دور است همه مکروه است
باب دوازدهم در آداب بمسجد رفتن و انکه جواب بانگ و وضیت جماعت و نوافل
باری تعالی میفرماید مسجدهای خدای آبادان نکند مگر کسی که بخدای ایمان

دارد و پیغمبر فرمود صلی الله علیه وسلم که هر که با مسجد الفت گیرد حق تعالی وی را
بحضرت خود مخصوص کرداند و الفت بخشد و فرمود که هر که چون مردی را بینید
که ملازمت مسجد را عادت کند با ایمان وی گواهی دهید و فرمود که فرشتگان
برای یکی از شما آمرزش خواهند و رحمت و مغفرت طلب کنند تا آنگاه که حدیث
کند یا از مسجد بیرون آید و فرمود که المؤمن کالحوت فی الماء والمنافق
فی المسجد کالطیر فی القفص یعنی مؤمن در مسجد چون ماهی در آب و
منافق در مسجد چون مرغ در قفص و فرمود که سخن گفتن در مسجد حسنات
هم چنان نیست کند که ستور گیاه را و انس رضی الله عنه گفت که پیغمبر صلی الله
علیه وسلم فرمود که هر که سخن دنیاوی گوید در پنج موضع خدای تعالی
عمل بیست و پنج سال وی با لحق باطل کند اول در مساجد دوم در مجلس
علم سیوم نزد خواندن قرآن چهارم در گورستان از پس جنازه
و فرمود که الضحک فی المسجد ظلمة القبر یعنی خنده در مسجد تاریکی گور است
و گفته اند پنج گروهی در منزلی نزدیک آیند که نه ایشان را دعا کنند یا لعنت
کنند بسبب نیکی و بدی که در آن رفته باشد و رسول صلی الله علیه وسلم

فی مسجد

کفت

کفت هر که در مسجد بوریا افکند هفتاد هزار فرشته وی را آمرزش خواهند
تا آن بوریا در آن مسجد باشد و ناچیز شود انس بن مالک رضی الله عنهما
بند
کفت هر که چراغی در مسجد فروزد ملایکه و حمله عرش برای وی آمرزش خوا[هند]
تا روشنایی آن چراغ در آن مسجد بود و در خبر است که هر که مسجد بروبد
از گناه برهید چنانکه از مادر زاد بود و فرمود که هر که خواهد که میان بهشت
فرو آید گو جماعت گوش دار و چون بامداد طهارت کردی روی بمسجد نه
که نماز فریضه در مسجد فاضلتر که بهر گامی درجه ی افزاید و گناه عفو کنند
عبد الله بن عمر رضی الله عنهما روایت کند که هر که تکبیر اول با امام دریابد
او را بهتر از آن باشد که هزار قربان بمکه فرستد و نماز جماعت دست
مراد که یک رکعت نماز بجماعت چون بیست و هفت رکعت است تنها خاص
نماز بامداد و خفتن و در خبر است که هر که نماز بامداد بجماعت بگذارد
چنان باشد که همه شب قیام داشته باشد و هر که نماز خفتن بجماعت
بگذارد چنان باشد که نیمه شب قیام داشته باشد و هر که چهل روز
نماز بجماعت بگذارد چنانکه تکبیر اول دریابد و پس از تکبیر اول امام

بیمعنی چهل روز
نماز جماعت بگذارد

بمتابعت مشغول شود وبرا دو برات بنویسند یکی از نفاق و یکی از
دوزخ و فرموده که نمازها بجماعت کند و پیوسته در انتظار باشد تا
نمازها بجماعت کند هرگاه که بمسجد شود باشد ودر راه مسجد آهسته
رود وبگوید اللّهمّ اجعل فی قلبی نورًا وفی لسانی نورًا وفی بصری
نورًا ومن خلفی نورًا ومن امامی نورًا اللّهمّ انّی اسئلک بحقّ السّا
ئلین علیک وبحقّ الرّاغبین الیک وبحقّ ممشای هذا
الیک لم اخرج اشرًا ولا بطرًا ولا ریاءً ولا سمعةً خرجت اتّقاء
سخطک وابتغاء مرضاتک فاسئلک ان تنقذنی من النّار وان
تغفرلی ذنوبی فانّه لا یغفر الذّنوب الّا انت وچون بمسجد رسی
بنه زیر نعلین بر زمین دمال وبرون در زیر آن نگه کن اگر نجاستی
دران بود در زمین مال وپای راست در پیش دار وبگوی اللّهمّ صلّ
علی محمّد وعلی آل محمّد وسلّم اللّهمّ اغفرلی ذنوبی کلّها وافتح لی ابواب
رحمتک وابواب مغفرتک یا ارحم الرّاحمین ودر صف اوّل شو که فضل
او بیشتر از صف دوم ودر خبر است که خدای تعالی وفرشتگان او صلوات

می فرستند بر صف اوّل وصلوات خدای رحمت است وآن فرشتگان
استغفار است مؤمنان را وهر صف که بامام نزدیکتر فضل او بیشتر
وصف دست راست از چپ فاضلتر وکمترین صفها صف واپسین است
وتا دو رکعت تحیّت مسجد نکنی از پای منشین وچون در مسجد شوی
نیّت اعتکاف کن ودعا وتسبیح واستغفار تا چاشت یا آفتاب
برآید وچنانکه خواهی بنشین الّا مربّع وحدیث دنیا مکن وموی
وناخن وآب دهن وبینی مینداز الّا در جامه وچون پیش علما وقرا
وطلبه قیام مکن وچون بانگ نماز شنوی بجواب او بشتاب وهمان
که او میگوید تو می گوی اگرچه محدث باشی یا جنب یا در میان قرآن
یا در ذکر الّا در نماز ودر خبر است که هرکه دران هنگام که بانگ نماز
شنود بگوید مرحبا بالقائلین عدلًا وبالصّلوة واهلًا خدای تعالی
بوی دهد صد هزار نیکی ومحو کند از وی صد هزار بدی وبردارد ویرا
صد هزار درجه وگناه اوّل وآخر ویرا بیامرزد وهر بار چون واشهد انّ
محمّدًا رسس سر ناخن مسبّحه وابهام ببکد یکر باز نه وصلوات فرست

وچشم باز آورد که هر کی تا در چشم بکند که در این خبر آمده است و ناخن
بوسه دادن سنت آدم است علیه الصلوة والسلام وچون حی علی الصلوة و
حی علی الفلاح گوید بگوید لا حول ولا قوة الا بالله وچون الصلوة خیر من
النوم گوید بگو صدقت وبررت وچون تمام کرد بگوید رضینا بالله
تعالی ربا وبالاسلام دینا وبمحمد صلی الله علیه وسلم نبیا اللهم رب
هذه الدعوة التامة والصلوة القائمة والکلمة الصادقة آت سیدنا محمد الوسیلة
والفضیلة والدرجة الرفیعة وابعثه مقام المحمود الذی وعدته وارزقنا
شفاعته برحمتک یا ارحم الراحمین که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده که
هر که این دعا بگوید حلال شود او را شفاعت من در روز قیامت
وچون قامت شنوی در قد قامت الصلوة اقامها الله وادامها ما دامت
السموات والارض وجعلنی من صالحی اهلها ودر میانه بانگ و میانه قامت سخن مگوی که در
خبر است که هر که میان بانگ وقامت سخن گوید بترسید از وی بزوال
ایمان وبانگ نماز وقامت سنت است پنج نماز فریضه را که بوقت کرد
در سفر وحضر اگر چه نماز تنها کند اما بجماعت موکدتر هست وسنتها از بانگ

نماز

نماز قامت نیست ودر قضا فرایض قامت کند بی بانگ وبهر فریضه
که سبق کند شاید آن بهتر که انپیش سبق کند ومؤذن را بانگ نماز فضل
بسیار هست وهر چند آواز بلندتر ثواب بیشتر که در خبر است که هر چه آواز مؤذن
بدان رسد از تر وخشک وجن وانس ویابس قیامت گواهی دهند و
در خبر است که هر که هفت سال لله تعالی بانگ بگوید او را برات آزادی نویسند
از آتش دوزخ وبروایتی هر که خالصا لله تعالی مؤذنی مسجد باز
ایستد خدای تعالی بوی دهد ثواب چهل شهید وچهل صدیق ودر
خبر است که اگر مردمان بدانندی که در بانگ نماز وصف اول چند ثواب است
از آن یافتندی ومگر قرعه زدندی وسنت مؤذن هست که بر طهارت
گوید از موضع بلند وروی بقبله کند هر دو سبابه در گوش ودر
حی علیتین روی براست وچپ کند بی آنکه قدم بجنباند وترجیع در بانگ
نماز سنت هست یعنی اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله
دو بار بسر بگوید پس از چهار بار الله اکبر که گفته باشد پس آواز بلند کند
وهر یکی دو بار دیگر باز گوید که رسول علیه الصلوة والسلام ابو محذوره را

مؤذن بود بانگ نماز چنین تلقین کرد و بتانی و ترتیل گوید مفصل و
مبین و حذف و الحان و در قامت کلمه پیوسته گوید و سنت در قامت
افراد است جز الله اکبر که دو بار گوید در اول و آخر و قد قامت الصلوة
دو بار گوید و در میانهٔ بانگ سخن نگوید مگر بضرورت و مستحب است
که مؤذن دو باشند یکی پیش از صبح بانگ گوید بمقدار سبع از شب
بسبیل تقریب در زمستان و نیم سبع در تابستان و یکی پس از صبح
و اگر یکی باشد دوست داریم که دو بار بانگ نماز کند یکبار پیش از
صبح و در آن دو بار تثویب گوید و یکبار پس از صبح و بانگ و قامت
از قیام گوید الا که از قیام عاجز آید نشسته گوید و فرض است
که مؤذن مسلمان و ممیز و مرد باشد و اگر زن و کودک و فاسق
و محدث و جنب بانگ گوید یا قامت محسوب باشد لیکن جنب را
قامت بدل
کراهیت بیش از محدث باشد که حدث او قوی تر است و سعید بن
جبیر رضی الله عنه گفت که هر که یکبار بگوید الله اکبر هزار نیکی در دیوان
وی ثبت کنند و در خبر است که سه کس را عذاب گور نباشد مؤذنان و

وشهیدان را

شهیدان را و کسی را که روز آدینه میرد والله اعلم باب
سیزدهم در فرایض نماز نماز مشتمل است بر سه چیز ارکان و
ابعاض و هیآت ارکان فریضه است که اگر چیزی ترک کند نمازش درست
نبود و ابعاض سنتها است اگر چیزی ترک کند از آن نمازش درست
بود لیکن بسجود سهو لازم آید و آن پنج است نشستن تشهد اول و خواندن
تشهد را و قیام در محل قنوت و خواندن قنوت در نماز صبح و در
وتر و صلوة بر رسول دادن در تشهد اول و هیآت سنتها است که
اگر ترک کند حظ وی از ثواب آن فوت شود و نمازش درست بود
و بترک آن سجود سهو لازم نیاید مثل تکبیر و تسبیح در رکوع و سجود و در دو
رکعت نماز سی چیز فرض است اول نیت کردن بدل که می گذارم
فریضه نماز پیشین بوقت یا پسین بوقت و امام در نماز جمعه در افزاید
که بامامی و اگر ماموم باشد در فزاید که بماموم با نیت اقتدا کنم
یا جماعت دوم تکبیر یعنی الله اکبر گفتن و باید که نیت و تکبیر در هم
پیوندد سیوم بر پای ایستادن اگر قادر بود چهارم خواندن الحمد با

بسم الله الرحمن الرحیم واگر حرفی یا تشدیدی بگذارد نماز درست
نباشد پنجم رکوع و فرض آنست که پشت خم دهد چنانکه کف دست
بسر زانو رسد ششم آرام در رکوع هفتم سر بر آوردن از رکوع تا راست
بایستد هشتم آرام در ایستادن نهم سجود کردن و فرض آنست که
هم پیشانی یا بعضی برهنه بر زمین نهد و سرنگون شود چنانکه نیمه زیرش
بلندتر بود و دو دست و دو سر زانو و دو سر پای بر زمین نهادن سنت است
واگر بآستین یا بر دامن یا بر سوی پیشانی یا بر پهلوی پیشانی سجود کند یا در
حال سجود گرانی سر و کردن بموضع سجده نرسد یا فرو آید نه بقصد سجود
سجودش درست نباشد دهم آرام در سجود یازدهم میان دو سجده راست
نشستن دوازدهم آرام در نشستن سیزدهم سجود دوم کردن چون سجود اول چهاردهم
آرام در و در رکعت دوم همین فریضها باز آید جز نیت و تکبیر و در
نشستن آخر چهار چیز فرض است اول نشستن دوم تحیات خواندن این
قدر التحیات لله تا آنجا که اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله
سوم صلوات دادن بر رسول علیه الصلوة والسلام چندانکه بگوید اللهم

صل علی محمد چندانکه بگوید السلام علیکم و در نماز شام چهل و دو
چیز فرض است و در نماز چهار رکعتی پنجاه و چهار چیز و در هر رکعتی
که دوازده فریضه زیادت شود و هر که فریضهٔ نماز از سنت نداند
نماز وی درست نیست و از نفس نماز شش چیز است قیام و قرائت
و رکوع و سجود و انتقال از رکنی برکنی و قعدهٔ اخیره ارکان اصل
چهار اولست اما آن دو دیگر نیز فرض است و نماز بی آن روا نباشد و
چون نماز خواهد کرد نیت در دل حاضر کند و در نیت سه چیز فرض است
یکی ذکر نماز و دیگر فریضی و سیوم تعیین وقت و اگر نیت قضا باید
کرد و نیت ادا کند یا ادا نیت قضا نیت درست باشد و اضافت
نماز بباری تعالی و عدد رکعتها شرط نیست و مستحب است که چون عزم تکبیر
نماز کند یا شروع در عبادتی بگوید رب انی اعوذ بک من همزات
الشیاطین و اعوذ بک رب ان یحضرون که حق تعالی تعلیم پیغمبر
صلی الله علیه وسلم کرده تا در همه حال از وساوس شیطان و جن آن
ایمن باشد باب چهاردهم در ادا سنن و سنت هست که تا
نماز

بایستد و میان دو قدم بمقدار چهار یکی گز کشاده دارد و نظر
از جایگاه سجود فا نگیرد و قل اعوذ برب الناس برخواند به نیت آنکه
شیطان از خود دور کند و دل حاضر دارد که خدای عز و جل نظر
بر دل میکند و نماز بعد بحضور و خشوع و شکستگی نماز کنند بعد
اگر تنها باشد قامت کند و دستها بردارد چنانکه کف دستها
برابر دوش بود و سر انگشتان در برابر گوش و تکبیر کند بگوید الله اکبر
و دستها سوی قبله بود بل که هم در فرو آوردن بسینه برد و در زیر
سینه بالا ناف نهد و کردن دست چپ بر دست راست بگیرد و
انگشت شهادت و میانه از راست پشت ساعد چپ فرو گذارد و دیگر
بر ساعد حلقه کند و بگوید الله اکبر کبیرا و الحمد لله کثیرا و سبحان الله بکرة
و اصیلا و جهت وجهی برخواند و اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
بگوید و الحمد برخواند آمین از ولا الضالین برین گوید و فرق
از ظا تا ضاد بداند و ظا از دندانها پیش گوید و ضاد را از کناره
زبان با دندان زند از راست یا از چپ صافی تر و سنت هست که سو

رب العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم الدین

بسم الله الرحمن الرحیم

دیگر برخواند یا آنچه خواهد از قرآن در نماز بامداد و در دو رکعت
اول از دیگر نمازها و سورتی تمام خواند اگرچه کوتاه بود فاضلتر
که بعضی از سورتی و در نماز بامداد از سورتها درازتر مفصل خواند و
مفصل از حجرات است تا آخر قرآن و روایت است که در فریضه بامداد معوذتین
خواند و آمده است که از انس است خواند در سفر قل یا ایها الکافرون
و سورة الاخلاص خواند و در دو رکعت سنت بامداد و سنت شام
جبرائیل با پیغمبر علیه الصلوة والسلام گفته که یا محمد هر که از امت تو
چون دو رکعت نماز بامداد سنت گذارد در رکعت اول یکبار فاتحه
و قل یا ایها الکافرون یکبار و در دوم یکبار فاتحه و سه بار قل هو الله
احد چنان باشد که دنیا پر از زر باشد و بصدقه داده و در تحیت
مسجد همین خواند و پیغمبر علیه الصلوة والسلام فرمود که جبرائیل علیه
السلام گفت هیچ مومن نباشد از امت تو که دو رکعت سنت نماز با
مداد بکند و در رکعت اول یکبار فاتحه و یکبار آیة الکرسی و
ده بار قل هو الله احد برخواند و در دوم یکبار فاتحه و یکبار قل یا

ايتها الكافرون وده بار قل هو الله احد بر خوانند الا كه خداي تعالى
بنا كند وي را در بهشت ده هزار كوشك در هر كوشكى هزار قبه از دُر
سفيد و فضيلت است اينها بسيار آمده و در نماز پيشين و خفتن ميانه
از مفصل چون والسماء ذات البروج و مانند اين و در نماز شام آنچه
كوتاه تر است و درست شده است از پيغمبر عليه الصلوة والسلام كه در نماز
بامداد جمعه الم تنزيل و هل اتى بر خواند و در شام شب جمعه قل يا ايها
الكافرون و قل هو الله احد و در خفتن شب جمعه و نماز جمعه سورة
المنافقون خواند و نمازهاى روز جمعه تفصيل دارد نزديك رونده
خاصه نماز بامداد روز جمعه كه در خبر است كه فاضلترا عمال نزد خداى
تعالى نماز بامداد روز جمعه است و هر كه در مسجد بالجماعت بگزارد خداى
تعالى بوى دهد ثواب صديقان و شهيدان و باز نويسد وى را ثواب
حج و عمره و ميان شام شب جمعه فسبحان الله حين تمسون و تا كند كه
تخ چون خواندن فضيلت بسيار دارد و امام در نماز جمعه و در دو
ركعت بامداد و در دو ركعت اول از شام الحمد و سورت بجهر خواند

اگر امام

درخبر

اگر امام باشد و اگر تنها است ترتيل خواند يعنى روشن و پيدا بى نغمة و الحان
و حروف از جاى خود و اگر داند و فقها بجاى آرد و ركعت اول از نماز
دراز تر خواند پس تكبير ركوع كند از آخر سورة بريده و دست بردارد
برابر دوش و تكبير از قيام كند تا بحد ركوع رسد و زانوها بكف
دست بگيرد انگشتان برابر قبله فرو گذاشته و كشاده و زانو را خم
ندهد و سر و گردن با پشت راست دارد چنانكه صورت وى جمله
چون لامى بود و نظر بر پشت پاى دارد و سه بار بگويد سبحان ربى العظيم
و بحمده و اگر تنها باشد پنج بار يا هفت بار يا ده بار بگويد انگاه از ركوع
باز آيد و دست بر آورد تا برابر دوش و بگويد سمع الله لمن حمده
چون راست ايستاد بگويد ربنا لك الحمد ملء السموات و ملء الارض
و ملء ما شئت من شيء بعده دست برداشتن تا برابر دوش
در سه موضع سنت است در تكبير اول و در ركوع شدن و از ركوع
باز آمدن پس تكبير كند و بسجود شود و جامه و موى فراهم نگيرد
و اول زانوها بر زمين نهد پس دست پس پيشانى و بينى و سنت است

بسم الله الرحمن الرحيم

قل يا ايها الكافرون لا اعبد

ما تعبدون ولا انتم عابدون

ما اعبد ولا انا عابد ما عبدتم

ولا انتم عابدون ما اعبد لكم

دينكم ولي

وان يكاد

وان يكاد الذين كفروا

سادس بسم الله الر

مسلم [illegible]

قال انه عليه [illegible] الملك والانثى

قال النبي لا [illegible] من الارض النبايت بسم الله الرحمن الرحيم

ثانية الانبياء والارض والعلم اجمع وابحي [illegible]

العقي من النطق والعالم في الحيض نقلة تقدي [illegible] بارض

في الذكر والحيض [illegible] گندم با انگور

في المسئلة في الخطيب [illegible] بلفظ قرض

في النار و[illegible] بلفظ [illegible] یا مانند آن بلفظ

[illegible] بکسی به عهد و در وقت

پس دادن روغن یا طعامی

دیگر از تنخواه آن گندم ادا کند

جایز است و همچنین اگر یک

سنگ انگور بوجه قرض بکس بدهد

بعد غله را عوض آن را بگیرد

درست است والسلام

وان يكاد الذين كفروا

ليزلقونك بابصارهم لما

بسم الله الرحمن الرحيم سمعوا الذكر ويقولون

ويقولون ستايش ستايس ستايش وشكايت كرد كه

كرد كه مراد نماز وسوسه [illegible]

که کف دست برهنه نهد انگشتان بهم باز نهاده و در برابر دوش و در
ساعد از زمین و سر و زانو از یکدیگر و شکم از ران و بازو از پهلو
در رکوع و سجود گشاده دارد و سه بار بگوید سبحان ربی الاعلی و بحمده
و همچنین در تنهای پنج بار یا هفت بار یا ده بار بگوید پس تکبیر و از
سجود بر آید و بر پای چپ نشیند و پاشنه پای راست بلند کند چنانکه
سر انگشتانش بقبله باشد و دو دست بر ران نهد بگوید رب اغفر لی
وارحمنی واهدنی و عافنی وارزقنی پس تکبیر کند و سجود شود
چون سجود اول و چون فارغ شود تکبیر کند و سر بر آرد و سنت است که
در دو رکعت اول و در دو رکعت سوم از نماز چهارگانی چون
سر از سجود دوم بر دارد بنشیند نشستنی سبک پس دست بر زمین نهد
انگشتان گرفته و سبک برخیزد بی آنکه تکبیر زیادت کند باز گوید تکبیر
در سر بر آوردن ابتدا کند و میکشد در کلمهٔ الله میان لام و ها تا
بنشیند یا از نشستن آغاز کند میکشد تا برخیزد و دیگر رکعت
چون رکعت اول بگذارد اعوذ بالله پیش از الحمد باز گوید و در

نماز بامداد و نماز در نیمهٔ آخر رمضان و وقتی که از حادثهٔ فرو آید در
نمازهای پنجگانه پس از رکوع و دعاء قنوت برخوانند و صلوات رسول علیه
الصلوة والسلام فرستد و دست بر دارد و در آخر آنکه بر روی باز آورد و فرو
گذارد و در تنهایی اهدنی و عافنی و تولنی و بارک لی و قنی خواند
و مصنف کتاب شامل رحمة الله خبر بر آن آورده است که دست بر روی فرو
آورد و بر پیکر اندام نیاورد و یکی از اصحاب امام شافعی رضی الله عنه گوید
در همه سال شاید که دعا قنوت خوانند و عبد الله بن مسعود رضی الله
عنه گوید شاید که در همه سال خوانند پیش از رکوع پس از قراءه و اگر نماز
شام باشد یا چهارگانی تشهد اول سنت است چنان نشیند که در
میانهٔ دو سجود لیکن اینجا انگشتان دست راست گرد کند الا انگشت
شهادت چنانکه در عقد پنجاه سه گیرد و بوقت الا الله شهادت بر دارد
و چون بدینجا رسد که اللهم صل علی محمد تکبیر کند و میکشد تا بر
خیزد پس تمام بگذارد و امام غزالی رحمة الله علیه در احیاء علوم آورده
که در تشهد اول درود بر پیغمبر علیه الصلوة والسلام و بر آل باید فرستاد

ودر تشهد آخر چون تشهد اول نشیند الا آنکه اینجا سرون چپ بر
زمین نهد وپای چپ از جانب راست برون کند خواه اینده اگر بروی
دشوار نبود وتحیات بخواند ودعائی که معروفست بس از تحیات بخواند
و آن اینست اللّهمّ انّی اعوذ بک من عذاب جهنّم واعوذ بک من
عذاب القبر واعوذ بک من فتنة المسیح الدّجّال واعوذ بک من فتنة
المحیاء والممات اللّهمّ انّی اعوذ بک من المأثم والمغرم وبروایتی دیگر
اللّهمّ انّی ظلمت نفسی ظلما کثیرا ولا یغفر الذّنوب الا انت فاغفر لی
مغفرة من عندک وارحمنی انّک انت الغفور الرّحیم و مؤمنان را
دعا کند وبگوید اللّهمّ اغفر لی ولوالدیّ وللمؤمنین والمؤمنات
یوم یقوم الحساب آنگه سلام دهد بر دست راست وبگوید السّلام
علیکم ورحمة الله چنانکه کسی که در قفاء وی بود یک نیمهٔ روی او
ببیند وهم چنین بر دست چپ سلام دهد وبدین هر دو سلام نیت
سلام کند بر فرشتگان وحاضران پس سه بار استغفر الله واز پس
نماز این دعا کند اللّهمّ انت السّلام ومنک السّلام والیک یرجع السّلام

حیّنا

حیّنا ربّنا بالسّلام وادخلنا بفضلک دار السّلام برحمتک یا ذا الجلال والاکرام
سبحان ربّی العلیّ الاعلی الوهّاب غافر الذّنب وقابل التّوب شدید
العقاب لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی
ویمیت وهو حیّ لا یموت بیده الخیر وهو علی کلّ شیء قدیر لا اله
الا الله اهل النّعمة والفضل والثّناء الحسن لا اله الا الله ولا نعبد
الا ایّاه مخلصین له الدّین ولو کره الکافرون اللّهمّ انّا نسئلک
عیشا بلا بلاء ودینا بلا هواء ورزقا بلا عناء وعملا بلا ریاء و
عفوا بلا حساب وجنّة بلا عذاب ودعوة بلا حجاب ربّنا ربّنا
ربّنا ربّنا ربّنا آتنا فی الدّنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا
عذاب النّار بحقّ محمّد المختار وآله الابرار برحمتک یا ارحم الرّاحمین
ومستحبّ است تکرار کلمهٔ اسم باری تعالی وتکرار ربّنا که سه بار یا پنج
بار یا هفت بار بگوید که در آیات قرآن پنج بار وهفت بار آمده ودر
خبر است انّ الله یحبّ الملحّین فی الدّعاء یعنی حق تعالی می دارد
دوست الحاح کنندگان را در دعا عایشه رضی الله عنها گفت که پیغمبر

علیه الصلوة والسلام فرمود که هرکه سه بار بگوید یا رب یا رب یا رب
حق سبحانه وتعالی گوید که بندهٔ من بخواه تا من بدهم و سی و سه بار سبحان الله
و سی و سه بار الحمد لله و سی و سه بار الله اکبر و سی چهار بار لا اله الا الله
والله اکبر بگوید که در خبرست که فضیلت این بسیار است واگر بجماعت
رسد و امام در رکوع باشد نیت و تکبیر کند و برکوع شود اگر در رکوع با امام
یافت رکعت یافت واگر برکوع شود و امام سر از رکوع برداشته بود
آن رکعت بحساب نگیرد و ماموم پس از امام تکبیر اول بگوید والا نمازش
باطل بود تا امام برکوع نرسد ماموم پشت خم ننهد و تا روی بزمین ننهد
ماموم از قیام فرو نیاید واگر در رکوع و سجود با امام برابر رود بیم باشد
الا ثواب جماعت نیابد و رسول علیه الصلوة والسلام فرمود که هرکه پیشتر
از امام سر بردارد خدای تعالی سر وی باز سر خری کند و در روایتی
باز سر سگی کند باب پانزدهم در حضور و معانی اذکار نماز
بدانکه فرایض نماز و سنن و آداب نماز که یاد کرده آمد چون صورت
و قالب نماز است و روح و حقیقت نماز حضور دل و فهم و معنی و

خشوع

و خشوع نفس است و حضور دل آنست که حاضر حق باشد و بجز خدای تعالی
در دل وی نباشد و رسول صلی الله علیه وسلم شخصی در نماز دید که بمحاسن
خود می زد فرمود آنکس که در نماز روی میگرداند زمام شیطان
میکرد بخود میکشد و بروایتی چون عجب و راست نگرد خدای تعالی
ندا کند که بندهٔ من از من بهتر کسی یافتی که بوی می نگری و روی از
درگاه من میگردانی چون بار دوم باز نگرد همین ندا فرماید و در سیوم
چون باز نگرد نمازش بروی باز زنند و آن نماز گوید خدایت رسوا کناد
چنانکه تو مرا رسوا کردی و نمازی که نیکو کرده باشند با ایمان بر ند
و بعلیین رسانند و در تسبیح و تکبیر و رکوع و سجود اهمال نکنند که پیغمبر
صلی الله علیه وسلم فرمود که بترین دزد آنست که در نماز می دزدد و
ابوبکر رضی الله عنه در نماز چنان ایستادندی که میخی کوفته
که یک موی از تن ایشان نجنبیدی و عبد الله بن عمر رضی الله عنهما چون
نماز کردی مصحف و شمشیر و هر چه که داشتی از خود جدا کردی تا بدان
مشغول نشود و بیقین دان که سبب پراکندگی در نماز غلبهٔ شهوات

مختلف است در اندرون واصل آن همه اندوستی دنیاست پس که سر
همه خطاها و همه فسادهاست ومداوات آن ترک دوستی دنیاست و بنیاد
آن بیخ دل برکندن و پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده لا صلوة الا بحضور القلب
نماز نیست الا بحضور دل و فرموده است المصلی یناجی ربه نماز کننده با
پروردگار خود مناجات میکند و فرمود که نماز معراج دلست پس بنده
باید که حاضر دل و حافظ حال باشد و غیر حق تعالی در دل نگذارد که در
خبر است که قلب المؤمن حرم الله ان یلج فیه وحرام علی حرم الله ان
یلج فیه غیر الله یعنی دل مؤمن حرم خدای تعالی است و حرامست که غیر
خدای در حرم خدای تعالی در آید حدیث نفس باشد پیغمبر علیه الصلوة
والسلام فرمود که ان الله تعالی عفا عن امتی ما حدثت به نفوسها یعنی
خدای تعالی حدیث نفس از امت من عفو فرموده است از هیچ امت دیگر
عفو نفرموده. لا یکلف الله نفسا الا وسعها الآیة واگر شیطان
وسوسه در دل وی اندازد اختیار آن نشود که خاطر باز گرد و نگذارد که ان
آن بحدود روایتست که شخصی از انصار بخدمت پیغمبر صلی الله علیه وسلم آمد

مجب وسوسه

سبحانه وتعالی غافر الذنب وقابل التوب
شدید العقاب استغفر الله استغفر الله استغفر الله الذی لا اله
الا هو الحی القیوم واسأله التوبة توکلت علی الله حسبی الله
ونعم الوکیل حسبی الله وکفی سمع الله لمن دعی لیس وراء الله المنتهی
من اعتصم بالله نجی حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب
العرش العظیم لا اله الا الله الملک الحق المبین محمد رسول الله الصادق
الامین لا اله الا الله ولا نعبد الا ایاه مخلصین له الدین ولو
کره الکافرون لا اله الا الله اهل النعمة والفضل والثناء والحسن
لا اله الا الله الملک الجبار لا اله الا الله الواحد القهار لا اله الا الله
العزیز الغفار لا اله الا الله الکبیر الکریم الستار لا اله الا الله الکبیر المتعال
لا اله الا الله نعبده ابدا حقا لا اله الا الله ایمانا وصدقا لا اله الا الله
وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا
یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر هو الاول والآخر و
الظاهر والباطن وهو بکل شیء علیم لیس کمثله شیء وهو السمیع

البصير حسبنا الله ونعم الوكيل نعم المولى ونعم النصير يفعل الله
ما يشاء ويحكم ما يريد لا اله الا الله لا حول ولا قوة الا بالله الحمد لله
رب العالمين قبل كل شيء الحمد لله رب العالمين بعد كل احد
الحمد لله رب العالمين يبقى ربنا ويفنى كل احد والحمد لله رب العالمين
على كل حال الحمد لله على التوفيق واستغفر الله من التقصير الحمد لله
على الايمان الحمد لله على الاسلام الحمد لله على القرآن والحمد لله على
السنة والجماعة الحمد لله جعلنا بفضله وكرمه من امة
محمد عليه الصلوة والسلام الحمد لله الذي رزقنا معرفته ولم
يتركنا عميان القلوب الحمد لله الذي ستر علينا عيوبنا ولم
يتركنا عميان القلو يفضحنا بين يدى الخلايق الحمد لله الذي
جعل ارزاقنا بيده ولم يجعلها بيد غيره الحمد لله الذي اذهب
عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور الحمد لله الذي احيانا بعد ما
اماتنا واليه النشور اصبحنا واصبح الملك لله والعظمة والسلطان
لله والعزة والقدرة لله اصبحنا على فطرة الاسلام وكلمة الاخلاص

وعلى دين نبينا محمد صلى الله عليه وسلم وعلى ملة ابينا ابراهيم حنيفا
مسلما وما كان من المشركين فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون
وله الحمد في السموات والارض وعشيا وحين تظهرون يخرج
الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ويحي الارض بعد موتها وكذلك
تخرجون ٥ آنكاه سوره فاتحه وسه آيت از اول انعام وآية الكرسي
وآمن الرسول وشهد الله وقل اللهم مالك الملك ولقد جاءكم تا آخر
سوره بخواند پس نود و نه نام سبحانه وتعالى خواند وآخر نامها وقف
كند كه پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمود كه من احصاها دخل الجنة هو الله
الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم الملك القدوس السلام المؤمن
المهيمن العزيز الجبار المتكبر الخالق البارئ المصور الغفار القهار
الوهاب الرزاق الفتاح العليم القابض الباسط الخافض الرافع
المعز المذل السميع البصير الحكم العدل اللطيف الخبير
الحليم العظيم الغفور الشكور العلي الكبير الحفيظ المقيت
الحسيب الجليل الكريم الرقيب المجيب الواسع الحكيم الودود

المجيد الباعث الشهيد الحق الوكيل القوي المتين
الولي الحميد المحصي المبدئ المعيد المحيي المميت
الحي القيوم الواجد الماجد الواحد الاحد الصمد
القادر المقتدر المقدم المؤخر الاول الآخر الظاهر
الباطن الوالي المتعالي البر التواب المنعم المنتقم العفو
الرؤف مالك الملك ذو الجلال والاكرام الرب المقسط الجامع
الغني المغني المعطي المانع الضار النافع النور الهادي البديع
الباقي الوارث الرشيد الصبور الصادق الستار سبحانك
ما عرفناك حق معرفتك سبحانك ما عبدناك حق عبادتك
لا احصي ثناء عليك انت كما اثنيت على نفسك اللهم بحق هذه
الاسماء كلها وبحق عظمتها وكرامتها ان ترزقنا الايمان و
القرآن وان تحفظنا وتحرسنا من الآفات الدنيا وعاهات
الآخرة بحق محمد وآل محمد يا ارحم الراحمين و باد بر کف دست
دمد و بر روی و سر و جمله اعضا از سر تن فرو آورد بگوید آمنا
بالله

بالله العظيم واعتصمنا بالملك القدير والقرآن المجيد والرسول
الكريم اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و اشهد ان
محمدا عبده ورسوله و اشهد ان آدم صفي الله وان نوحا
نجي الله وان ابراهيم خليل الله وان موسى كليم الله وان عيسى روح الله
وان محمد المصطفى صلوات الله وسلامه عليه وعليهم اجمعين
رضينا بالله تعالى ربا و بالاسلام دينا و بالقرآن اماما و بالكعبة
قبلة و بالمؤمنين اخوانا و بمحمد صلى الله عليه وسلم نبيا قال
سبحانه وتعالى ان الله وملائكته يصلون على النبي يا ايها الذين
آمنوا صلوا عليه تسليما اللهم صل على محمد عدد القرآن حرفا
حرفا و بكل حرف الفا الفا اللهم صلى على محمد دنا فتدلى و
صل على محمد فكان قاب قوسين او ادنى اللهم صل على سيدنا
محمد صاحب حوض الكوثر والشفاعة وصل على محمد خاتم
الانبيا وقائد الغر الجماعة وعلى آل محمد وسلم اللهم صل على
محمد في اول كلامنا وصل على محمد في اوسط كلامنا وصل

وبالمؤمنات اخوانا

وسلموا

على محمد في آخر كلامنا وصل على محمد في الليل اذا يغشى وصل
على محمد في النهار اذا تجلى وصل على محمد في الملاء الاعلى وصل
على محمد في الآخرة والاولى وصل على محمد في الدرجات العلى
اللهم صل على سيدنا محمد بشير الابرار وصل على محمد نذير الكفار
وصل على محمد بالعشي والابكار اللهم صل على نور محمد في الانوار
وصل على روح محمد في الارواح وصل على جسد محمد في الاجساد و
صل على محمد في الصور وصل على قبر محمد في القبور وصل على مشهد
محمد في المشاهد وصل على مرقد محمد في المراقد وصل على اسم محمد
في الاسماء اللهم صل محمد اولا وآخرا وظاهرا وباطنا اللهم
صل على محمد حتى يرضى وصل على محمد بعد الرضى اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد كلما ذكره الذاكرون وصل على محمد كلما غفل عن ذكره
الغافلون اللهم صل على محمد عدد الايام وصل على محمد عدد الاعوام
والشهور وصل على محمد من اليوم الى يوم ينفخ في الصور جزى الله
محمدا عنا ما هو اهله صلوات الله وملائكته وانبيائه ورسله

صورة

وجميع

وجميع خلقه على محمد وآله وعليهم السلام اللهم صل على محمد وعلى آل
محمد وعلى ازواج محمد وعلى ذريات محمد وعلى شيعة محمد و
على جميع من آمن به الى يوم الدين اللهم صل على ابينا آدم وامنا
حواء اللهم صل على جبرائيل وميكائيل واسرافيل وعزرائيل وحملة العرش
والكروبيين اللهم صل على جميع ملائكتك والمقربين وانبيائك
والمرسلين وعبادك الصالحين من اهل السموات واهل الارضين و
خصص نبينا محمد خاتم النبيين وقائد الغر المحجلين وآله واصحابه
بافضل الصلوات والتحيات والتسليم ثم السلام على الخلفاء و
الراشدين والوزراء المهديين والامراء المؤمنين ابي بكر التقي و
عمر النقي وعثمان الزكي وعلي الرضي الوفي وعلى السبطين السيدين
الاميرين الشهيدين المظلومين الحسن والحسين وعلى عميه الكريمين
الشريفين حمزة والعباس وعلى المهاجرين والانصار رضوان الله
عليهم اجمعين بس دست بردارد واين دعا بگويد اللهم انت السلام
ومنك السلام واليك يعود السلام حينا ربنا بالسلام وادخلنا دار

السلام برحمتك يا ذا الجلال والاكرام اللهم اجعل صباحنا صباح الصا
لحين ومساءنا مساء الشاكرين والسنتنا السنة الذاكرين
وقلوبنا قلوب الخاشعين وابداننا ابدان المطيعين وتضرعنا
تضرع المذنبين اللهم بك اصبحنا وبك امسينا وبك نحيا وبك
نموت واليك المصير اللهم صبحنا صباحا صالحا لا خازيا ولا فاضحا
اللهم اجعل اول يومنا هذا صلاحا واوسطه فلاحا واخره مغفرة
ونجاحا اللهم اجعل اوله رحمة واوسطه نعمة واخره تكرمة
اللهم انا نعوذ بك من يوم اوله فزع واوسطه جزع واخره
وجع اللهم اعطنا خير الصباح وخير المساء وخير القضاء و
خير القدر وخير ما جرى به القلم اللهم اصرف عنا شر الصباح و
شر المساء وشر القضاء وشر القدر وشر ما جرى به القلم اللهم
ارضنا بقضائك وعافنا من بلائك واوزعنا شكر نعمائك واجعلنا
من اوليائك ولا تطردنا من بابك اللهم زدنا ولا تنقصنا واكرمنا
ولا تهنا واعطنا ولا تحرمنا واثرنا ولا تؤثر علينا وارضنا

وارض

وارض عنا اللهم الهمنا رشدنا وقنا شر نفوسنا واذا ذنبنا فلا
لا تعاقبنا عليه ومتعنا بما رزقتنا اللهم انا نسئلك العفو والعافية
والمعافاة في الدين والدنيا والاخرة اللهم انا نعوذ بك من
زوال نعمتك وتحول عافيتك وفجاءة نقمتك وجميع سخطك
اللهم انا نسئلك الهدى والتقى والعفة والغنا واليسرى عند
زوال الدنيا والعمل لما تحب وترضى يا حي يا قيوم برحمتك استغيث
لا تكلني الى نفسي طرفة عين ولا الى احد من الناس واصلح لي شاني
كله اللهم انا نسئلك الخير كله اجله ما علمنا منه وما لم نعلم و
نعوذ بك من الشر كله عاجله ما علمنا منه وما لم نعلم ونسئلك
الجنة وما قرب اليها من قول وعمل ونعوذ بك من النار وما قرب
اليها من قول وعمل نسئلك ما سئلك به عبدك ونبيك محمد صلى الله
عليه وسلم ونستعيذك مما استعاذك منه عبدك ونبيك
محمد صلى الله عليه وسلم اللهم وما قضيت لنا من امر فاجعل عاقبته
رشدا اللهم انا نعوذ بك من علم لا ينفع وقلب لا يخشع ودعاء

لا يسمع ونفس لا تشبع ونعوذ بك من شر هؤلاء الاربع يا خفي
الالطاف نجنا مما نخاف يا محول الحول والاحوال حول حالنا الى
احسن الحال يا رب الارباب ويا مالك الرقاب ويا مقلب القلوب
بالكفر والايمان ويا مفتح الابواب بالخير والشر ويا مسبب الا
سباب بالقضاء والقدر يا من ليس كمثله شيء وهو السميع
البصير لا رب لنا سواك فندعوه ولا اله غيرك فنرجوه انت
الرب ونحن العبيد والعبيد يخطئون والرب يعفو فاغفر لنا
بفضلك ما اخطأنا وما تعمدنا وما اسررنا وما اعلنا وما
جهلنا وما نسينا يا قاضي الحاجات يا غافر الخطيئات يا قابل التو
يا عالم السر والخفيات يا سامع المناجاة ويا مجيب الدعوات تقبل
توبتنا واغسل حوبتنا واجب دعوتنا يا مقلب القلوب والابصار
ثبت قلوبنا على دينك وطاعتك وحسن عبادتك ربنا لا تزغ
قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت
الوهاب ربنا عليك توكلنا واليك انبنا واليك المصير ربنا

لا تجعلنا

كفروا نسخه

لا تجعلنا فتنة للذين [كفروا] واغفر لنا ربنا انك انت العزيز
الحكيم ربنا آتنا من لدنك رحمة وهيئ لنا من امرنا رشدا ربنا
آمنا بما انزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ربنا تقبل
منا انك انت السميع العليم ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين
سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين آمنوا ربنا
انك رءوف رحيم اللهم تقبل منا صلوتنا وصيامنا وقيامنا و
ركوعنا وسجودنا ودعاءنا ولا تضرب بها على وجوهنا واغفر لنا
ولآبائنا ولامهاتنا ولاخواننا ولاستاذينا ولمن وصلنا
بالدعاء وارزقنا بالخير وخاتمة بالسعادة وغفرانا لجميع
الذنوب وكفاية لمهمات الدين والدنيا والآخرة ربنا آتنا
في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار واحشر[نا]
مع الابرار والصالحين برحمتك يا ارحم الراحمين آمين يا رب العالمين
فصل در اوراد بعد از این وردها بزرگوار امام غزالی رحمة الله
علیه آورده در زاد آخرت باید که هر بامداد این ده کلمات را عادت کند

اول لا اله الا الله وحده لا شریک له تا آخر دوم لا اله الا الله الملک
الحق المبین سیم لا اله الا الله الواحد القهار رب السموات و الارض و ما
بینهما العزیز الغفار چهارم سبحان الله و الحمد لله و تا آخر پنجم سبوح
قدوس ربنا و رب الملائکة و الروح ششم سبحان الله و بحمده
سبحان الله العظیم و بحمده هفتم استغفر الله الذی لا اله الا هو
الحی القیوم و اساله التوبة هشتم اللهم لا مانع لما اعطیت و لا
معطی لما منعت و لا ینفع ذا الجد و منک الجد نهم اللهم
صل علی محمد و علی آل محمد و سلم دهم بسم الله الذی لا یضر
مع اسمه شیء فی الارض و لا فی السماء و هو السمیع العلیم
و هر یکی صد بار یا هفتاد بار کمتر ده بار بگوید و هرکس سخن نگوید
تا آفتاب بر آید که حد جز نیست که بذکر مشغول بودن و سخن ناگفتن
تا آفتاب بر آید فاضلتر از آن که هشت بنده از فرزندان اسمعیل
علیه السلام آزاد کردن خواجه ابو بکر رحمة الله علیه روایت کند
که رسول علیه الصلوة و السلام از معاذ بن جبل رضی الله عنه پرسید که

یا معاذ

یا معاذ هر روز چند بار یاد خدای عز و جل کنی گفت ده هزار رسول علیه
الصلوة و السلام گفت یا معاذ ترا چیزی آموزم که آن یکبار بگویی زیادت
بود از ده هزار و ده هزار و ده هزار یعنی سی هزار و آن اینست لا اله الا الله
عدد حیاته لا اله الا الله عدد حصاته لا اله الا الله عدد کلماته
لا اله الا الله عدد خلقه لا اله الا الله زنة عرشه لا اله الا الله
ملاء سمواته لا اله الا الله ملاء ارضه لا اله الا الله مثل ذلک
معه مسبعات عشر که خضر علیه السلام ابراهیم تیمی را رحمة الله علیه آموخت که
در فنای کعبه و با وی گفت این عطیتی است که محمد رسول الله صلی الله
علیه و سلم بمن داد و این از جمله ورد ها بزرگ و دعاء عظیم است
و پیش از بر آمدن آفتاب و پیش از فرو شدن باید خواند
این بزرگ است که هر یکی هفت بار خوانند و ترک نکنند و بدان
مواظبت نمایند که پیغمبر علیه الصلوة و السلام فرمود که بحق آن خدای
که مرا براستی بخلق فرستاد که هر که این را که دارد همه گناه کبایر او
آمرزیده شود و خشم و دشمنی حق تعالی از وی برداشته شود و صاحب دست

چپ را فرمایند که سالی هیچ بدی بروی ننویسند و بدان خدای که مرا
بحق بخلق فرستاد که بدین نه ایستد الا کسی که سعید باشد و ترک نکند
الا کسی که شقی باشد و درد اوراد رمضان یاد کرده آمد   و جابر بن
عبد الله رضی الله عنه روایت کند که پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود که هر که
آیة الکرسی از پس هر نماز بخواند در ین شود هفت آسمان و باز هم نیاید
تا باری تعالی نظر رحمة بر خواننده آن کند و وی را بیامرزد و ملکی را بر انگیزد
تا نیکیهای وی نویسند و بدیهای وی محو کنند از آن ساعت تا دیگر
دیگر بامداد و علی ابن ابی طالب کرم الله وجهه روایت کند از پیغمبر
صلی الله علیه و سلم که فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و شهد الله و قل اللهم
مالک الملک بغیر حساب بخواند معلق اند میان ایشان و میان خدای تعالی
حجابی نیست و حق سبحانه و تعالی بذات خود سوگند خورد که بخواند یکی
از بندگان من از پس هر نماز فریضه فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و دو آیت
از آل عمران شهد الله انه لا اله الا هو و قل اللهم مالک الملک تا بغیر حساب
الا که بهشت را وی کردانم تا هرچه در اوست و ساکن کردانم او را در

خطیره

خطیره قدس و هر روز هفتاد نظر بروی کنم و بگذارم او را هر روزی
هفتاد حاجت که کمتر آن مغفرت باشد و او را از همه دشمنان پرهیزم و
یاری وی کنم   و در روایتست که نام بزرگ حق تعالی درین دو آیتست
و گفته اند که هر که را وام بسیار باشد و این دو آیت میخواند ادای
وی گذارده شود و ثواب آن در دیوان وی نویسند که توریت
و انجیل و زبور خوانده است و عذاب دنیا و آخرت وی را نباشد و
چنان باشد که همه عمر در صیام و قیام بوده است مستحب است که ابتداء
جمله اوراد بفاتحة الکتاب باشد که حق تعالی تقدس و تنزل ابتدای
کلام عزیز خود بفاتحة الکتاب کرده و امیر المؤمنین حسین بن علی ابن ابی
طالب علیهما السلام گفته هر که خواهد که از سیصد و شصت درد ایمن باشد که
پزشکان از مداوات آن عاجز آیند و هیچ بیماری بوی و خانهان وی
نرسد و از کری و کوری و کژ شدن اندام و رنج و محنت و شدت و ستم
و جور سلطان و مکر دیو و پری و غم و شقاوت و بدی آدمی و قحط
و بلاهای آسمان و زمین ایمن شود هر بامداد پیش از بر آمدن آفتاب

این دعا بخواند و باد بخویشتن فرو دمد و اگر کسی این دعا صد و
یکبار بخواند و بران نیت که خواهد البته حاجت وی روا شود و اگر
کسی درویش باشد چهارصد و یکبار بخواند توانگر شود و اگر کسی را فرزند
نمی باشد این دعا هفت بار یا هفتاد بار بخواند و بعد ازان صحبت
کند خدای تعالی او را فرزند دهد و اگر در سفر باشد و هر بامداد این
دعا را بخواند هیچ دزد و طرار دست بر مال وی نیابد و اگر در پیش
مصاف کافر یا دیگری این دعا بخواند هیچ دشمن بر وی ظفر نیابد و اگر
کسی در زندان گرفتار بود و هفت بار نیت اخلاص وقت سحر بخواند
خلاص یابد و اگر بدست ظالمی افتد که وی را خواهد کشتن و این دعا با
وی بود او را خلاص دهند و اگر چیزی دزدیده باشند و این دعا
بیست و یکبار بخواند البته بوی باز رسد و آن این دعاست که بحرز
یمانی مشهور است و معروف بسم الله الرحمن الرحیم الله نور
النور بسم الله نور على نور الحمد لله الذی هو مدبر الامور
الحمد لله الذی خلق النور و انزل التورية على جبل طور في

كتاب مسطور الحمد لله الذی هو بالغنى مذكور وبالعز و
الجلال مشهور وعلى السراء والضراء مشكور الحمد لله الذی انزل
على عبده الكتاب الحمد لله الذی خلق السموات والارض وجعل الظلمات
والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون كهيعص حمعسق اياك
نعبد واياك نستعين يا حی يا قيوم بك استغيث الله لطيف
بعباده يرزق من يشاء وهو القوی العزيز يا كافی كل شیء
كف عنی على ضر كل شیء واصرف عنی كل شیء فانك قادر
على كل شیء سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر
ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم بسم الله خير الاسماء
بسم الله رب الارض والسماء بسم الله الشافی بسم الله الكافی بسم الله
المعافی بسم الله الذی لا يضر مع اسمه شیء فی الارض ولا فی
السماء وهو السميع العليم بسم الله اصبحت وامسيت وعلى
الله توكلت اللهم انی اسئلك باسمك الاعظم وبنور وجهك
الكريم واسئلك بفضلك على جميع خلقك يا رفيع الدرجات يا نعم

للمشكلات يا مجيب الدعوات يا عالم السر والخفيات يا غافر الخطيات
يا قابل التوبات يا مقيل العثرات يا مضاعف الحسنات يا متجاوز
عن السيئات يا مفرج الكربات يا قابل الصدقات يا دافع البليات
يا واسع العطيات يا هادي عن الضلالات يا فاطر السموات يا منزل الآيات
من فوق سبع سموات يا ساتر القبيحات يا قاضي الحاجات يا دافع
السيئات يا كافيا من خلقك جميعا ولا يكفي منك احد من خلقك
يا عظيم الرجاء انقطع الرجاء الا اسئلك ان تصلي على محمد صلى الله
عليه وسلم ان تقضي حاجاتي اليوم وتغفر لي ذنوبي انه لا يغفر الذنوب
الا انت يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد واله اجمعين وحسبنا
الله ونعم الوكيل روايتست از فاطمه زهرا رضي الله عنها كه روزى جبرايل
امين عليه السلام بنزديك پيغمبر عليه الصلوة والسلام آمد گفت يا رسول الله
بدان كه عبادت عكاشه با عبادت اهل زمين زيادت مى شود پيغمبر
عليه الصلوة والسلام شگفت آمد عكاشه را بخواند گفت چه عبادت
ميكنى كه جبرايل را چنين گرد خبر گفت يا رسول الله من هيچ طاعت ندارم
الاين

الا اين دعا را بامداد و شبانگاه بخوانم پيغمبر عليه الصلوة والسلام گفت
هركه از امتان من اين دعا را بخواند عبادت وى همچنان باشد و منزلت
بنويسد كه آن عكاشه لا اله الا الله محمد رسول الله اللهم ان دخل الشك في ايماني
بك ولم اعلم به تبت عنه واقول لا اله الا الله محمد رسول الله
اللهم ان دخل الكفر في اسلامي لك ولم اعلم به تبت عنه واقول
لا اله الا الله محمد رسول الله اللهم ان دخل الشرك في توحيدي
اياك ولم اعلم به تبت عنه واقول لا اله الا الله محمد رسول الله
اللهم ان دخل التشبيه في معرفتي اياك ولم اعلم به تبت واقول
لا اله الا الله محمد رسول الله اللهم ان دخل الرياء والعجب في
عملي ولم اعلم به تبت واقول لا اله الا الله محمد رسول الله
اللهم ان دخل النفاق في قلبي من الذنوب الكبائر ولم اعلم به
تبت عنه واقول لا اله الا الله محمد رسول الله ربنا لا تزغ
قلوبنا بعد اذ هديتنا الاية يا مقلب القلوب والابصار ثبت قلبي
على دينك وطاعتك وحسن عبادتك ودر خبرست باسناد درست

از پیغمبر علیه الصلوة والسلام آورده که روزی جبرائیل علیه السلام نشسته بود
ابی ذر غفاری رحمة الله علیه درآمد جبرائیل را علیه السلام نظر بر وی افتاد
از من سؤال کرد که ابوذر غفاری اینست گفتم بلی جبرائیل را گفتم شما
او را چگونه می‌شناسید جبرائیل جواب داد که بدان خدای که محمد را براستی
بخلق فرستاد که ابوذر غفاری نزد اهل آسمان شناساتر است از نزد
اهل زمین گفتم سبب چیست جبرائیل گفت از جهت دعایی که هر روز
دو بار میخواند یکبار بعد از صبح و یکبار بعد از پیشین اکنون تو که
محمدی او را بخوان و آن دعا از وی بپرس تا بگوید که چه دعاست و
هر کس از امت خود آن دعا را بیاموزد که بدرستی که ملایکه از کثرت
ثواب و عظمت دعا او رنجه می‌شوند من که محمدم ابوذر را بخواندم چون
درآمد گفتم یا اباذر ما را خبر کن از دعایی که هر روز آن را دو بار میخوانی
که از که شنفته ابوذر گفت بخدای ای رسول که من آن دعا را از
هیچ آدمی هرگز نشنیده‌ام و بدرستی که آن ده دعا کلمه است که بدل من
الهام کرده‌اند من آن را هر روز دو بار میخوانم چون این بگفت روی بقبله

کرد

کرد تسبیح خدای تعالی بگفت و این دعا را بخواند نزد من که محمدم دعا
اینست اللهم انی اسئلک ایمانا دائما و قلبا خاشعا و علما نافعا
و یقینا ثابتا و دینا قیما و اسئلک العافیة من کل بلاء و اسئلک
دوام العافیة و اسئلک الشکر علی العافیة و اسئلک الغنی عن
الناس برحمتک یا ارحم الراحمین و چون دعا تمام بخواند جبرائیل گفت بدان
خدای که تو که محمدی با وجود کرامت ترا بخلق فرستاد که بخواند یکی
از امت تو این دعا الا که بیامرزد گناه وی اگرچه بمانند کف دریا و کوه
چه بعدد ریگ بیابان و بعدد روزهای دنیا و بعدد ستارگان
و بعدد قطرهای باران و بعدد خاک خشک زمین و هیچ یکی از امت
تو نباشد که این دعا در دل او باشد الا که بهشت بدید او مشتاق
باشد و جمله ملایک او را آمرزش خواهند و درهای بهشت جمله بروی گشاده
گردانند پس ملایکه منادی کنند و گویند یا ولی الله درآی از هر بابی که
خواهی و در خبر است که امام حسن بصری از سمره بن جندب رضی الله عنهما
روایت کنند که گفت از رسول صلی الله علیه وسلم شنیدم که هیچ بنده نباشد

که از بامداد تا شبانگاه از منزل خود بیرون رود و این آیات ورد خود
ساخته باشد الحمد لله الذی خلقنی فهو یهدین تا آخر آیات
الا که حق تعالی بهشت باقی ویرا واجب کند و روایتست که چون او بگوید
الذی خلقنی فهو یهدین ویرا هدایت دهد بعمل صالح و چون بگوید
والذی هو یطعمنی ویسقین حق تعالی ویرا طعام و شراب دهد
و چون بگوید واذا مرضت فهو یشفین حق تعالی ویرا عافیت دهد
از بیماری و شفا دهد ویرا بآنکه نرسیده باشد و کفارت گناه دو
باشد و چون بگوید والذی یمیتنی ثم یحیین مردن او چون مردن
شهیدان باشد و حیات او چون حیات سعیدان و چون گوید والذی
اطمع ان یغفر لی خطیئتی یوم الدین اگر گناه وی چند کف دریا و کوه
احد باشد بیامرزد و از گناه چنان پاک شود که از مادر زاد و چون گوید
رب هب لی حکما والحقنی بالصالحین حق تعالی ویرا لحاق کند بصالحان
و چون گوید واجعل لی لسان صدق فی الآخرین ویرا از جمله صادقان
کند و چون گوید واغفر لی ولوالدی وارحمهما کما ربیانی صغیرا

ویرا و مادر و پدر ویرا بیامرزد و هر که این آیت بخواند ثواب آنکس بوی
دهند که توریت و انجیل خوانده باشد و در حدیث آمده است که هر کس
که بامداد هفت بار بگوید اللهم انت خلقتنی وانت تهدینی وانت
تطعمنی وانت تسقینی وانت تمیتنی ثم تحیینی هیچ از خدای تعالی
نخواهد که ویرا ندهد بلکه همه عبادها دعاهای مستجاب کند و همه حاجات دنیا
و آخرت ویرا روا کند و در خبرست باسناد درست که رسول خدای علیه
الصلوة والسلام فرمود که هر که هر روزی بامداد و شبانگاه صد بار بگوید
استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم واسئله التوبة و صد بار
بگوید اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد وسلم و صد بار بگوید لا
حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و صد بار بگوید حسبنا الله ونعم
الوکیل و ده بار قل هو الله احد و ده بار بگوید ایاک نعبد وایاک
نستعین و ده بار بگوید انی مسنی الضر وانت ارحم الراحمین و ده
بار بگوید وافوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد و ده بار بگوید
و ده بار بگوید انی مغلوب فانتصر و ده بار بگوید رب اشرح لی صدری

ویسر لنا امری ده بار بگوید الله المستعان پس سورة یس و سورة
اذا وقعت بر خواند ثواب این هیچ کس صفت نتواند کرد و هر حاجت دینی و
دنیاوی که از خدای تعالی بخواهد روا کند و اندیشه‌اش حق تعالی باشد
و هیچ کس بدی با وی نتواند کرد ابو امامه الباهلی رضی الله عنه روایت کند
که رسول صلی الله علیه وسلم گفت هر که در شبانروزی صد بار بگوید یا
اله العالمین و یا خیر الناصرین یا غیاث المستغیثین اغثنی خدای عز
و جل بروی ~~هرگز خشم نگیرد و هر که صد بار بگوید لا اله الا الله~~ ایمن گرداند از
ترسهاء دنیا و آخرت هر که صد بار بگوید الله لا شریک له خدای عز و جل
بروی هرگز خشم نگیرد و هر که صد بار بگوید الحمد لله شکراً خدای عز و جل او را
روزی گرداند [illegible] و هر که صد بار بگوید یا جمیل الستر خدای تعالی
ستر بروی بپوشاند در دنیا و آخرت که قبیصة بن المخارق رضی الله
عنه پیغمبر را گفت صلی الله علیه وسلم که یا رسول الله مرا بیاموز سخنانی که
خدای عز و جل مرا بدان منفعت کند که پیر شدم و کارها که توانستمی کرد
نمی توانم پیغمبر علیه الصلوة والسلام گفت اما برای دنیا چون نماز بامداد بگذاری

سه بار بگوی

سه بار بگوی سبحان الله و بحمده سبحان الله العظیم و بحمده لا حول و لا
قوة الا بالله که چون این کلمات بگوید از کوری و جذام و پیسی و فالج
ایمن شوی اما برای آخرت بگوی اللهم اهدنی من عندک و افض علی
من فضلک و انشر علی من رحمتک و انزل علی من برکاتک
پس فرمود چون با این کلمات بروز قیامت رسد که او را نگذاشته باشد
چهار در از بهشت برای وی بگشایند تا از هر کدام که خواهد در رود و در
خبر است که مردی نزدیک رسول صلوات الله علیه آمد گفت دنیا مرا فرو گذاشته
و دست تنگ و درویش شدم و در مانده‌ام تدبیر چیست فرمود کجایی تو از
صلوة ملایکه و تسبیح خلایق که روزی بدان یابند گفت آن چیست یا رسول الله
فرمود سبحان الله و بحمده سبحان الله العظیم و بحمده استغفر الله
صد بار بگو پیش از آنکه نماز بامداد میکنی و پس از صبح تا دنیا روی بتو آورد
اگر خواهد و اگر نه و حق تعالی از هر کلمه فرشته آفریند که تسبیح میکنند و
ثواب آن تا قیامت ترا باشد و در خبر است انس رضی الله عنه گفت که پیغمبر
علیه الصلوة والسلام فرمود که خدای عز و جل نکند نعمتی بر بنده و آن

و آن بران نعمت این بگوید ما شاء الله لا قوة الا بالله که در آن نعمت
آفتی افتد بیرون انرکه و رسول علیه الصلوة و السلام این آیت بخواند
ولولا اذ دخلت جنتک قلت ما شاء الله لا قوة الا بالله و در خبر است
که هر که سید الاستغفار بامداد بگوید چون بمیرد در بهشت رود اگر
در شبانگاه بگوید همچنین و آن اینست اللهم انت ربی لا اله الا انت
خلقتنی وانا عبدک وانا علی عهدک ووعدک ما استطعت اعوذ
بک من شر ما صنعت وابوء لک بنعمتک علی وابوء بذنبی فاغفر
لی ذنوبی انه لا یغفر الذنوب الا انت و در خبر است که معاذ بن جبل
رضی الله عنه گفت که رسول علیه الصلوة و السلام فرمود که یا معاذ من ترا
دوست می دارم باید که این دعا پس از نماز فریضه بگذاری اللهم اعنی
علی شکرک وذکرک وحسن عبادتک تفضل علینا بعصمتک وجودک
وکرمک یا ارحم الراحمین که ثواب این بسیار است و در خبر است که از پس هر نماز
سی و سه بار بگوید الحمد لله و سی و سه بار الله اکبر بگوید و ختم کند تمامی
صد بار لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد وهو علی

کل شی

کل شیء قدیر همه گناهان وی بیامرزند و اگر چند کف دریا باشد و تا
وقت طلوع آفتاب از دعا و تسبیح و قرآن باز نه ایستد یا تفکر یا ندامت
از گناهان و تقصیری که کرده و تدارک آن از خیرات که آن دو ممکن است و در
خبر است که پیغمبر علیه الصلوة و السلام گفت هر که نماز بامداد بجماعت
بگذارد پس بنشیند و بذکر خدای تعالی مشغول شود تا آفتاب برآید
خدای تبارک و تعالی بوی دهد در جنت الفردوس هفتاد شهر و در
خبر است که پیغمبر علیه الصلوة و السلام گفت که حق تعالی و تقدس فرمود
که ای پسر آدم مرا یاد کن پس از نماز بامداد در ساعتی و پس از نماز پیشین
ساعتی که من کفایت کنم ترا آنچه میانه این دو باشد و هر که نماز
پیشین بجماعت بگذارد پس صد بار بگوید لا حول ولا قوة الا بالله
العلی العظیم خدای تعالی بوی دهد ثواب صد بنده ازاد از فرزندان
اسمعیل علیه السلام که آزاد کرده باشد و هر که نماز پیشین بجماعت بگذارد پس
صد بار بگوید صلی الله علی محمد و استغفر الله عز وجل و یرا باشد
مزد دوازده غزا و هر که نماز شام بجماعت بگذارد پس صد بار بگوید اللهم

صلی علی محمد وسلم همچنان باشد که حج و عمره کرده. و هر که نماز خفتن بجماعت
بگذارد و صد بار بگوید سبحان الله والحمد لله تا آخر وی را بهتر باشد از
قیام یک شب یا در آن روز بمیرد شهید مرده و در خبر است از پیغمبر صلوات الله
وسلامه علیه که هر که پس از نماز بامداد سه بار این دعا بخواند هرگز درویشی
بوی نیاید و روزی بروی فراخ کرد[د] ببرکت این دعا اللهم انی اعوذ
بک من ذهاب الدولة وتغیر النعمة وتحول العافیة ومن
غلبة الشقاوة علی السعادة اللهم انی اسئلک زیادة فی الدین
وبرکة فی العمر والرزق وتوبة قبل الموت وراحة عند الموت
ومغفرة بعد الموت والنجاة عند الحساب برحمتک یا ارحم الراحمین
و در خبر است که شخصی نزدیک پیغمبر صلی الله علیه وسلم آمد گفت یا
رسول الله آنگاه که نماز صبح کنم چه گویم فرمود که بگو اللهم اغفر لی
وارحمنی واهدنی وارزقنی وعافنی واجبرنی که بدرستی که
جمع کرد نیکی دنیا و آخرت تو دعاء النبی صلی الله علیه وسلم
اللهم انی اسئلک ایمانا یباشر به قلبی ویقینا حتی اعلم انه لا
یصیبنی

یصیبنی الا ما کتبت والرضا بما قضیت لی یا حنان دعاء ابو بکر
الصدیق رضی الله عنه اللهم اجعل خیر عمری آخره واجعل خیر اعمالی
طاعتک واجعل خیر ایامی یوم القاک برحمتک یا غفار دعاء
عمر بن الخطاب رضی الله عنه اللهم اعصمنی بحبلک وارزقنی من
فضلک واجعلنی من الذین یبتغون امرک ویحفظون وصیتک
برحمتک وفضلک یا منان دعاء عثمان رضی الله عنه اللهم احینی سعیدا
وامتنی شهیدا برحمتک یا ارحم الراحمین دعاء علی ابن ابی طالب
کرم الله وجهه اللهم انی اعوذ بک من الشقاق والنفاق وسیئ
الاخلاق برحمتک یا ارحم الراحمین و در خبر است از عبد الله بن
مسعود رضی الله عنه که رسول گفت صلی الله علیه وسلم که هیچ کسی نباشد
غمی و اندوهی بوی رسد بگوید اللهم انی عبدک ابن عبدک
ابن امتک ناصیتی بیدک ماض فی حکمک عدل فی قضائک اسئلک
اللهم بکل اسم هو لک سمیت به نفسک او انزلته فی کتابک
او علمته احدا من خلقک او استاثرت به فی علم الغیب

عندك ان تجعل القرآن ربيع قلبي ونور صدري وجلاء حزني
وذهاب همي وغمي الا كه خداي تعالى غم واندوه وي بشادي بدل كرداند
ودر خبر است كه شخصي نزديك پيغمبر صلى الله عليه وسلم آمد كفت يا رسول الله
غمها واندوهها ملازم من شده است فرمود كه من ترا چيزي آموزم كه غمهاء
تو برود واندوهها تو كذارد شود كفت بلي يا رسول الله كفت بكو در صبح
ومسا اللهم اني اعوذ بك من الهم والحزن واعوذ بك من العجز
والكسل واعوذ بك من البخل والجبن واعوذ بك من غلبة
الدين وقهر الرجال آن مرد كفت چنان كردم حق تعالى غم از من ببرد
واندوه من باز كذارد ودر خبر است از ابن عمر رضي الله عنه كه رسول صلوات الله
وسلامه عليه از پس هر نماز فريضه اين دعا كردي وكم بودي كه از مجلسي
برخواستي واين دعا را نكفتي اللهم اقسم لنا من خشيتك ما تحول
به بيننا وبين معاصيك ومن طاعتك ما تبلغنا به جنتك ومن اليقين
ما تهون به علينا مصائب الدنيا ومتعنا باسماعنا وابصارنا
ما احييتنا واجعله الوارث منا واجعل ثارنا على من

ظلمنا

ظلمنا وانصرنا على من عادانا ولا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا
اكبر همنا ولا مبلغ علمنا ولا غاية رغبتنا ولا تسلط علينا من لا
يرحمنا اللهم انا نعوذ بك ان نظلم او نعتدي او يعتدى علينا او نكتسب
ذنبا او خطيئة لا تغفرها لنا ونعوذ بك ان نسألك ما ليس لنا به
علم وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين ٥ ودر خبر است
از مصطفى كه هر كه پس از نماز فريضه يازده بار سورة اخلاص بخواند واين
دعا كند حاجت او روا شود وعاقبتش بشهادت باشد اللهم اني
اسئلك باسمك المكنون المخزون الطاهر المطهر المقدس المبارك
وبوجهك المنير وسلطانك العظيم وملكك القديم يا وهاب
العطايا ويا مطلق الاسارى ويا مالك الرقاب صل على محمد و
على آل محمد واخرجني من الدنيا سالما وادخلني الجنة آمنا
واجعل دعائي اوله صلاحا واخره نجاحا انك انت علام الغيوب
ودر خبر است يكي را از صحابه كفتند بار خانه تو كه بدرستي كه خانه تو
سوخت وي كفت والله كه خانه من نسوزد ديكر كفتند تو سوكند ميخو ري

بدین گفت بلی من شنفتم از رسول صلی الله علیه وسلم که هر که در هنگام
صبح کند بگوید ان ربی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش
العظیم ما شاء الله کان و ما لم یشأ لم یکن لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم اشهد ان الله علی کل شیء قدیر و ان الله قد احاط
بکل شیء علما اعوذ بالذی یمسک السماء ان تقع علی الارض الا باذنه
من شر نفسی و من شر کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی
صراط مستقیم نبیند در آن روز نه در نفس خود و نه در اهل خود و نه در مال
خود چیزی مکروه و من امروز سه بار این دعا خواندم بر صحابی بار
خود رسید و خانه وی سلامت بود و خانها من وی سوخته بود
و در مراست که هر که در هنگام صبح چهل بار بگوید اصبحت فی جوار الله هیچ آفت
بوی نرسد حضرت بزرگوار که بامداد و شبانگاه می باید خواند تا از همه بلاها ایمن شود
فاتحة الکتاب بخواند و پنج آیت از اول سورة البقره و آیة الکرسی یا دو آیت
بعد از آن تا اولئک اصحاب النار هم فیها خالدون و سه آیت آخر
البقره لله ما فی السموات و ما فی الارض و ان تبدوا ما فی انفسکم تا
آخر

آخر سورت و ان ربکم الله الذی خلق السموات و الارض تا ان رحمت الله
قریب من المحسنین و قل ادعوا الله تا آخر سورت و از اول و الصافات تا
شهاب ثاقب و دو آیت از اول حم المؤمن و یا معشر الجن و الانس تا لا
تنتصران و لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سورة و از اول قل اوحی تا شططا
و بعد از آن بگوید اللهم انی اصبحت محتجزا بک من شر جمیع کل شیء
خلقته و اقدم بین یدی آنکه شش بار قل هو الله احد بخواند و باد
از شش جهت بدمد و آنکه سه بار این کلمات بخواند بسم الله علی نفسی و دینی
بسم الله علی اهلی و مالی بسم الله علی ما اعطانی ربی الله ربی لا اشرک
به شیئا الله ربی لا اشرک به شیئا الله ربی لا اشرک به شیئا الله
اکبر الله اکبر الله اکبر و اعز و اجل مما اخاف و احذر عز جارک
و جل ثناؤک و لا اله غیرک اللهم انی اعوذ بک من شر نفسی و
من کل ذی شر و من شر کل شیطان رجیم و من کل جنی و انسی
و من شر کل جبار عنید ان ولیی الله الذی نزل الکتاب و هو
یتولی الصالحین و هفت بار بگوید فان تولوا فقل حسبی الله

لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم وصلی الله علی محمد وآله
اجمعین چون این حرز هاجوانند برحمه باد بر محمد باعتقادی پاک ورد
حرز حق تعالی باشد و شعیب بن حرب رحمة الله علیه گوید دعا این حرز
شفاء صد درد است چون جذام و برص وجنون وجز آن اسماء الله
العظام امام المشایخ ابوطالب مکی رحمة الله علیه اسماء عظام که در قرآن
واخبار آمده در کتاب قوت القلوب جمع کرده و آن اینست اللهم انی اسئلک
بان لک الحمد لا اله الا انت الحنان المنان بدیع السموات والارض
ذو الجلال والاکرام انت الاحد الصمد الذی لم یلد ولم یولد ولم
یکن له کفوا احد یا حی یا قیوم یا حی حین لا حی فی دیمومیة
ملکه وبقاءه یا حی محیی الموتی یا حی ممیت الاحیاء ووارث اهل
الارض والسماء اللهم انی اسئلک باسمک بسم الله الرحمن الرحیم وباسمک
الذی لا اله الا هو الحی القیوم لا تاخذه سنة ولا نوم اللهم انی
اسألک باسمک الاعظم الاجل الاعز الاکرم الذی اذا دعیت به اجبت
واذا سئلت به اعطیت یا نور النور یا مدبر الامور یا عالم ما فی الصدور

یا سمیع

یا سمیع یا قریب یا مجیب الدعاء یا لطیفا لما یشاء یا رؤف یا رحیم یا کریم
یا عظیم یا الله یا رحمن یا ذا الجلال والاکرام الم الله لا اله الا هو الحی القیوم
وعنت الوجوه للحی القیوم الهی واله کل شیء الها واحدا لا اله الا انت
اللهم انی اسألک باسمک الله الله الذی لا اله الا هو رب العرش الکریم
انت الاول الاخر الظاهر الباطن وسعت کل شیء رحمة وعلما کهیعص
حمعسق یا واحد یا قهار یا عزیز یا جبار یا احد یا صمد یا ودود یا
غفور هو الله الذی لا اله الا هو عالم الغیب والشهادة هو الرحمن الرحیم
لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین اللهم انی ادعوک باسمک
المکنون المخزون المنزل السلام الطهر الطاهر القدوس المقدس یا دهر
یا دیهور یا دیهار یا ابد یا ازل یا من لم یزل ولا یزال هو هو یا لا اله
الا هو یا من لا یعلم ما هو الا هو یا کان یا کینان یا کاین قبل کل کون
یا کاین بعد کل کون اهیا شراهیا ادونی اصباوت یا مجلی عظایم الا
مور فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب
رب العرش العظیم لیس کمثله شیء وهو السمیع البصیر نعم المولی

نعم النصير اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم
وعلى آل ابراهيم وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على
ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد دعا النبي عليه الصلاة والسلام
وفيه اسم الله الاعظم اللهم اني اسألك يا الله يا الله يا الله
باسمك الاعز الاجل واسألك باسمك الذي احتجبت به من
خلقك وباسمك الذي اذا ذكر تقشعر منه جلود الذين
يخشون ربهم وباسمك الحي وباسمك التام للنبي وباسمك الذي
لا سمي لك وباسمك الذي لا شيء مثلك وباسمك الذي لا ند لك
وباسمك الذي لا عدل لك وباسمك الذي لا صاحبة لك وباسمك
الذي لا ولد لك وباسمك الذي لا شريك لك وباسمك الذي انت
رب الخلائق وباسمك الذي تواريت به حيث لا ينالك العيون
وباسمك الذي قضيت امرا تقول له كن فيكون وباسمك الذي
كلمت به الموتى وباسمك الذي دلت به وباسمك الذي تبعث به من
في القبور وباسمك الذي ارحيت به الى الطواد وباسمك الذي تدك

به الانس والجن وباسمك الذي تسبح به الجبال وباسمك الباعث
الوارث وباسمك الحي الدائم وباسمك الذي تحيي به الموتى وتغيث
به الاحياء ~~وباسمك الحي الدائم~~ سخر صلى الله عليه وسلم ابن دعا لابا ابي
بكر الصديق رضي الله عنه آسمعت وهذا اسم اعظم ست وتعقبت ابن دعا
اللهم اني اسألك بمحمد نبيك وابراهيم خليلك وموسى نجيك وعيسى
روحك وكلمتك وبكلام موسى وانجيل عيسى وزبور داود وفر
قان محمد المصطفى صلى الله عليه وعليهم بكل وحي اوحيته او
قضاء قضيته او سائل اعطيته او غني افقرته او فقير اغنيته او
ضال هديته واسألك باسمك الذي انزلته على موسى صلى الله
عليه واسألك باسمك الذي تثبت به ارزاق العباد واسألك باسمك
الذي وضعته على الارض فاستقرت وباسمك الذي وضعته على
السموات فاستقلت وباسمك الذي وضعته على الجبال فرست واسألك
باسمك الطهر الطاهر الاحد الصمد الوتر المنزل في كتابك من لدنك من
النور المبين واسألك باسمك الذي وضعته على النهار فاستنار وعلى

دعاء الحفظ

اللیل فاظلم وبعظمتک وبکبریائک وبنور وجهک ان ترزقنی القرآن
والفهم وتخلطه بلحمی ودمی وسمعی وبصری وتستعمل به جسدی
بحولک وقوتک فانه لا حول ولا قوة الا بک یا ارحم الراحمین

دعاء الحفظ آمده است که هرکه چهل روز در هر روزی هفت بار این دعا
بخواند حق تعالی حفظ بوی بخشد وهیچ چیز فراموش نکند بعنایت
حق تعالی اللهم لک الحمد علی ما علمتنا ونسئلک باسمک الذی
هو اعظم ما اسمائک ونسئلک بانک مالک وانک علی ما تشاء
قدیر وانک ما تشاء من امر یکون فیکون فنسئلک ان لا تنسینا
ذکرک اللهم اخرجنی من ظلمات الوهم واکرمنی بنور الفهم آمنت بالله
وکفرت بما سواه اللهم زینا بالعلم والتقی واکرمنا بالحلم والنهی و
صلی الله علی محمد المصطفی وآله اجمعین اسناد هفت نام سلمان
فارسی رحمة الله علیه بنزدیک پیغمبر صلی الله علیه وسلم آمد کفت یا رسول الله
از دنیا هیچ چیزی ندارم رسول علیه الصلوة والسلام کفت هفت هزار دینار
خواهی یا هفت نام سلمان کفت هفت نام خواهم رسول علیه الصلوة والسلام

کفت

کفت هفت نام است بزرکتر از هفت آسمان و زمین وآنچه در
میان هست وچون این هفت نام یافتی هر دو جهان یافتی چنانکه خواهی
اسناد هفت سلم اللهم یا صانع کل مصنوع ویا جابر کل کسیر ویا صاحب
کل غریب ویا مونس کل وحید ویا قریب غیر بعید ویا شاهد کل
غائب ویا غالب غیر مغلوب اسئلک ان تقذف حبک فی قلبی
حتی لا تکون لی همّ غیرک ودر خبر است از عبد الله بن عمر رضی الله عنهما که
کفت پیغمبر صلی الله علیه وسلم این دعا را فرو نکذاشتی در بامداد وشبانکاه
وفضیلت این دعا بسیار است اللهم انی اسئلک العافیة فی الدنیا و
الآخرة واسئلک العفو والعافیة فی دینی ودنیای وفی اهلی
ومالی اللهم استر عوراتی وآمن روعاتی واقلنی عثراتی اللهم
احفظنی من بین یدی ومن خلفی وعن یمینی وعن شمالی ومن
فوقی واعوذ بک ان اغتال من تحتی ودر خبر است از ابو هریره رضی الله
عنه که بدرستی که شیطان پیرامن انسانی نکردد کسی که در هنکام
صبح وشبانکاه بکوید اللهم انی اعوذ بک باسمک وکلماتک التامة

من شر عذابك وشر عبادك واعوذ باسمك وكلماتك التامة
من شر الشيطان الرجيم اللهم اني اسألك باسمائك التامة من خير
ما تعطي وما تشاء ومن خير ما تخفي وما تعلن اللهم اني اعوذ
باسمك وكلماتك التامة من شر ما يجري به النهار ان ربي الله لا
اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم واكر شبانكاه باشد
بكويد من شر ما جاء به الليل سه بار وحضرت عبد الله بن عمر رضي الله
عنهما كه پيغمبر صلى الله عليه وسلم اين دعا را دوست داشتی و پیوسته خواندی
اللهم وفقني لما تحب وترضى من القول والعمل والفعل والنية
والهدى انك على كل شيء قدير اسناد دعاء بركواه انس بن مالك رضي الله
عنه روايت كنند كه آنگاه كه پيغمبر صلوة الله وسلامه عليه از مكه هجرت كرد
جماعتى از قريش در پى او بودند تا او را بكشند وخون او در بيتما
خويشتن بالنحو حق جل وعلا جبرائيل را فرستاد وگفت يا محمد حق جل
علا تا ميانه تو وميانه ايشان حصارى سازد پيغمبر عليه الصلوة
والسلام گفت نيكو يا جبرائيل مرا بياموز پس آنگاه جبرائيل گفت يا محمد بگو
اين دعا را بخواند از تمام محن وعلت وبلا خلاص يابد
وبحق عزرائيل

عزرائيل وقبضته وبحق القرآن وخلصته وبحق التورية و
عجوبتها وبحق الانجيل ونصته وبحق الزبور وقرابته وبحق
القلم وجريته وبحق اللوح وحفظته وبحق البيان وعدته
وبحق الصراط ودقته وبحق الجنة وزلفتها وبحق النار وحرقتها
وبحق رضوان وكرامته وبحق مالك وغلظته وبحق السماء
وسمكهما وبحق الارض وزينتها وبحق الشمس وطلعتها وبحق القمر
وزهرته وبحق النجوم ومسيرتها وبحق الكواكب وزينتها وبحق
الهدى وفسحته وبحق الدين وديانته وبحق الايمان واجرته
وبحق النهار وعزته وبحق الليل وظلمته وبحق السحاب وعقبته
وبحق المطر وبركته وبحق الثلج وبرودته وبحق الرعد وصيحته
وبحق البرق ولمعته وبحق الريح وشدتها وبحق الجبل وصلابته
وبحق البحر ولجته وبحق الماء وعذوبته وبحق الموت وفرقته و
بحق النزع وكربته وبحق القبر ووحدته وبحق اللحد ووحشته
وبحق ابي بكر وسماحته وبحق عمر وصلابته وبحق عثمان و

وشیبته وبحق علی وشجاعته وبحق الحسن وسمیته وبحق الحسین

وقتلته وبحق حمزة وشهادته وبحق انبیائك واولیائك

الشهداء والسعداء والابدال والاوتاد والزهاد والعباد

الصدیقین والصالحین والمخلصین من عبادك وامائك

تغفر لی ذنوبی وتقضی لی حاجتی وتکتب لی براءة من النار وجوازا

علی الصراط ونجاتا من العذاب وفوزا بالجنة برحمتك یا ارحم

الراحمین وارزقنی شفاعة محمد صلی الله علیه وعلی آله وصحبه

اجمعین دعاء امیر المؤمنین رضی الله عنه گفت روزی در کعبه طواف میکردم

پیری را دیدم در حلقه کعبه آویخته واین دعا می گفت گفتم ای شیخ

این چه کلمات که میگویی گفت بدان خدای که جان من در قبضه

قدرت اوست که هر آن بنده این کلمات از پس هر نمازی بخواند خدای

عز وجل گناهان وی بیامرزد اگرچه به برگ روی زمین باشد و

ریگ بیابان و برگ درختان گفتم رحمك الله تو کیستی گفت من خضر

واین دعا نیز دیگر من هدیه آورد دوست من محمد صلی الله علیه

وبوی هدیه آورد جبرائیل علیه السلام دعا اینست یا من لا یشغله شیء عن

شیء یا من لا یغلطه السائل ولا یختلف علیه اللغات ولا یشتبه

علیه الاصوات یا من لا یبرمه الحاح الملحین ولا یضجره مسئلة

السائلین اذقنی برد عفوك وحلاوة مغفرتك یا ارحم الراحمین

امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه گفت روزی مصطفی صلوات الله وسلامه

علیه مرا گفت ای علی خواهی که ترا سخنی آموزم که در بلاها پناه بدان دهی

واز ورطها خلاص یابی گفتم خواهم گفت چون بجهی در بلائی این کلمات

بسیار گوی با خدای عز وجل آن بلا از تو بگرداند کلمات اینست

اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن

الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم دعاء امام شافعی

رضی الله عنه مطلوب حاجات اللهم لا املك لنفسی ضرا ولا نفعا

ولا موتا ولا حیوة ولا نشورا ولا استطیع ان آخذ الا ما اعطیتنی

ولا اتقی الا ما وقیتنی اللهم وفقنی لما تحب وترضی من القول

والعمل فی عافیة بحق محمد وآل محمد یا ارحم الراحمین دعا

معروف کرخی رحمة الله علیه محمد حسان گفت که معروف کرخی با من گفت
ای پیاموزم ترا ده کلمه پنج برای دنیا و پنج برای آخرت که هر که این ده کلمه دعا
کند خدای را تعالی و تقدس نزدیک آن یابد نیکیها دنیا و آخرت بروی
سهل شود گفتم بنویس گفت بنویسیم و لیکن بیشتر بارها بر تو بگویم چنانکه بکر بن
خنیس برمن گفته است بگوی حسبی الله لدینی حسبی الله لدنیای
حسبی الله الکریم لما اهمنی حسبی الله الحلیم القوی لمن بغی علی
حسبی الله الشدید لمن کادنی بسوء حسبی الله الرحیم عند الموت
حسبی الله الرؤوف عند المسائلة فی القبر حسبی الله الکریم عند
الحساب حسبی الله اللطیف عند المیزان حسبی الله القوی القدیر
عند الصراط حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت و هو رب العرش
العظیم ٥ دعاء شیخ ابو اسحق رحمة الله علیه اللهم لا تجعلنا بثناء الناس
مغرورین و لا بنعمتک مستدرجین و لا عن بابک مطرودین و لا
من الذین یاکلون و عن باب الاطباء یا من اذا دعی اجاب و اذا
سئل اعطی هب لنا من لدنک رحمة و هیئ لنا من امرنا رشدا

دعاء ابراهیم ادهم رحمة الله علیه اللهم بارک لنا فی العمر و الرزق و الدین
و الدنیا و العلم و العمل و الامن و الایمان و السلامة و الاسلام
و العافیة و النعمة و الصحة و القوة و الاهل و الولد و الخیر
و البرکة و الهدی و التقی و للمحیا و للممات و للرجع و للمعاد و المرجع
یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام یا ارحم الراحمین دعاء دفع
الوبا و انواع البلا آورده اند که در ولایت ماوراء النهر وبایی پیدا شد
دو ربع روزی پنج شش هزار آدمی مردند پیغمبر علیه الصلوة و السلام بخواب یکی از
قاضیان آنجا آمد و فرمود که این دعا را یاد گیر و بخلق آموز تا میخوانند
که این دعا امانی است از وبا و بلا و آفتها وی یاد گرفت و بخلق آموزانید
و میخواندند حق سبحانه و تعالی عنایت کرد و آن وبا از آن نواحی بر
داشت دعا اینست بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله ما شاء
الله کان بسم الله ذی الشان عظیم البرهان شدید السلطان کل
یوم هو فی شان اعوذ بالله من الشیطان الرجیم لا حول و لا قوة
الا بالله العلی العظیم اللهم صل علی محمد النبی الامی و علی آله و

وسلم اللهم انا نعوذ بك من الطعن والطاعون والوباء وجهد
البلاء وموت الفجاءة من مضرة الحمى والبرسام وسيء الاسقام
واعوذ بك من درك الشقاء وشماتة الاعداء وسوء القضاء
وجهد البلاء يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام يا ارحم الراحمين
ربنا اكشف عنا العذاب انا مؤمنون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم
ان عذابها كان غراما ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا
لنكونن من الخاسرين يا من لا يموت ابدا ارحم من يموت غدا وصلى
الله على نبيه محمد وآله اجمعين بزرگان گفته اند هر که این دعا بدوام
خواند خدای تعالی اورا از طبیبان مستغنی گرداند اللهم یا خالق الادوية
ویا منزل الشفاء ویا عالم السر والخفاء نورك لدائي ودوائي
وانزل من عندك شفائي ولا تكلني الى نفسي ولا الى سوائي
برحمتك يا ارحم الراحمين دعاء دفع فتنها آخر الزمان وانواع بلا پیوسته وعقب نمازها
می باید خواند یا من لا یحتاج الى التفسير ويعلم ما في الضمير يا من هو
على كل شيء قدير وبكل حمد وثناء جدير نسألك باسمك الكبير

وبوجهك

۷۷

وبوجهك المنير ان تنجينا من عذاب السعير وتصرف عنا شر الجحيم
وتصلي على محمد السراج المنير برحمتك يا ارحم الراحمين هذا حديث
من الصحاح في ذكر الله تا و راویان معتبر و ناقلان با خبر از حضرت رسول
صلى الله عليه وسلم نقل کرده اند که فرموده که شما را آگاهی دهم بهترین عملها
شما و پاکترین آن نزد پروردگار شما و عملی که آن بلند کرداند درجات
شما و عملی که آن بهتر است شما را از آنک بدشمنان دین رسید یعنی
کافران پس شما قوت یابید وگردنها ایشان بزنید تا شما غازی باشید
یا ایشان غالب آیند و شما را قتل کنند تا شما شهید باشید گفتند بلی
یا رسول الله پس رسول علیه السلام فرمود ذکر الله تا بدانید که غرض ازین
بیان آنست تا همگنان را معلوم شود که هیچ طاعت از ذکر الله فاضلتر نیست
چنانکه حق سبحانه وتعالی انعام بیان فرموده در سورة الانعام قل الله
ثم ذرهم في خوضهم يلعبون ای محمد بگو الله دیگر رها کن ایشان را
تا در حوض ضلالت بازی کنند و مصنف کتاب اوراد که در عراق
عراق مشهور است آنجا یاد کرده که رسول علیه الصلوة فرموده که هر کسا

حصنی باشد یا حاجتی بخدای تعالی دارد هفت آیت از قرآن کلام الله

که اول آن الله باشد بصدق بخواند و پناه بخدای تعالی برد البته حق

تعالی او را از نظر خصم پنهان کند و حاجت وی روا کند بنابرین حدیث

و آیت این مسکین ذکر آیاتی چند از قرآن کلام مجید که ابتداء آن

لفظ الله بود و جمع کرده بودند درین کتاب یاد کرد تا خوانندگان را

کاری باشد و این مسکین یادگاری بسم الله الرحمن الرحیم

الله لا اله الا هو الحی القیوم لا تاخذه سنة ولا نوم له ما

فی السموات وما فی الارض من ذا الذی یشفع عنده الا باذنه

یعلم ما بین ایدیهم وما خلفهم ولا یحیطون بشیء من علمه الا

بما شاء وسع کرسیه السموات والارض ولا یؤده حفظهما و

هو العلی العظیم ۝ الله ولی الذین آمنوا یخرجهم من الظلمات

الی النور والذین کفروا اولیاؤهم الطاغوت یخرجونهم من النور

الی الظلمات اولئک اصحاب النار هم فیها خالدون الله یستهزئ

بهم ویمدهم فی طغیانهم یعمهون الله لا اله الا هو الحی القیوم

نزل علیک الکتاب بالحق مصدقا لما بین یدیه وانزل التوریة

والانجیل وانزل الفرقان الله لا اله الا هو لیجمعنکم الی یوم

القیمة لا ریب فیه ومن اصدق من الله حدیثا الله اعلم حیث

یجعل رسالته سیصیب الذین اجرموا صغار عند الله وعذاب

شدید بما کانوا یمکرون الله اعلم بما فی انفسهم انی اذا لمن الظالمین

الله یعلم ما تحمل کل انثی وما تغیض الارحام وما تزداد و

کل شیء عنده بمقدار عالم الغیب والشهادة الکبیر المتعال

الله یبسط الرزق لمن یشاء ویقدر وفرحوا بالحیوة الدنیا

وما الحیوة الدنیا فی الآخرة الا متاع الله لا اله الا هو له

الاسماء الحسنی الله یحکم بینکم یوم القیمة فیما کنتم فیه تختلفون

الله یصطفی من الملائکة رسلا ومن الناس ان الله سمیع

بصیر الله نور السموات والارض مثل نوره کمشکوة فیها

مصباح المصباح فی زجاجة الزجاجة کانها کوکب دری

یوقد من شجرة مبارکة زیتونة لا شرقیة ولا غربیة یکاد

يكاد زيتها يضيء ولو لم تمسسه نار نور على نور يهدي الله لنوره
من يشاء ويضرب الله الامثال للناس والله بكل شيء عليم
الله لا اله الا هو رب العرش العظيم الله يرزقها واياكم
وهو السميع العليم الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر
له ان الله بكل شيء عليم الله يبدؤا الخلق ثم يعيده ثم اليه تر
جعون الله ربكم ورب ابائكم الاولين الله نزل احسن الحديث
كتابا متشابها مثاني تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم
ثم تلين جلودهم وقلوبهم الى ذكر الله ذلك هدى الله يهدي
به من يشاء ومن يضلل الله فما له من هاد الله يتوفى الانفس
حين موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك التي قضى
عليها الموت ويرسل الاخرى الى اجل مسمى ان في ذلك لايات لقوم
يتفكرون الله خالق كل شيء وهو على كل شيء وكيل الله العزيز
الحكيم له ما في السموات وما في الارض وهو العلي العظيم
الله يجتبي [illegible] اليه من يشاء ويهدي اليه من ينيب

الله ربنا وربكم لنا اعمالنا ولكم اعمالكم لا حجة بيننا وبينكم
الله يجمع بيننا واليه المصير الله لطيف بعباده يرزق من يشاء
وهو القوي العزيز الله لا اله الا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون
الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد الله
الذي رفع السموات بغير عمد ترونها ثم استوى على العرش
وسخر الشمس والقمر كل يجري لاجل مسمى يدبر الامر يفصل
الايات لعلكم بلقاء ربكم توقنون الله الذي له ما في السموات
وما في الارض وويل للكافرين من عذاب شديد الله الذي خلق
السموات والارض وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات
رزقا لكم وسخر لكم الفلك لتجري في البحر بامره وسخر لكم
الانهار وسخر لكم الشمس والقمر دائبين وسخر لكم الليل والنهار واتاكم
من كل ما سألتموه وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها ان الانسان لظلوم
كفار الله الذي خلقكم ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم هل من
شركائكم من يفعل من ذلكم من شيء سبحانه وتعالى عما

يشركون الله الذي يرسل الرياح فتثير سحابا فيبسطه في السماء
كيف يشاء ويجعله كسفا فترى الودق يخرج من خلاله فإذا أصاب
به من يشاء من عباده إذا هم يستبشرون الله الذي خلقكم من
ضعف ثم جعل من بعد ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا
وشيبة يخلق ما يشاء وهو العليم القدير الله الذي خلق السموات
والأرض وما بينهما في ستة أيام ثم استوى على العرش
ما لكم من دونه من ولي ولا شفيع أفلا تتذكرون الله الذي
جعل لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا إن الله لذو فضل على
الناس ولكن أكثر الناس لا يشكرون الله الذي جعل لكم الأرض قرارا
والسماء بناء وصوركم فأحسن صوركم ورزقكم من الطيبات
ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب العالمين الله الذي جعل لكم
الأنعام لتركبوا منها ومنها تأكلون ولكم فيها منافع ولتبلغوا
عليها حاجة في صدوركم وعليها وعلى الفلك تحملون الله الذي
أنزل الكتاب بالحق والميزان وما يدريك لعل الساعة

قريب

قريب الله الذي سخر لكم البحر لتجري الفلك فيه بأمره ولتبتغوا
من فضله ولعلكم تشكرون الله الذي خلق السموات سبع سموات
ومن الأرض مثلهن يتنزل الأمر بينهن لتعلموا أن الله على
كل شيء قدير وأن الله قد أحاط بكل شيء علما ٥ هذه كلمات
الفتح والظفر امیر المؤمنین علی ابن ابی کرم الله وجهه روایت
کند از مصطفی صلی الله علیه وسلم هر که پس از نماز فریضه بامداد هفت
بار این دعا و آیات برخواند بخواند حق سبحانه تعالی صد حاجت وی
روا کند در دنیا و آخرت و کمترین حاجت آن باشد که قضاء بد و بلاء
بد از وی بگرداند و اگر بعدد ریگ بیابان و برگ درختان و قطره
باران گناه دارد جمله در گذارد بیامرزد اگر از دشمنی می ترسد یا در حبس
گرفتار بود یا در بند عظیم حق تعالی او را از شر دشمنان و کید خصمان برهاند
و این را کلمات الفرج والفتح والنصر والظفر خوانند و جماعتی علما
دین را چون غمی یا رنجی پیش آمدی این دعا بخواندندی و هر حاجت
و نیت که بخواندندی حاجت ایشان روا شدی بهیچ کار در نماندندی

از برکات وبزرکواری این کلمات وفضل خدای عز وجل وصلی الله علی محمد
وآله بسم الله الرحمن الرحيم اللهم افتح لنا ابوابنا بخيرك و
فضلك ورافتك ورحمتك وارزقنا بفضلك وكرمك يا ارحم
الراحمين واذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا واذا خلا بعضهم الى بعض
قالوا اتحدثونهم بما فتح الله عليكم فعسى الله ان ياتي بالفتح الذين
يتربصون بكم فان كان لكم فتح من الله فلما نسوا ما ذكروا به
فتحنا عليهم ابواب كل شيء وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها الا
هو واستكبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء على الله توكلنا ربنا
افتح بيننا وبين قومنا بالحق وانت خير الفاتحين ولو ان
اهل القرى آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء والارض
ان تستفتحوا فقد جاءكم الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم ولما
فتحوا متاعهم وجدوا بضاعتهم ولو فتحنا عليهم بابا من السماء
فظلوا حتى اذا فتحت ياجوج وماجوج وهم من كل حدب ينسلون
حتى اذا فتحنا عليهم بابا ذا عذاب شديد اذا هم فيه مبلسون فافتح

بيني وبينهم فتحا ونجني ومن معي من المؤمنين ويقولون متى
هذا الفتح ان كنتم صادقين قل يوم الفتح لا ينفع الذين كفروا ايمانهم
ولا هم ينظرون قل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو
الفتاح العليم ما يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك لها وما يمسك
فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم وسيق الذين كفروا الى
جهنم زمرا حتى اذا جاؤها فتحت ابوابها وقال لهم خزنتها و
سيق الذين اتقوا ربهم الى الجنة زمرا حتى اذا جاؤها وفتحت ابوابها
وقال لهم خزنتها سلام عليكم طبتم فادخلوها خالدين بسم الله
الرحمن الرحيم انا فتحنا لك فتحا مبينا ليغفر لك الله ما تقدم من
ذنبك وما تاخر ويتم نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما و
ينصرك الله نصرا عزيزا فجعل من دون ذلك فتحا قريبا ففتحنا ابواب
السماء بماء منهمر ولله ميراث السموات والارض لا يستوي منكم
من انفق من قبل الفتح نصر من الله وفتح قريب وبشر المؤمنين
وفتحت السماء فكانت ابوابا بسم الله الرحمن الرحيم اذا جاء

نصر الله والفتح ورأيت الناس يدخلون في دين الله افواجا فسبح
بحمد ربك واستغفره انه كان توابا اللهم اني اسئلك باسمك
يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام اسئلك باسمك المعروف المقدس
المخزون المبارك ان تغفر لي ذنوبي وتقضي حاجتي وتنصرني على
اعدائي وتفتح لي ابواب خيرك وتفرجني من كل هم وغم برحمتك
يا ارحم الراحمين وصلى الله على خير خلقه محمد وآله اجمعين الطيبين
امام حسن رضی الله عنه در نامه که بتلمیذی نوشته یاد کرده که بود
این دعا مجربست از علی الخصوص از عقب نمازها اللهم انی اسئلك من النعمة
تمامها ومن العصمة دوامها ومن الرحمة شمولها ومن العافية
حصولها ومن العيش ارغده ومن العمر اسعده ومن الاحسان
اتمه ومن الانعام اعمه ومن الفضل اعذبه ومن اللطف انفعه
اللهم كن لنا ولا تكن علينا اللهم اختم بالسعادة آجالنا وحقق بالزيادة
آمالنا واقرن بالعافية غدونا وآصالنا واجعل الى رحمتك
مصيرنا واصبب سجال عفوك على ذنوبنا ومن علينا باصلاح
عيوبنا

بسم الله وبالله ومن الله والى الله وفي سبيل الله وعلى ملة
رسول الله محمد صلى الله عليه وسلم اللهم اليك اسلمت واليك
الجأت امري ظهري واليك فوضت امري اللهم احفظني بحفظ الايمان
من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي
ومن تحتي ومن قبلي وادفع عني شر ما قضيت بحولك وقوتك
فانه لا حول ولا قوة الا بك دعاء الفرج للمصروف بدعاء
الطير الاخضر الرومي آورده اند که شخصی عزیز از بلاد روم اسیر
شده بود او را در چاهی نشانده بودند یکروز ناگاه مرغ سبز دید
که در آمد بر لب چاه نشست وکاغذی در منقار داشت در چاه
انداخت آن شخص بر گرفت و دید این دعا که برانجا نوشته بودند
در گرفت و بخواند وخدای عز وجل خلاص داد وی را از آن زندان
ببرکت این دعا بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی اسئلك یا
من لا تراه العیون ولا تحیط به الاوهام والظنون ولا
یصفه الواصفون ولا تغیره الحوادث ولا تخلقه الدوائر

ولا تفوته العواقب يعلم مثاقيل الجبال ومكاييل البحار وقد
رق الأشجار وقطر الأمطار وعدد ما أظلم عليه الليل وأشرق
عليه النهار لا يواري منه سماء سماء ولا أرض أرضا ولا جبل
ما في وعره ولا بحر ما في قعره واستكانت لعظمته جوامع
الأمم وتذللت لهيبته السموات والأرض أسألك أن تصلي على
محمد وعلى آل محمد وأن تجعل خير أيامي يوم ألقاك وخير
أعمالي خواتمه وخير عمري آخره وخير ساعتي ساعة مفا
رقتي الأحيا من دار الفنا إلى دار البقاء التي تكرم فيها من أحببت
من أوليائك وتهين فيها من أبغضت من أعدائك ثم أسألك
إلهي من أرادني بسوء فأرده ومن كادني بكيد فكده ومن
بغى علي بهلكة فأهلكه اللهم فل عني حد من نصب لي حده
وأطفئ عني نار من شب لي وقده واكفني شر من أدخل
علي همه وأدخلني في حصنك الحصين من شر خلقك أجمعين
واكفني مكر الماكرين وادفع عني عنق الكفرة والفجرة واسترني

بسترك الواقي يا من يكفي من كل شيء اكفني أمر الدنيا والآخرة و
صدق ظني يا شفيق يا رفيق بحق نبيك العتيق فرج عني المضيق
ولا تحملني ما لا أطيق أنت إلهي الحق الحقيق ومولاي على
التحقيق يا من يناديه من كل فج عميق يا مشرق البرهان يا قوي
الأركان يا من وجهه في كل مكان وهذا المكان صل على محمد
وعلى آل محمد واحرسني بعينك التي لا تنام واكنفني بكنفك
الذي لا يرام وارحمني بقدرتك علي يا أرحم الراحمين يا الله
يا الله يا الله أنت الذي سجد لك سواد الليل وبياض النهار
ونور القمر وشعاع الشمس وحفيف الشجر ودوي الماء و
هبوب الرياح يا الله يا الله يا الله أنت الذي نجيت نوح
من الغرق وغفرت لداود ذنبه ونفست عن يونس
في بطن الحوت كربه وصرفت عن أيوب ضره ورددت
موسى إلى أمه وصرفت عن يوسف السوء والفحشاء يا الله
يا الله يا الله أنت الذي جعلت النار على إبراهيم بردا وسلاما

جلیس ۴

فَاَرَادُوا بِهِ کَیْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِیْنَ وَاَنْتَ الَّذِیْ فَلَقْتَ

لِبَنِیْ اِسْرَائِیْلَ الْبَحْرَ فَضَرَبَ مُوْسٰی بِعَصَاهُ فَانْفَلَقَ فَکَانَ کُلُّ فِرْقٍ

کَالطَّوْدِ الْعَظِیْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ یَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰی یَا مُنْجِیَ الْهَلْکٰی

یَا جَلِیْسَ کُلِّ یَا اَنِیْسَ کُلِّ وَحِیْدٍ یَا غِیَاثَ کُلِّ مُسْتَغِیْثٍ اَنْ تُصَلِّیَ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْرُنَ اُمُوْرَنَا بِالصَّلَاحِ وَالْفَلَاحِ

وَالنَّجَاحِ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیْمُ یَا حَلِیْمُ یَا کَرِیْمُ اَنْتَ بِحَاجَتِیْ عَلِیْمٌ وَعَلٰی

قَضَائِهَا قَدِیْرٌ وَهِیَ لَدَیْکَ یَسِیْرٌ وَاَنَا اِلَیْهَا فَقِیْرٌ فَمُنَّ عَلَیَّ بِهَا

یَا کَرِیْمُ یَا مَنِ الْعَسِیْرُ اِلَیْکَ یَسِیْرٌ فَیَسِّرْ عَلٰی کُلِّ عَسِیْرٍ بِرَحْمَتِکَ

اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ وَحَسْبِیَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیْلُ نِعْمَ الْمَوْلٰی

وَنِعْمَ النَّصِیْرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ

تمام سنن اوراد بس از دعا نماز بامداد دو دعاها بزرکوار و ضرورها

وچون افتاب یک نیزه بالا کرفت نماز حفظ روز کند وچون چهار یکی از

روز کذشت نماز چاشت کند دو رکعت یا چهار یا هشت یا دوازده

ودر باب نوافل شرح و فضیلت آن کفته آید بس بطلب علم نافع مشغول

شود

شود علم نافع آن بود که دنیا بر دل تو سرد کند و رغبت تو در آخرت

صادق کند و دیدهٔ ترا بینا کرداند تا بظاهر علم و عمل و جاه مال و قبول

خلق غره نشوی و در طلب صدق اخلاص کوشی که حق جل و علا انس

دلها آکاه هست و نظر در ان میکند و در قرآن کلام خود بیان فرمایید

که آنکس که می داند با آنکس که نمی داند یکسان نیست و در خبر است که هر که

خدای تعالی بوی خیر خواهد سه چیز بوی دهد فقاهت در

دین و زهادت در دنیا و بصارت بعیب خود و فرمود که عالم

باش یا علم آموز یا علم شنو و کار بند و بیرون ازین سه مباش

تا هلاک نشوی و اکر قوة علم نداری بدعوات و عبادات و نماز

و تسبیح و قرآن خواندن مشغول شوی که این نیز ثوابها بزرک

دارد و درجهٔ پارسایان است یا بخدمت درویشان و صوفیان

و اهل علم یا عیادت بیماران و تشییع جنازها که این هم عبادتست

و هم سبب راحت مردم یا بکسب حلال یا بتجارتی مشغول شوی که رنج خود

از مسلمانان برداری که این نیز از جمله عبادتست و ثوابش بزرکست

وکفته اند راه خدای چهارست یا شمشیر وسرکافران یا مجمع ودرکاه عالمان
یا سفره نهادن کرسنکان یا محراب ومناجات رحمن وپیش ازانکه زوال باشد
قیلوله کنی تا از قیام شب باز نمانی که درخبرست قیلوا فان الشیطان لا
یقیل یعنی خواب نیم روز کنید که بدرستی که شیطان خواب نیم روز نکند
وبعد از پیشین خواب نکند که نهی است وعلتها آورد ودهشت کند که
اما آمده است که سه چیزاست که حق تعالی دشمن دارد خنده بی شکفت
وخوردن بی کرسنکی وخواب روز بی بیداری شب وحد خواب آنست
که در بیست وچهار ساعت از شب وروز هشت ساعت بیش نکند که آن
سبک عمر باشد وچون بیدار شوی با طهارت عزیمت مسجد کنی چنانکه باید
نماز در مسجد شنوی ونماز پیشین بجماعت بکذاری ونماز دیکر همچنین
پس جهد کن تا پیش از غروب بمسجد آمده باشی وبتسبیح واستغفار
مشغول شده باشی که فضیلت این وقت چون فضل بامداد است
قوله تعالی وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ودرین
وقت سورة والشمس واللیل ومعوذتین بخوانند وباید که وقت غروب

ملازم

ملازم استغفار بود که رسول علیه الصلوة والسلام کفت هرکه ملازم استغفار
شود خدای عز وجل ویرا از هر تنکی بیرون آرد واز هر غمی ورنجی فرج دهد
ویرا روزی دهد از انجا که ظن نبرد اما باید که استغفار از سر توبه
واخلاص باشد ودرخبرست که هیچ بنده بر ستاد نباشد که در هر روز
هفتاد بار بکوید استغفر الله الا که حق سبحانه وتعالی کناهان وی بیامرزد
وچون شام در آید نماز بجماعت بکذارد وسخن نکوید پس اندر رکعت
اکر چهار دیکر بکند تا سنت شش بود اولیتر واکر تواند که در مسجد
معتکف شود ومیانه شام وخفتن بنماز احیا احیا کند فضیلتی بزرک است
وثواب بسیار ودرخبرست که تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ در حق
قومی آمده است که احیا شام تا خفتن کنند وبزرکان این وقت را
فاضلتر از روزه روز دارند واین را نَاشِئَةَ اللَّيْلِ خوانند وصلوة الاوابین
کویند ودرخبرست که نماز درین وقت لغو اول در روز را کفارت کند
وکناه آن روز را پاک کند انکه فریضه خفتن بکذارد ودو رکعت سنت بکند
پس چهار رکعت دیکر بکند ودر وی الم تنزیل وتبارک برخواند ویس

وحم الدخان و اگر کسی این سوره نماز اند در هر رکعتی بیست و پنج بار
قل هو الله بخواند پس چهار رکعت دیگر کند تا آن از جملهٔ نماز شب
محسوب بود و فضل آن بزرگست پس وتر کند پس فضل [illegible] کند
و شرائط آن در باب ذکر دعوات گفته آید باب هفتم در سجدهٔ سهو
چون در نماز شک افتد که سه رکعت کرده یا چهار بکمتر گیرد و نماز تمام
کند و در آخر در سجود سهو کند چون سجدهٔ نماز پیش از سلام و بعد از
تحیات و میان دو سجده راست بنشیند و آرام گیرد و در سجود بگوید
سُبحانَ مَنْ لا یَسْهُو و اگر امام ترک فریضه کند ماموم وی را خبر کند
بکلمهٔ سبحان الله پس اگر در حال با آن فریضه نگردد ماموم نیت مفارقت
امام کند و نماز خود تمام کند و اگر امام ترک سنتی کند ماموم موافقت
کند و هیچ یکی باز آن سنت نگردند و هیچ سنت را سجود سهو نباید که
مگر در پنج جایگاه و آن در ابعاض یاد کرده شد و اگر بقصد یا در رکوع
و یا در قعود الحمد خواند یا در قیام تحیات نمازش درست بود اما اگر
بسهو و اگر بقصد خواند سجود سهو کند و اگر مسبوق بسهو با امام سلام

دهد یا تمام بسهو سلام دهد پس آگاه شود و اگر فصل دراز نشده در حال
برخیزد و نماز تمام کند و سجود سهو کند و اگر فصل دراز باشد قضه یک
رکعت نماز میانه نماز باز کند و اگر در رکوع یادش که الحمد نخوانده
بقیام باز آید و الحمد بخواند و باز در رکوع شود و در آخر سجود سهو کند
و اگر در سجود یادش آید که رکوع نکرده باز در رکوع آید و آن سجود بجای
نگیرد و اگر در رکوع دوم یادش آید که رکوع اول نکرده این رکوع را
اول گیرد و اگر در تشهد آخر یادش آید که رکوعی یا سجودی بگذاشته
و نداند که آن کدام رکعت است برخیزد و رکعتی دیگر بکند و سجود
سهو کند و اگر شک افتد که مرا در نماز سهو افتاده یا نه اصل آنست که
نه افتاده و سجود نباید کرد و هرچند سهو که افتد در فریضه و نافله در
سجود سهو خبر آنست باب هشتم در سجدهٔ تلاوت و سجدهٔ شکر
هر دو سنت است و شرط آنست که با وضو باشد و جامه و جایگاه پاک
باشد و چون قرآن خواند و بآیت سجده رسد اگر در نماز باشد تکبیر کند
و بسجود شود و بگوید سَجَدَ وَجْهِيَ لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ

وَبِعِزَّتِهِ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ وتکبیر کویان سر از سجود بر آرد و استراحت
نکند واکر بیرون از نماز باشد مستحب است که بر پای خیزد و هردو
دست برابر دوش بر آرد و تکبیر کوید افتتاح را پس یکبار دیکر تکبیر
کوید و سجود کند و همان ذکر کوید پس تکبیر کویان سر بر آرد و کفته اند
سلام دهد و آنکس که مستمع قرآنست باوی سجود کند و عدد سجود قرآن
چهارده است و سجدهٔ حق سجدهٔ شکر است و اکر فاسقی را آشکارا بیند
سجدهٔ شکر آشکارا کند و اکر مبتلایی کند بیند و پنهان کند که سجدهٔ
شکر می کنم خدای را و سجدهٔ شکر چون سجدهٔ تلاوتست اما در نماز نکند
و اکر ناکاه نعمتی یا محنتی یا شادی یا خلاصی یابد سجدهٔ شکر کند
و در سجدهٔ شکر بخواند الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات و
تنزل البركات والحمد لله الذي لا تحصى نعمه ولا يؤدى شكره
الا بنعم مجددة من عنده سجد وجهي وشعري وبشري ولحمي
وما اقلت الارض مني لله رب العالمين شكرا لاياديه والائه
وابتغاء للمزيد من سعته طوله باب نوزدهم در امامت و اقتدا

اولی

اولی کسی بامامت نماز والی است در محل ولایت خود اکر چه کسی از وی فاضلتر
یا مالک در ملک باوی حاضر بود دیکر امام راتب در مسجد و او اولی
بی هر یکی بدی نماز کردن چه پیغمبر علیه الصلوة والسلام فرموده صلوا خلف
كل بر و فاجر اما جایی که ملک بود آنکس که آنجا بحق ساکن است اولی
تر از بنده و مستعیر که اکر چه بحق ساکن باشند معید و سید او لیتر
مکر که سید بنده را مکاتب کرده باشد که آنکه مکاتب اولی و بعد از ایشان
فقیه تر پس قاری تر پس پرهیزکار تر دیکر اسنّ یعنی کسی که بیشتر مسلمان
شده باشد مثل جوانی که پار مسلمان شده باشد مقدم دارند بر پیری
که امسال مسلمان شده دیکر صاحب نسب و بنسب آن میخواهم که در هم سری
معتبر است تا هاشمی و مطلبی مقدم دارند بر قرشی و قرشی بر عرب
و عرب بر عجم پس کسی که جامهٔ وی پاکتر بود پس کسی که خوش آوازتر
بود کسی که نیکو صورت تر بود و عدل را بر فاسق مقدم دارند اکر چه
فاسق را فضیلت فقه و قرائت باشد آزاد بر بنده و بالغ بر کودک
و حلال زاده بر ولد زنا مقدم دارند و سنت است که امام در پیش ایستد

و نماز سبک و تمام کند و انس رضی الله عنه گوید که کس را ندیدم که نماز
وی سبکتر و تمامتر از نماز رسول علیه الصلوة والسلام بودی و باید
که تکبیر نکند تا اقامت تمام شود و صف راست کند و در تکبیرها
آواز بردارد و ماموم بر امام مقدم نباشد تا نمازش باطل نشود و اگر
او و امام باشند از راست امام ایستد و اگر دو باشند از پس امام
ایستند و نشاید اقتدا بکسی کردن که اعتقاد توان باشد که نماز
باطل است و نشاید که مرد و خنثی اقتدا بزن کنند و بر خنثی کند و
ماموم آواز برندارد مگر آن قدر که خود شنود و امام نیت امامت
کند تا فضل امامت دریابد و وجهت وجهی و اعوذ بالله آهسته گوید
و آنجا که قرائت بجهر خواند بجهر گوید و ماموم نیز با امام آمین با آواز
گوید و میان الحمد و سورت چندان خاموش باشد که جماعت الحمد برخوانند
تا همه سورت تمام از وی بشنوند و در این خاموشی پیغمبر صلی الله علیه
و سلم این دعا خواندی اللهم باعد بیننا و بین خطایانا کما باعدت
بین المشرق والمغرب اللهم نقنا من الخطایا کما ینقی الثوب

الابیض

٨٨

الابیض من الدنس اللهم اغسل خطایانا بالماء والثلج والبرد پس
رسول صلی الله علیه وسلم سوره برخواندی و سورت درازتر از آنکه یاد
کرده شد نخواند مگر بعضا زن ماموم و ماموم نیز فاتحه خواند مگر در
نماز سری و در جهری چون آواز امام نشنود شاید که خواند و امام
تسبیح رکوع و سجود سه بار بیش نگوید و در تشهد باز پسین بر دعا
معروف که پس از صلوات است ختم کند و در غیر دو رکعت اول الحمد
نیفزاید و الف الله اکبر حد تکبیر اول و الف السلام علیکم دراز نکشد
و چون هر دو سلام داد از دست راست باز گردد و روی بقوم کند
و دعا کند و جمع را پیش خود تخصیص کند و در نماز بامداد و نماز پیشین
از نشسته دعا کند که پیغمبر صلی الله علیه وسلم چنین کردی و ماموم ان
چون امام دعا قنوت خواند آمین می گویند و در پنج کلمه که دعاست
و در ثنا موافقت کنند تا آخر و میان تو زنان در ارکان نماز فرقی نیست
اما در هیات فرقست زنان را بانگ نماز نیست و در نماز جهر نخوانند
و در رکوع و سجود دست بپهلو باز نهد و در سجود شکم بر ران و اگر در نماز

مردان

نند

چنانی افتد و خواهد که کسی را خبر کند دست راست بر پشت دست
چپ زند و چون بجمع نماز کنند امام زنان در میان صف ایستد
تا پوشیده تر بود و جماعت ایشانرا مستحب است و آن تاکید ندارد که
در حق مردان و ایشانرا نماز در خانه درونی فاضلتر از صفه و صحن و
سرای و اگر مرد و زن جمع شوند زنان در صف آخر ایستند ۳ ۳ ۳

باب بیستم در نماز جمعه

بدانکه آدینه عید مؤمنانست و حج مسکینان و روزی بزرگوارست و
نزدیک حق تعالی از عیدین و روز عرفه و عاشورا بزرگتر است و در آن
ساعتی معین هست که دعا مستجاب شود و در خبر است که خدای تعالی در
هر آدینه ششصد هزار از آتش دوزخ آزاد کند و انس رضی الله عنه روایت
کند که رسول علیه الصلوة والسلام گفت یا انس ترا خبر کنم بخبری که
تو بدان شاد شوی گفتم بلی یا رسول الله گفت شبانروزی جمعه
بیست و چهار ساعت هست و در هر ساعتی هفتصد هزار از آتش دوزخ
آزاد شوند و هم فرمود که آفتاب بر نیاید و فرو نشود بر روزی بهتر و

فاضلتر

فاضلتر از روز جمعه و هیچ جنبنده نیست در روی زمین که نه روز آدینه
بترسد مگر آدمی و پری و فرمود که هر که روز آدینه فرمان یابد وی را مزد
شهیدی بنویسند و از عذاب گور وی نگه دارند و نماز آدینه فرض است
بر مرد مسلمان بالغ و عاقل آزاد مقیم در شهری یا در دهی و بر چهل
کس که بدین صفات موصوف باشند درست نیست اما در این چهل
شرطست که اقامتشان چنان بود که بی حاجتی از آن شهر یا دیه بیرون
نروند تا بدیشان جمعه درست آید و بر کودک و زن و بنده و مسافر
نماز جمعه واجب نیست اما اگر با امام نماز کنند از فرض پیشین محسوب
باشند و فضیلت و ثواب جمعه حاصل و بر ایشان واجبست توقف
کردن تا چهل مرد متوطن نماز در بندند آنگه نیت کنند و عدد
و چهل کامل نه با ایشان تمام نشود اصحاب عذر اگر حاضر شوند عدد
با ایشان تمام شود و در غیر مسجد جز صحرا بیرون شهر یا بیرون دیه
درست بود و هم ایشان که نزدیک شهری یا دیهی نشسته باشند و نیت
اقامت چهار روزه یا زیادت کرده یا نکرده و متوقع و مهتمی باشند و

هشتده روز بگذرد و بصبح آواز مؤذن شنوند واجب باشد رفتن
و جمعه گذاردن و در خبرست که هرکه سه آدینه بی عذری دست
بدارد اسلام را باز پس پشت انداخت و دل وی زنگار گرفت و عذر
جمعه چون بیماری و بیمارداری و قرض دکی یا در دریشی و خوف سلطان
و ترس ظلم و سرما و گرما سخت و باران و وحل و سنت است که پس از
صبح غسل کند و ناخن برگیرد و موی لب و زیر بغل و عانه پاک کند و جامه
سفید پاک در پوشد که حق تعالی جامهٔ سفید دوست دارد و عمامه
در بندد که یک جمعه بعمامه فاضلتر از هفتاد جمعهٔ بی عمامه و بوی
خوش نگاه دارد و مسواک کند و بگاه بمسجد شود که در خبرست که
بر هر دری از درها مسجد جمعه دو ملک ایستاده اند و نام آنکس که پیش
آید بمسجد می نویسند و پایهٔ هر کس به پیش آمدن بود و ثواب ایشان
چون کسی که اول شتری قربان کند پس گاوی و گوسفندی پس مرغی که
هدیه کند پس بیضهٔ مرغ و چون امام بنشست صحیفه در نوردند
و نیز پیش ننویسند و چون در مسجد شد پای بگردن مردمان ننهد

نگذارند

٩٠

نگذارند که منهی است مگر که صف اول خالی بود که در خبرست که
هرکه پای بگردن مردم باز نهد در قیامت ازوی پولی سازند تا مردم
بروی میروند تا دوزخ و اگر امام را در رکوع دوم یابد چون امام
سلام باز دهد یک رکعت دیگر بکند جمعه درست باشد و اگر در
سجود یا التحیات یابد نیت فریضه نماز جمعه بیاورد و تکبیر بگوید
و متابعت امام کند و چون امام سلام باز دهد برخیزد و نماز چهار رکعت
بکند و اگر نزدیک امام نشیند فاضلتر و چون خطیب خطبه کند سخن
نگوید تسبیح نکند و گوش با خطبه کند که در خبرست که چون این
شرطها بجای آورد ده روز گناه را ورا کفایت شود و چون کسی نکرده
باشد و در راه مسجد ذاکر و آهسته رود با حرمت و ادب و پیاده او
و پیموده بگوید که بهر گامی او را مزد سالی عبادت از نماز روزه بنویسند
و چون بدر مسجد جامع رسد صلوات بر پیغمبر علیه الصلوة والسلام
فرستد و بگوید بسم الله دخلت و علی الله توکلت اللهم انی اسئلك
خیر هذا المدخل و هذه الجمعة اللهم اغفرلی ذنوبی و اهد قلبی

وَاغْسِلْ حَوْبَتِي وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَثَبِّتْنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَاجْعَلْنِي مِنَ الرَّاشِدِينَ وچون در جامع شود جهد کند تا
چهار رکعت نماز کند که در انعام را الکهف وطه ویس برخواند واگر
نتواند یس الم سجده وحم دخان وتبارک الملک واگر نتواند در هر رکعتی
پنجاه بار سورت الاخلاص برخواند وچون سلام دهد صد بار استغفار کند
وصد بار صلوات فرستد که هر که این نماز کند نمیرد تا جای خود در بهشت
بیند یا کسی از بهر وی بیند وعبد الله بن عباس رضی الله عنهما هرگز این
روز نماز تسبیح دست نداشتی ودر خبر است که آنکس که در روز جمعه صد
بار قل هو الله احد بخواند وصد بار درود بر من که محمدم بفرستد
در بهشت رود ودر شب وروز جمعه صلواة برسول صلی الله علیه وسلم فرستد
که فضلی بزرگ دارد وفرموده که بسیار فرستید صلوات بر من در شب
جمعه وروز جمعه که من خود می شنوم ودر عین آن هر دو باشم
ودر خبر است که هر که سائلی را از شام شب جمعه تا خفتن سوال کند رد
مکنید البته که حق سبحانه وتعالی ملایکه را بشکل فقرا می فرستد

وامتحان بندگان میکند وفرموده که آنکس که در روز جمعه صد بار صلواة
بر من فرستد صد شفاعت بوی بخشند سی کار دنیا او هفتاد کار آخرت را
ودر روایتی آنکس که صد بار صلواة بمن فرستد در روز جمعه روی را باشد
در روز قیامت نوری ودر روایتی که پنجاه بار در روز جمعه صلواة بر پیغمبر
خدای فرستد پیغمبر علیه الصلوة والسلام دست در دست او دهد وآنکس که
صد بار فرستد او را بندگی کرده اند ببرکت نام رسول علیه الصلوة والسلام
وآنکس که هشتاد بار صلواة برسول علیه الصلوة والسلام فرستد در روز
جمعه باری تعالی محو کرداند وفرموده که در هفت جمعه هر جمعه هفت
بار بگوید اللّٰهم صلّ علی محمد وعلی آل محمد صلوة تکون لک رضی ولحقه
اداء واعطه الوسیلة والمقام المحمود الذی وعدته واجزه
عنا ما هو اهله واجزه افضل ما جزیت نبیا عن امته وصل علی
اخوانه من النبیین والصالحین یا ارحم الراحمین البته شفاعت
من دریابد وفرموده که هر کس که هر روز سه بار بگوید وروز جمعه
صد بار صلواة الله وملئکته وانبیائه ورسله وجمیع خلقه
صد بار صلواة الله

عَلَی مُحَمَّدٍ وَعَلَی آلِهِ وَعَلَیهِم السَّلام او را روز قیامت در زمرهٔ و جمع رسول
علیه السلام حشر کنند و رسول علیه الصلوة والسلام دست وی بگیرد و در
بهشت برد و چون خطیب خطبه آغاز کند کسی که در مسجد بود نماز ابتدا کند اما
آنکه در آید سبک دو رکعت تحیت بکند پس بنشیند و گوش به خطبه دارد
و خطیب را قیام در هر دو خطبه فریضه است الا که عاجز باشد و جلوس در
میانهٔ دو خطبه فریضه بقدر سورهٔ اخلاص و مستحب است که شمشیری یا
عصایی یا نیزهٔ یا کمانی در دست چپ گیرد و بر آن اعتماد کند و اگر
چیزی ندارد دستها بر هم نهد یا فرو گذارد و خطبه پس از زوال خواند
بعربی فصیح و بلیغ نزدیک بفهم بیانی نه دراز و نه کوتاه میانه لیکن خطبه
کوتاه خواند و نماز دراز کند فاضلتر و هر دو میانه اولیتر و در خطبه
آواز بلند کند چنانکه آن چهل مرد کامل بارکان خطبه بشنوند که اگر
نشنوند محسوب نباشد که ختم خطبه بر کلمهٔ استغفر الله لی ولکم
باشد و در هر خطبه سه فرض است یکی الحمد لله دوم والصلوة علی
رسول الله پس از حمد و سیوم اوصیکم بتقوی الله پس از صلوة و در
یکی

یکی از این دو خطبه آیتی از قرآن فرض است و در خطبهٔ دوم دعا فرض است
مؤمنان را چون اللهم اغفر للمؤمنین و چون نماز کنند نیت کند که
می گذارم نماز فریضهٔ جمعه بجماعت خدای را و چون سلام داد فاتحه
و سورة الاخلاص و معوذتین بخواند که این حصاری و حرزی بود
الحمد یا هفت بار
وی را از شیطان تا آدینهٔ دیگر و بروایتی باری تعالی بدن وی از آتش
دوزخ حرام کرداند پس از آن هفت بار یا هفتاد بار بگوید یا غنی یا
حمید یا مُعید یا رحیم یا ودود یا ذا الجلالکَ عَنْ حَرَامِکَ و بطا
عتک عَنْ مَعْصِیَتِکَ وَبِفَضْلِکَ عَمَّنْ سِوَاکَ که حق تعالی او را
از خلق مستغنی کرداند و در روایتی بعد از نماز جمعه صد بار قل
هو الله احد بخواند و صد بار صلوات فرستد و صد بار بگوید سبحان
الله العظیم وبحمده که فضیلت اینها بسیار است و در خبر است که هر که
بعد از نماز جمعه صد بار سبحان الله العظیم بگوید خدای تعالی گناه
صد هزار سالهٔ وی بیامرزد و صد و بیست و چهار هزار سال مادر و پدر
وی را بیامرزد و هر که هم روزه گوید خدای تعالی صد و بیست وچهار

هزار بدی از وی محو کند و عابدان سلف را در این روز هزار بار قل هو الله
احد و هزار بار صلوات و هزار بار سبحان الله والحمد لله تا آخر ورد بوده
در سنت پیش از فرض جمعه و بعد از آن نیت سنت جمعه کند و پس از
فرض دو رکعت کند یا چهار یا شش که این همه در روایت آمده است
و استغفار و دعا و زاری بسیار کند که در خبر است که هر که صبح روز
جمعه پیش از فریضه و پس از سنت سه بار بگوید استغفر الله الذی
لا اله الا هو الحی القیوم و اتوب الیه حق تعالی گناهان وی بیامرزد
و اگر خود مثل کف دریا باشد و غافل نباشد خاصه در وقت طلوع و زوال
و غروب و وقت رفتن خطیب بر منبر و وقت اقامت و وقت ایستادن
امام در نماز که ممکن است که آن ساعت شریف در یکی از این اوقات
بود و جهد کند تا جملگی خیرات و عبادات مالی و نفسی از طلب علم و صدقات
و زیارت برادران و عیادت بیماران و تشییع جنازه در این روز جمع
کند و چیزی دیگر با آن بیامیزد تا کفارت گناه جمله هفته بود و چنانکه
صدقه و عبادت در این روز فاضلتر گناه نیز در این روز بتر کند و پس

از نماز

از نماز جمعه تا نماز دیگر به مجلس علم حاضر شود که در خبر است که اگر در مجلس
علم حاضر شود هزار رکعت نماز و شهود هزار جنازه و عیادت هزار بیمار
و فاضلتر و پس از آن تا نماز شام بتسبیح و استغفار مشغول شود
بیت خدمتی از تو در وجود آید ۲ هم ثناگوی و هم گنه بنداد
در طریقت خود این دو باید ورد ۲ اول الحمد آخر استغفار
و چون جمعه کرد و از مسجد بیرون می آید پای چپ فراپیش کند و بگوید
اللهم انی قد اجبت دعوتک و صلیت فریضتک و انتشرت
کما امرتنی فی ارضک فارزقنی من فضلک الواسع یا خیر
الرازقین چون برین دعا مواظبت نماید در دنیا و آخرت هیچ مکروه
بوی نرسد و در خبر است که جبرئیل علیه الصلوة والسلام هدیه آورد این
دعا را برسول صلی الله علیه و سلم گفت هر که این دعا را یکبار بخواند در شب
جمعه یا روز جمعه وی در امان و حرز خدای باشد دعا اینست
یا عماد من لا عماد له یا سند من لا سند له یا ذخر من لا ذخر
له یا حرز من لا حرز له یا غیاث من لا غیاث له یا کریم العفو یا حسن

البلاء یا عون الضعفاء یا کنز الفقراء یا عظیم الرجاء یا منقذ
الغرقی یا منجی الهلکی یا محیی الموتی یا ممیت الاحیاء یا منعم یا منفضل
یا محسن یا مجمل یا الله یا رحمن یا رحیم انت الذی سجد لک
سواد اللیل وضوء النهار ونور القمر وخفیف الشجر ودوی الماء
وشعاع الشمس یا الله یا الله یا الله یا لا اله الا انت لا شریک لک
اسالک ان تعطینا من کل خیر سالک سائل وان تنجینا
من کل سوء استعاذک منه مستعیذ وان تغفر لنا وترحمنا
فانا الی رحمتک فقراء فاقض حاجاتنا کلها برحمتک یا ارحم الراحمین
وبعد از بیست جمعه فزون شود میگوید یا الله یا رحمن یا رحیم یا هر مراد
دینی و دنیاوی که دارد حاصل شود ان شاء الله تعالی
نماز عید سنتی مؤکد است بر مسلمانان بالغ و عاقل از مرد و زن
و آزاد مقیم و مسافر و از شعار اسلام است و وقت فاضل نماز عید
که در آید که آفتاب یک نیزه بالا شود و تا وقت زوال باقی باشد
و جماعتیان بگاه بمصلی شوند و صف اول با قل تمام کنند و امام آن
وقت

وقت آید که نماز خواهد کرد و در حال گویند الصلوة جامعة و بنماز
عید مشغول شود نماز عید قربان بگاه تر کند و نماز عید فطر اندک
و اپس تر دارند تا صدقهٔ فطر بدرویشان دهند و پسندیده است
که در عید قربان تا امام از نماز و خطبه فارغ شود چیزی نخورند و
نیت امساک کنند موافقت حاجیان را و در عید فطر خرمایی چند
بصباح بخورند بعدد طاق و در نماز عید نیت آورد که نماز سنت
عید فطر یا اضحی میکنم خدای را و اگر بجماعت میکند لفظ جماعت یاد
کند و پس تکبیر اول و وجهت وجهی و هفت بار دیگر تکبیر گوید
و هر تکبیری دست تا سر دوش بر می دارد و میانه هر دو تکبیر چندان
درنگ کند که بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله
اکبر و چون از تکبیر هفتم فارغ شد اعوذ بالله بگوید فاتحه برخواند
و سورتی دیگر آمده است که رسول علیه الصلوة والسلام در رکعت
اول سورة ق خوانده است و در دوم اقتربت الساعة و بروایتی
در اول سبح اسم ربک الاعلی و در دوم هل اتیک حدیث الغاشیة

وچون برکعت دوّم برخیزد پنج تکبیر بیارد جز تکبیر برخاستن چنانکه
اوّل کفته شد فاتحه برخواند و سورتی دیکر و نماز تمام کند و خطبه
بشنود پس براهی دیکر باز کردد و خطبهٔ عید چون خطبهٔ جمعه است
ومستحب است که در خطبهٔ اوّل ابتدا بنه تکبیر کند و در خطبهٔ دوّم
بهفت و در خطبهٔ عید فطر تعلیم دادن صدقهٔ فطر کنند واحکام
آن و در عید اضحی تعلیم قربان کردن وشرایط آن و رواست خطبهٔ
عید از قعود کردن و اکر بصحرا نتوان شد در خانهٔ نماز عید کنند
در عید قربان سنّت است که پس از نماز بامداد روز عرفه تکبیر ابتدا
کند و از پس هر فریضه وسنّت چه قضا وچه ادا می کوید تا نماز دیکر
سوّم ایام التشریق و در شب هر دو عید از شام تا آنکه که نماز عید
آغاز کنند تکبیر می کوید به آواز بلند و در هر موضع که باشد وسنّت است
روز عید غسل کردن وجامهٔ پاکیزه حلال پوشیدن وبوی خوش نکاه
داشتن وکودکان را حنا بر دست وپای نهادن وپیرایهٔ حلال بر ایشان
بستن وباخود بیرون بردن واز زینه ودیبا نکه داشتن فصل

رسول علیه الصلوة والسلام گفت آدمی هیچ کار نکند روز نحر نجدای
تعالی دوستر از ریختن خون یعنی قربان وآن سنّتی موکّد است
بر هر که توانایی دارد و قربان از عین شتر وکاوی وکوسفند روا باشد
واز شتر کم از پنج ساله که در سال ششم بود نشاید واز کاو وبز کم از دو
سال واز میش کم از یک سال نشاید ونر وماده روا بود واکر هفت
تن در شتری یا در کاوی شریک باشند رواست ویک کوسفند
از یک تن بیش روا نیست وشتر از زانو بسته از قیام کشتن نزدیک
بکردن وکاو وکوسفند خوابانیده روی بقبله با بسم الله الرحمن الرحیم
والله اکبر وصلوات بر رسول علیه الصلوة والسلام وبکارد تیز تمامت
حلقوم ومری ببریدن وکشتهٔ کودک که تمیز دارد وزن وحایض
وکشتهٔ جهود وترسا حلال باشد الا کشتهٔ کبر وبت پرست ومرتد که
حلال نباشد وجهد کنند تا خوبتر وفربه تر اختیار کنند که در قیامت
بر صراط مرکب خواهد بود ومعیوب بیمار ولنگ ولاغر وکرکن ویکچشم
ودیوانه وکوش ودنب اندک یا بسیار بریده روا نباشد وکوش شکافته

و سرو شکسته وحضی وخابه کوفته رواست وپس از نماز عید و
خطبه وقت قربان درآید و تا شام آخر ایام التشریق باقی بود و
سنت است که بدست خود قربان کند و زن وضعیف بدیگری
تفویض کنند ونیت کنند در حال تفویض و دو بهر کم نهد و بدرویش
دتوانگر دادن رواست و در درویش اولیتر وهیچ ازان نفروشند
وبمزد قصاب نهند وپوست وپشم خود گرفتن رواست الا کرنه
کرده باشند و در خبر است که هرکه روز عید قربان نتواند کردن
مسواک کند وغسل کند و ناخن بچیند و سبلت راست کند و سوی
عورت بستره وموی بغل دور کند و بوی خوش کار فرماید اگر
اورا مثل ثواب قربان باشد وازگناهان بیرون آید باب

باب بیست و دوم در نماز مسافر

هر سفر مباح که مسافت آن شانزده فرسنگ باشد یا زیادت بقصد
مقامی معلوم رواست مسافر را که چون از آبادانی شهر در گذرد فریضهای
چهار رکعتی را نیت قصر کند وهر یکی دو رکعت پیش نکند و در سفری قصر

بر سعادت بود وفضیلت این بسیارست وما اینجا مختصر کردیم که خرد منذان
ر معتقدان این قدر کفایت بود و فی یوم الجمعة بسم الله
الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم مالك يوم
الدين اياك نعبد واياك نستعين تا آخر الحمد لله الذي خلق
السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم
يعدلون فقطع دابر القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين
الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
وآخر دعواهم ان الحمد لله رب العالمين الحمد لله الذي وهب
لي على الكبر اسمعيل واسحق ان ربي لسميع الدعاء فهو ينفق
منه سرا وجهرا هل يستوون الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون يوم
يدعوكم فتستجيبون بحمده وتظنون ان لبثتم الا قليلا الحمد
لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم
يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا الحمد لله الذي
انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا الحمد لله الذي نجانا

اسح ودمس سس کط س

من القوم الظالمين الحمد لله الذي فضلنا على كثير من عباده
المؤمنين وان من شيء الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم
انه كان حليما غفورا الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى
آلله خير اما يشركون وقل الحمد لله سيريكم آياته فتعرفونها
وما ربك بغافل عما تعملون له الحمد في الآخرة والاولى وله
الحكم واليه ترجعون ولئن سألتهم من نزل من السماء ماء فاحيا
به الارض بعد موتها ليقولن الله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعقلون
وله الحمد في السموات وما في الارض وله الحمد في الآخرة وهو
الحكيم الخبير الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة رسلا
الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور وسلام
على المرسلين والحمد لله رب العالمين هل يستويان مثلا الحمد لله
بل اكثرهم لا يعلمون وقالوا الحمد لله الذي صدقنا وعده وترى
الملائكة حافين من حول العرش يسبحون بحمد ربهم وقضي بينهم
بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين تكاد السموات يتفطرن من
ومن

فاصلتر از تمام کردن که سه مرحله باشد و مرحله هشت فرسنگ است و اگر
تمام کند شاید و اگر اندر نبال گریخته یا غایبی رود یا بگدایی در جهان
گردد روا نباشد قصر و جمع کردن و نه روزه ماه رمضان گشادن اگرچه
سفر دران بود و جمع کردن راست میان پیشین و پسین و شام و خفتن بتقدیم
و تاخیر و تقدیم آن بود که پسین در وقت پیشین کند یا خفتن در
وقت شام و شرط آنست که اول پیشین بگذارد یا شام اگر پسین
یا خفتن و نیت کند که می گذارم نماز پیشین یا شام جمع میان هر دو
نماز پیش ازان درنگ نکند که قامت گوید یا اگر تیمم خواهد کرد چند اگر
آب طلب کند سبک و تیمم کند و تاخیر آن بود که پیشین در وقت پسین
کند یا شام در وقت خفتن و شرطش آنست که در وقت نماز پیشین
یا شام نیت کند که این نماز بتاخیر خواهم کرد و هر نماز که خواهد از
شام و خفتن یا پیشین و پسین اول بگذارد و نیت جمع کند در تمام
اول و اگر قصر و جمع هر دو خواهد کرد بتقدیم می کند نیت کند که می
گذارم نماز فرض پیشین بقصر و جمع در نماز پسین می گذارم نماز فرض

پیشین بقصر و در نماز شام قصر می گذارم نماز فرض شام بجمع و در نماز
خفتن میگذارم نماز فرض خفتن بقصر و تاخیر بتقدیم قیاس کند
در نماز چهارگانی چون اول بود نیت قصر و جمع باید کرد و الا نیت قصر
و در نماز شام نیت قصر نکند و نمازهای سنت تمام باید کرد بی خلاف و در
حالت جمع سنت پیشین و پیشین پیش از هر دو فرض کند و سنت
شام و خفتن بعد از هر دو فرض با نخست و سوم در نماز مریض
پیغمبر صلوات الله و سلامه علیه فرمود که نماز برپای کن و اگر نتوانی نشسته
و اگر نتوانی بر پهلو و نماز فریضه نشسته نشاید کرد کسی که بر ایستادن
قادر باشد مگر از قیام عاجز آید و در حال عجز ثوابش کم نیاید و فرض
از وی بیفتد مادام که با عقل باشد و اگر چنانکه آب بوجود رسانیدن بیم
هلاک باشد یا درد و ضعف بر وی زیادت شود روا باشد که تیمم نماز
کند و چون نشیند در موضع قیام مربع نشیند شاید که چنانکه
در تشهد اول و اگر از نشستن عاجز آید خفته نماز کند بر پهلو تا
روی بقبله و در رکوع و سجود بسر اشارت می کند و در سجود سر فروتر از

رکوع

رکوع می آورد اگر از خم نهادن عاجز شود بچشم اشارت نکند
و اگر نتواند بدل اندیشه کند و اگر در حالت قیام عاجز شود
بنشیند و اگر در قعود عاجز شود بخفتد و اگر در حالت نشستن
بیماری زایل شود برخیزد و بر نماز بنا کند و قضا بر وی نباشد
و نماز سنت هرچند بقیام قادر باشد نشسته روا باشد
ولیکن ثواب بر نیمه قیام باشد و اگر خفته گذارد ثواب بر نیم
نشسته باشد و در خبر است از پیغمبر صلی الله علیه و سلم
که چون مومن را تب آید روح گوید ای تب چه خواهی ازین
نفس تب گوید ای روح طینت این نفس پاکیزه بود
و بگناه چرکن شده است او را پاک خواهم کردن روح
گوید دستوری دارم ترا و پاک کن اما شرط بیمار آنست که
اول توبه کند و صدقه دهد و وصیت کند و صبر و شکر
پیش گیرد و در خبر است که تب یکروزه کفارهٔ گناه
سی ساله است و در خبر است از پیغمبر ع م که نالیدن او

و شرط آنست که در دین جمله مخلص باشد و در عمل صالح کوشد که از
فواید عمل صالح یکی آنست که در غربت و تنهایی گور انیس باشد
و از وی بر وی دور باشد که خانهٔ خاک خانهٔ گورست و برایمان
و طاعت ثابت باشد و از خدای عزّ و جلّ حسن خاتمت خواهد تا
خدای تعالی گور وی روضهٔ گرداند از روضهای بهشت و باید که پیوسته
امید برحمت خدای عزّ و جلّ دارد و از گناهان خود می ترسد تا این دو
معنی در دل او جمع شود که پیغمبر صلوات الله و سلامه علیه فرمود که
امید برحمت خدای عزّ و جلّ و ترس از گناهان خود در دل هیچ بنده در
حالت جان سپردن جمع نشود الا که ببخشد خدای عزّ و جلّ او را آنچه
امید دارد و ایمن کند او را از آنچه می ترسد و پیغمبر صلی الله علیه و سلم
می فرماید لَا یَمُوتَنَّ اَحَدُکُمْ اِلَّا وَهُوَ یُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللّٰه یعنی
باید که نمیرد هیچ کس از شما الا نیکوگمان بخدای عزّ و جلّ و هم از رسول
خدا صلی الله علیه و سلم روایت است که گفت اِنَّ حُسْنَ الظَّنِّ مِن
حسن العبادة یعنی درستی و راستی که از نیکویی عبادتست و از دین

او تسبیح است و آواز او تهلیل است و نفس وی صدقه است
و خواب وی عبادتست و از پهلو بپهلو گردیدن بجهاد
ایستادن است در راه خدای تعالی فرشتگان را که موکّل
وی اند فرماید که هر آن عملی که بنده در تندرستی بکرد از طاعت و نیکوی
نیکو اندر کردن بهتر از آن بروی همی نویسند و چون از
بیماری برخیزد از گناه پاک باشد چنانکه آن روز که از
مادر زاد باب بیست و چهارم در جنایز پیغمبر صلی الله علیه و سلم
که بسیار یاد کنید ویران کننده لذتها یعنی یاد مرگ بسیار
کنید که بنده را سخن که بیامد بر گور هیچ روزی الا که
سخن گفت سخن گفتن گور آنست که میگوید منم خانهٔ غریبی
و منم خانهٔ تنهایی و منم خانهٔ خاک و منم خانهٔ کرمان و برایمان و طاعت
ثابت باشد و از خدای تعالی حسن خاتمه خواهد تا خدای تعالی
گور وی فراخ گرداند پس بنده واجبست که یاد کردن
مرگ در پیش دل دارد و دل بر دنیا ننهد و صبر کردن دشوارها

شا

حدیث معلوم می شود که چون بنده عبادت بعلم و اخلاص کند وظن
او بخدای عز و جل و با اهل اسلام نیکو باشد وظن نیکو نه آن باشد که
کسی بر گناهان دلیری می نماید و در طاعت تقصیر میکند و گوید من
می دانم که خدای عز و جل مرا عذاب نکند و بیامرزد که ظن نیکو آن
باشد که پیوسته توبهٔ تان میکند و بر نعمت اسلام شکر میکند و
این نعمت را زیادت از همه نعمتها داند و بر توبه و استغفار دوام و ثبات
می نماید و در مظالم می کوشد و زندگانی بحسن عبادت بسر برد و در
و در طاعات و خیرات سعی کند و امید قبول می دارد با امید داری
همواره ترسان و لرزان و گریان باشد که مبادا که از من چیزی صادر
شود که سبب قطع ایمان و اسلام باشد و در تن درستی ترسان تر باشد
و در بیماری امید وارتر تا باشد که خاتمت بخیر و سعادت و
عبادت باشد فصل و کسی را که مرگ نزدیک رسد او را کلمهٔ شهادت
تلقین کند بی الحاحی که پیغمبر فرموده صلوات الله و سلامه فرموده علیه السلام لقنوا
موتاکم لا اله الا الله و فرموده که من کان آخر کلامه لا اله الا الله

دخل

دخل

دخل الجنة هر که آخر سخن وی لا اله الا الله باشد در بهشت آید و
که مردگان خود را تلقین کنید لا اله الا الله الحلیم الکریم سبحان الله
رب العرش العظیم والحمد لله رب العالمین گفتند یا رسول الله
چگونه باشد زندگان را گفت اجود و اجود یعنی این ذکر مرده
نیکوست و زندگان را نیکوتر و نیکوتر و در روایتست که فرمود اقرؤا
علی موتاکم یس یعنی بخوانید مردگان خود یس و در حالت نزع
وی را بر پهلو خوابانند روی بقبله یا بر پشت خوابانند چنانکه
هر دو کف پای بقبله باشد و چون جان از وی جدا گشت چشمش
فرو مالند و زنخش بخرقهٔ پهن بر بندند و بند گاهها دست و پایش
بمالند تا سخت نشود و بجامهٔ سبک سر تا پای او بپوشند چنانکه
هیچ اندام او برهنه نه باشد و چیزی گران مثل آهن پاره یا پارهٔ گل نرم
بر شکمش نهند فصل تعجیل کردن در شستن و دفن کردن میت هر
دو فریضه است و وی را بر تختی پاک بر قفا خوابانند روی بقبله چنان
که نفش آمده جامها که در آن وفات یافته از وی برکشند و طناب ستری

شویند چنانکه جز شوینده وکسی که یاری وی میکند کسی دیگر
نبیند وایشان نیز چشم نگاه دارند الا آنچه چاره نباشد وغسال باید که
در کار خود ثقه وامین باشد وآنچه از مرده بیند باز نگوید که آمده است
که هرکه مرده بشوید وکفن وحنوط بروی کند وویرا بر گیرد ونماز
بروی کند وآنچه بیند نگوید از خطا خود بیرون آید چون آن روز
که از مادر زاد وبروایتی که هرکه یک مرده بشوید خدای تعالی هفتاد
آمرزش بوی رساند که اگر یکی قسمت کنی بهمه خلق برسد وسکرات
مرگ بروی آسان کند وچون شوید بسیار گوید عفوک عفوک یا
غفار وهرچند تواند آب بر فوق کار فرماید که مرده خطاب میکند
که ای غسال بخدای بر تو که آب بر تن من نرمک ریزی که آن تلخی
جان کندن رسته ام وسرخسته وضعیفم واگر بر تن من عیبی بینی
مرا رسوا مکن وپاک بشوی که نزد خدا و نزد پاک می شوم ودر شستن
خرقه بر عورت مرده افکند واگر در پیراهن شویند اولیتر تا نو شده
تن باشد که پیغمبر صلی الله علیه وسلم در پیراهن شستند ودر اول

دست

دست راست بر کتفش نهد وباز نشاند ودست چپ بقوت بر شکم
وی براند وخرقه پاره بر دست پیچد واورا استنجا کند پس خرقه
دیگر در انگشت پیچد وبآب در دهن وی کند ودندانها براند وبینی
همچنین بشوید وبشانه دندان فراخ نیک شانه کند بر فوق وآنچه از
موی کنده شود باوی آرد انگه آب بر همه تن ریزد وابتدا بجانب راست
کند از گردن بر وپشت وپهلو وران وساق وقدم فا اندام ویرا
بخرقه که بر دست پیچیده می مالد پس بجانب چپ گرداند وهمچنین
بشوید وآنچه هر دو قدم ومیان هر دوران وپست بشوید ویرا
بروی در نیفکند واگر بیک آب پاک نشود سنتست که سه بار بشوید
واگر بسه آب پاک نشود زیادت کند وختم بطاق کند بر پنج یا هفت
واندکی کافور در آب بسین افگند تا تن وی را خنک کرد انند
ومستحبست که چوب پاره نرم بزیر ناخنانش برد وچرک بیرون
کند وگوش همچنین ودر اخوان مرده وموی بغل وموی عورت
وسبلت چیدن دو قولست واختیار آنست که بر گیرند وموی

ریش را

که نفقهٔ او بر وست والا از بیت المال صح

سر حلق نکنند وختنه نکنند ودر آخر غسل چون باز نشانند شکمش
بر فق بحسد از بالا اوّل بمالند اگر چیزی بیرون آید دیگر باره استنجا کنند
وطهارت سازد واگر چیزی بیرون نیاید طهارت نباید کردن اما اثر
بباید شستن ودر وقت شستن عود می سوزند تا بوی ناخوش را بپوشد
وچون فارغ شود اندامها ویرا بخرقه خشک کنند وخویشان مرده
بشستن او اولیتر اگر زن شوی خود را شوید یا شوی زن را روا است
ولیکن مرد بیگانه بشستن مرد اولیتر از زن اما زن بیگانه بشستن زن
اولیتر از شوی او وطفل کوچک چون بمیرد روا است مردان و زنان را
غسل وی چه پسر و چه دختر فصل کفن میت از ترکه او واجب آید
بی اسراف که در کفن کنند ومزد غسال وگورکن وحنوط ومونت دفن
همه مقدم باشد بر وام واگر ترکه ندارد کفنش بر انکس باشد واگر از
بیت المال چیزی نا ید باشد بر مسلمانان واجب باشد کفن کردن
وی ودر خبر است که هر که مرده را کفن کند حق تعالی میانهٔ وی ومیانهٔ
دوزخ چندان کند که میانهٔ آسمان و زمین ویرا از حلهای بهشت

لا اله الا الله

عوض دهد وفرض کفن یک جامه است که همه تن وی بپوشد وسنت
مرد را سه جامه است سفید چنانکه هر یک از آن همه بدن ویرا بگیرد و
گفته اند سه لفافه لفافهٔ زیر ازاری باشد که از ناف تا زانو بگیرد
ولفافهٔ دوم بزرگتر باشد چنانکه از گردن تا کعب بگیرد سیوم
فراختر باشد چنانکه همه بدن وی بپوشد واگر پیراهن ودستار
سر بران زیادت کنند کراهیت ندارند واین هر دو را در زیر جامه
کنند وزیاده از پنج مکروه است وزن را در پنج جامه کفن کنند
ازاری وسر پوشی وسه لفافه وپیراهن سنت باشد وزیادت از
پنج جامه نکنند ازاری وسر پوشی دو پیراهن ودو لفافه وموی سر
زن را سه قسمت کنند وبر هم بافند واز پس پشت افکنند وروا
نباشد که کفن مردان از حریر ودیبا و زنان را روا است الا بنیهٔ خوب
تر ودر خبر است از پیغمبر صلی الله علیه وسلم که هر که بر کفن مرده نویسد
لا اله الا الله القهار الحکیم لا اله الا الله الغفار الرحیم لا اله الا الله
الخلاق العلیم رب الخلق والخلایق اجمعین باری تعالی گناهان

مرده را بیامرزد و اگر چه کبیره باشد در اثر آمده است که چون این کلمات
بر کفن مرده نویسند از فشردن گور و هول منکر و نکیر ایمن شود یا
خالق البشر یا عظیم الخطر یا معروف الاثر یا دافع النقم یا ذا الطول
والمنن یا کاشف الضیق والحزن یا مونسی فی الظلمة بک الحمایة والثقة
و مستحب است که کفن را خوش بوی کند بعود الا اگر مرده محرم باشد و
عود تازه خام اولیتر از مشک و مشک هم مرده را باشد و حنوط و گلاب
و کافور و گلاب در موی سر و روی سر و روی بکار برند و در میان
مرده و میان والیتین بر اکنند و باید که گلاب تمام بر اندامها مرده ریزند
که در اثر از خضر علیه السلام آمده است که هر مرده که بوی گلاب از اندام
او آید ملک عذاب از وی باز گردد و وی را عذاب نکند از برکت بوی
مصطفی صلی الله علیه وسلم و چون خدای تعالی از ملک عذاب باز
خواست فرماید که چرا عذاب وی نکردید گویند خداوندا چون بوی
دوست تو از وی می آمد چگونه عذاب او کردمی و مواضع سجود بوی
خوش را در مالند اکرام وی را و آن اعضا هفت گانه است که سجود

قال النبی صلعم من کتب هذا الدعاء علی کفن المیت لم یکن له عذاب القبر والدعاء هذا لا اله الا الله الحی الحلیم لا اله الا الله رب الخلائق اجمعین ... رب زدنی علما ... الحی القیوم

١٠٣

بدان کنند پیشانی و هر دو کف دست و هر دو سر زانو و هر دو
پای و پاره بینی و حنوط و کافور بر دهن و بینی و گوش وی نهند
جراحتی که دارد پس در کفن پیچند نخست از سوی چپ بسوی راست
بسوی چپ کفن را بر وی ببندند تا چون بر دارند از وی باز نشود
پس بر جنازه نهند هر که بجنازه خواهد شد باید که چون چشم
جنازه افتد چهار تکبیر کند الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر
پس بگوید هذا ما وعدنا الله و رسوله و صدق الله و رسوله
اللهم زدنی ایمانا و تسلیما که در خبر است که هر که جنازه این کلمات بگوید خدای
عز و جل او را بعدد هر روزی ده حسنات وی را بنویسند از آن روز
که بگوید تا قیامت که برخیزد و ثواب آن جمعیت جمله بوی دهند
مستحب است برداشتن جنازه از جوانب چهارگانه و بگوید بسم الله رحمک الله
و از پیش جنازه در آید و ابتدا از جانب چپ تخت کند که دست راست
مرده است و بر دوش راست نهد دیگر باز پیش جنازه رود و با جانب راست
تخت آید و پیش آن بر دوش چپ نهد دیگر با آخر جانب راست آید

دو شکم چپ نهند و اگر قوم انبوه باشند سنت است که دو عمود پیش
جنازه بر دو دست بگیرد و چوب و میان دو عمود بر پس گردن نهند و اگر جمعی
نباشد و چهار کس جنازه می برد و برمیدارد چنانکه یاد رفت پیغمبر صلی الله
علیه وسلم فرمود هر که بر پی جنازه برود و سه بار آنرا برگیرد بدرستی
که بگذارد آنچه بروی هست از حق آن جنازه هر که چهار جانب تخت بر
گیرد بیامرزند وی را چهل کبیره و فرموده که آنگاه که مردی از اهل بهشت بمیرد
شرم دارد خدای عز و جل که عذاب کند که آنکس که ویرا برداشت و
آنکس که از پی او رفته و آنکس که نماز بر وی کرده همراهان جنازه را در پیش
جنازه رفتن اولیست که پیغمبر صلی الله علیه وسلم در پیش جنازه رفتی
نزدیک جنازه و بسیار گفتی که سُبحانَ مَنْ تعزَّزَ بالقُدرةِ والبقاءِ
وقهرَ العِبادَ بالموتِ والفناءِ سُبحانَ الحيِّ الَّذي لا يموتُ و نهی
فرموده است از آنکه از پی جنازه دوند که با آن زنی باشد که بزاری
بانگ میکند فصل نماز جنازه فرض بر کفایت است چون یک مرد
بدان قیام کند فرض از دیگران بیفتد و با وجود مرد بر زن کافی نباشد

ومستحب است که بجماعت کنند و بستر خوانند و در جمیع اوقات روا است
و در مسجد نیز روا است و بر میت غایب از شهر هم روا است و کسی که بر
میتی نماز نکرده است اگر بر گور وی نماز کند روا باشد و اگر مرده را
دفن کنند پیش از نماز پس از آن بر گور وی نماز کنند روا است و اگر بر دو
جنازه یا بیشتر بر هم یکبار نماز کنند روا است و اگر جنازه مرد و زن جمع
شوند جنازه مرد پیش امام نهند و آن زن از پس مرد و امام برابر سینه مرده
ایستد و بر میانه زن و مرد را تعیین کردن واجب نیست و بر مرده
خویش نزدیکتر اولیست که بامامت نماز کند بر ترتیب میراث خاصه که
پیر بود که در خبر است که خدای تعالی شرم دارد که دعاء پیر مؤمن رد
کند و فرضها نماز جنازه هفت است اول نیت نزد تکبیر اول در خاطر
آرد که فریضه نماز بر این جنازه میکنم در حال تکبیر کند و این فرض دوم است
و فرض سیوم فاتحه خواندن است بعد از تکبیر اول فرض چهارم تکبیر دوم است
و فرض پنجم پس از تکبیر درود فرستادن بر رسول صلوات الله علیه و فرض
ششم تکبیر سیوم است و فرض هفتم دعا کردن بر میت پس از تکبیر سیوم

وچون گوید اللهم اغفر له یا اللهم لقّنه تا فرض دعا گزارده باشد
وابوهریره رضی الله عنه روایت کند که پیغمبر صلی الله علیه وسلم بر جنازه نماز
میکرد واین دعا میخواند اللهم اغفر لحیّنا ومیّتنا وشاهدنا وغائبنا
وصغیرنا وکبیرنا وحرّنا وعبدنا وذکرنا وانثانا اللهم من
احییته منّا فاحیه علی الاسلام ومن توفّیته منّا فتوفّه علی
الایمان والسنة وخصّ هذا المیّت بالروح والراحة والرحمة
اللهم ان کان محسنا فزد فی احسانه وان کان مسیئا فتجاوز
عنه لقّه الامن والبشری والکرامة والمغفرة والرضوان
وعوف بن مالک رضی الله عنه روایت کند که پیغمبر صلی الله علیه وسلم
بر جنازه نماز میکرد ومیگفت اللهم اغفر له وارحمه وعافه واعف
عنه واکرم نزله ووسّع مدخله واغسله بالماء والثلج والبرد
ونقّه من الخطایا کما ینقّی الثوب الابیض من الدنس وابدله
دارا خیرا من داره واهلا خیرا من اهله وزوجا خیرا من
زوجه وادخله الجنة وقه فتنة القبر وعذاب النار ودر

هشتم

هشتم تکبیر چهارم هست وپس از چهارم بگوید اللهم لا تحرمنا اجره ولا
تفتنّا بعده واغفر لنا وله وفرض پنجم سلام دادن هست از راست
وچپ واگر مسبوقی با امام رسد در اثنا نماز در حال تکبیر گوید والّا انتظار
تکبیر امام نکند پس چون امام سلام دهد آنچه ازوی فوت شده از تکبیر
دعا قضا کند واگر مرده نابالغ باشد یا سقط یعنی بچه که بیفتد واواز
دهد یا بگرید پس بمیرد وی را بشویند وکفن کنند ونماز برش کنند واین
دعا بگویند اللهم اجعله لوالدیه سلفا وفرطا ونمطا وحبورا
واجعله لنا ذخرا واجرا وشفیعا وثقّل به موازین ابویه من الحسنة
برحمتک یا ارحم الراحمین واگر زن علقه یا مضغه بیفکند که در ان چیزی
از خلقت آدمیان ظاهر نباشد از غسل وتلقین نباشد وچون خون
کسی که فصد کرده یا حجامت در خاک پنهان کنند واگر در زن مرده از شکم
مادر بیرون آید او را بشویند وکفن کنند ونماز بروی بکنند واگر عضوی
از اعضا مرده یابند غسل کنند وکفن کنند وبران نماز کنند دفن کنند
وعمر رضی الله عنه در شام نماز بر استخوانها کرده وابو عبیده رضی الله عنه

بر سر حمزه نماز کرد و صحابه رضی الله عنهم بر دست عبد الرحمن عتاب
رضی الله عنهما نماز کردند در مکه وصل و شهید یعنی شهادت یافته
در راه خدای تعالی بر دو قسم است قسمی را حکم شهادت باشد در دنیا و
ثواب شهادت در عقبی و آن شهید اصل است که از مسلمانان در قتال
کفار کشته شود وی را نشویند و نماز بروی نکنند اگر مشرکی وی را کشته
یا سلاح مسلمانی بخطا بوی رسید یا سلاح بوی باز آمده یا تیری
که بکفار انداخته باوی رسیده یا چهار پای لگد بروی زده یا بروی
دوید یا بر کوی افتاد یا از کوه بیفتاد یا اسب کافری یا مسلمانان پای
بروی نهاد و مرد یا در حرب مجروح کشته پس از آن مرد یا سبب مرگ وی
معلوم نشد چه زن و چه مرد آزاد و بنده و بالغ و جنب همه یکسان
یکسان اند و شهید سبب آنکه قتل ایشان را تطهیر کرده پیغمبر علیه الصلوة
والسلام بر شهدای احد نماز غسل نکرد قوله تعالی ولا تحسبن الذین قتلوا
فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون فرحین بما
آتیهم الله من فضله گفت یا محمد مپندار که آنکسانی که در راه
خدا کشته

خدا کشته شدند ایشان مرده اند
اند بلکه ایشان زنده اند نزد خدای
خویش اند پس زنده را نشویند و نماز بروی نکنند الا موزها و پوستها
و سلاح و آلت حرب از ایشان جدا کنند و در جامه خون آلود که دارند
دفن کنند و اگر اهل شهید خواهند که شهید را کفن کنند منع نکنند و
غسل را منع کنند و در نماز خلاف است و اگر عادل باغی را بکشد بشویند
و بروی نماز کنند و اگر باغی عادل را بکشد بقولی حکم شهید دارد و بقولی
چون مقتول کاروان قاطع الطریق است و گفته اند آنکس که قاطع طریق
وی را بکشد چون آنکس باشد که باغی وی را بکشد از اهل عدل و آنکس که
نفس خود را بکشد غسل کنند و بروی نماز کنند و بعضی کراهیت دارند
نماز بروی اما مذهب اینست الصلوة علی من قال لا اله الا الله قسم دوم
که ثواب شهادت در عقبی دارند اما حکم شهادت در دنیا ندارند آنست که
در حدیث آمده غریق و حریق و صاحب هدم و صاحب طاعون و الصاعقة
و آنکس که بشکم میرد و زن که در طلق میرد و غریب که در زمین غربت
میرد و صاحب ذات الجنب و عاشق که عفیف باشد و کتمان سر داده

و مرده را چون بر گور آرند به پایان گور
و بیرون دران حال فصل
نهند چنانکه سر مرده سوی پای گور باشد پس سوی سر بر آرند و در گور
نهند و در وقت دفن مرده گور را جامه بپوشند خاصه چون مرده زنی با
و زن محرم او در گور نهند و اگر محرم ندارد کسی که بصلاح تر باشد و مرده را
در گورستان دفن کردن اولیتر که در خانه رواست و در خبرست از پیغمبر
صلی الله علیه وسلم که مردگان خود را بجوار صالحان برید که چنانکه زندگان را
از همسایه نیک راحت است و از همسایه بد رنجست مرده را نیز هم
چنین هست و مستحب است که گور دور فرو برند و فراخ کنند چنانکه
قدر و قامت و بسطت یعنی چندانکه مردی در آن بایستد دراز کنند
و بلیک گور بدس و لحد اولیتر از شق چون زمین سخت باشد و رسول
علیه الصلوة والسلام فرمود که هر گوری فرو برد حق تعالی بوی بخشد
شهری در بهشت و فرمود که لحد راست و شق غیر ما را پس مرده را بر دست
راست روی بقبله بخوابانند و این کس که در لحد می نهد بگوید بسم الله
و بالله و علی ملة رسول الله و عدد کسانی که مرده در گور می نهند باید
که طا

که طاق باشد و آن مرده سنگ زیرد
بندهای کفن بگشایند و خشتی زیر
سرش کنند و روی پای نزدیک
جوار لحد برند چون سقوسی
تا بروی در نیفتد و اگر در زیر پهلوش چیزی بگسترانند باکی نباشد
که پیغمبر را صلی الله علیه وسلم قطیفه سرخ بگسترده اند پس خشت و لحد نصب
کنند پیشاپشت یا چوب و فرجها و شکافها آن محکم کنند پس هر که
بر لب گور باشد سه بار خاک در گور ریزد بهر دو مشت و بار اول
بگوید منها خلقناکم بار دوم فیها نعیدکم بار سیوم و منها نخرجکم
تارة اخری که رسول علیه الصلوة والسلام چنین کرده است
و فرمود که هر که چنین کند او را کفارت چند گناه باشد پس به بقیت
خاک در گور کنند و مستحب است که از آن خاک که از انجا بر آمده
زیادت نکنند تا بلند نشود که گور بلند کردن کراهیت است و نهی است
و بعضی یک بدست از روی زمین بردارند و مسطح کنند که پیغمبر صلی الله
علیه وسلم گور ابراهیم را مسطح کرده بود یعنی پهن کرد و مسنم نکرد یعنی
گز پشته نکرد و مستحب است که آب بر روی خاک زنند از سر تا پای

وکلابه زدن کراهیت هست و مستحب ست که بر سر گور سنگی بنهند
یا نشانه بکنند و اگر ریک باشد لختی بروی ریزند که در خبر آمده
و دو کس را در یک گور ننهند و اگر ضرورت بود گور فراخ کنند و در پهلوی
یکدیگر جا بانند و آنکه فاضلتر باشد وی را بقبله نزدیکتر نهند و بر سر
یکدیگر ننهند و یکی را از گور برآوردن و دیگری نهادن ظلم هست بر هر دو
و غصب زمین هست و تابوت کردن مرده را کراهیت است مگر زمین سست
باشد یا نم یا زنی باشد که محرم ندارد تا دست بیگانه بوی نرسد
و مستحب هست آنکس را که فارغ شود از دفن میت که یک ساعت بایستد
و آمرزش خواهد از حق تعالی مرده را که در خبر هست که آمرزش خواهید
برادر شما را از خدای تعالی و خواهید وی را ثابت گردانیدن بقول
چه اکنون از وی سوال خواهند کرد ملایکه فصل تلقین کردن مرده
مستحب است و بعد از آن کنند که مرده را دفن کنند و گور را راست
کنند و بعضی گفته اند انکار کنند که خشت در لحد نصب کرده باشند
و هنوز خاک در گور نریخته و جابر رضی الله عنه روایت کند از پیغمبر صلی الله

علیه

١٠٨

علیه وسلم که فرمود که تلقین دهید مردگان خود را یا جابر شرایط
ایمان و ارکان مسلمانی چه هر کسی که تلقین میتی کند بعد مرگ یا بعد
از مرگ شفاعت خواه وی هست روز قیامت گفتم یا رسول الله
بدرستی که ما تلقین میدهیم پیش از مرگ و بعد از مرگ چه سود کند پیغمبر
علیه الصلوة والسلام فرمود یا جابر بدرستی چون مرده را در گور نهند
و خشت بر سر وی راست کنند و روح بروی رد کنند و هر دو ملک بر
وی فرود آیند مرده را ندا کند بر آنکسان که بر سر گور وی اند که ما را ارشاد
کنید رحمک الله یعنی ره نمودی کنید ما را بشرایط ایمان و ارکان اسلام
که رحمت خدا بر شما باد پس باید که یکی از شما بنشیند بر بالین مرده
روی در قبله و ندا کند مرده را یا عبد الله ابن امة الله یا عبد الله
ابن آدم و ابن حواء انت بالبرزخ من الآخرة . الیوم اول یومک
من ایام الآخرة و آخر ایامک من ایام الدنیا فقد حللت
بیت الوحدة و الوحشة اذکر العهد الذی خرجت علیه
من دار الدنیا شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و ان

یا امة الله بنت حواء

محمداً عبده ورسوله ارسله بالهدى ودين الحق ليظهره على
الدين كله ولو كره المشركون وانك رضيت بالله ربا وبالاسلام
دينا وبمحمد صلى الله عليه وسلم نبيا وبالقرآن اماما وبالكعبة
قبلة وبالمؤمنين والمسلمين اخوانا وانك خرجت على ذلك
الايمان مفترضا ان الموت حق والقبر حق والعذاب والنعيم
حق والمسائلة حق والبعث حق والقيامة حق والصراط حق
والشفاعة حق والنار حق والجنة حق على ذلك حييت
وعلى ذلك مت وعليه تبعث غدا حيا ان شاء الله يا عبد الله
ابن امة الله انما ملكان عبدان لله سائلان فاذا سألاك من
ربك ومن دينك فقل ربي الله ونبيي محمد وديني الاسلام و
اخواني المسلمون ولا تفزعي ولا تجزعي فانا نسأل الله لك
العافية والعصمة والتوفيق اللهم انا اودعناها عليك وانزلناها
بك اللهم ان كانت مسيئا فعفوك اعظم من اساءتها اللهم
اغفر لها محو الاساءة ولقها الروح بفضلك ورحمتك يا ارحم الراحمين

آنس الله وحشتها نور الله قبرها وحشرها الله مع النبيين
والصديقين والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا
و در خبر است که هرکه بر مرده نماز کند یک قیراط مزد او را باشد و اگر بایستد
تا دفن کنند دو قیراط و قیراطی چند کوه احد باشد و مجمر آتش از پیش و
پس جنازه بردن و قرآن خواندن بدعت است و مرده را شهری بشهری بردن
و گور گچ کردن و شب بگورستان بودن و نماز کردن چنانکه میان نماز
کنند و میان قبله گوری باشد و کتابت کردن و بنا کردن و مسجد کردن
و چراغ نهادن بران و تکیه کردن بر گور کراهیت است و بروایتی دیگر آمده است
که نویسند بران و پای نهند بران وقتی که ضرورت باشد بدفن
مرده یا زیارت گور قریبی و نتوانند که بدو رسد الا که پای بر گور نهد
کراهیت نباشد و از نشستن بر گور و در خبر است که چون بنشیند یکی
از شما بر پارهٔ آتش بس بسوزد جامهای وی پس برسد بپوست
وی بهتر باشد او را از انک بر گوری نشیند که گور را حرمت باید داشت
چنانکه در حیات بود و در خبر است که حق تعالی چهار کس را دشمن دارد

یکی آنکه در گورستان دوم آنکه بجایی که قرآن خوانند حدیث کنند
سیوم آنکه نماز کنند از چپ و راست همی نگرد چهارم آنکه برهنه باشد
و زبان بگشاید و هرچه خواهد گوید و نام خدای عز و جل و آیات قرآن
بر گور یا بر کفن نوشتن خطایی عظیم و گناهی بزرگست و تا نقش آن
باقی باشد هر عذابی پلید و نجاستی که بدان رسد از موجبات عقوبت
باشد هم فرماینده و هم نویسنده و برکننده را و هم چنین نام خدای تعالی
و رسول صلی الله علیه و سلم بر دیوارها و محرابها و سقفها نوشتن
فصل پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود مَن عَزّی مُصَابًا فَلَهُ مِثلُ
اَجرِهِ یعنی هر که بصبر فرماید مُصیبت رسیده وی را باشد مانند
مزد آن مصیبت رسیده و فضیلت صابران در قرآن و حدیث آمده
قوله تعالی اِنَّمَا یُوَفَّی الصَّابِرُونَ اَجرَهُم بِغَیرِ حِسَابٍ بدرستی که تمام
ادهند صبر کنندگان را مزدشان بی شمار و در معنی حدیث آمده که
هر که بطاعت خدای عز و جل و بر ترک معصیت او صبر کند و بر بلاها
و مصیبتها صبر کند خدای تعالی دل وی را روشن گرداند و گورش منور
کند

کند و روز قیامت وی را نوری بخشد و او را بهشت باقی برساند که در آن
همه روشنایی است و هیچ تاریکی در آن نیست و در صفت مؤمن و در خبر
آمده است که اگر مؤمن را شادی رسد شکر کند پس چون شکر کند خیری باشد
او را و اگر با او رسد مضرتی صبر کند و چون صبر کند خیری باشد او را و
در حدیث بیان آنست که مراد و نامرادی دنیا بشکر و صبر وسیلت خیر
باشد و بی شکر و بی صبر وسیلت شر و صبر بحقیقت آنست که در اول مصیبت
و کوفت خشتین کند و خود را از ناکردنیها و ناگفتنیها باز دارد چنانکه
در خبر آمد که الصَّبرُ عِندَ الصَّدمَةِ الاُولَی و مستحب است که پیش از دفن
و پس از دفن او و تا سه روز خویشان و نزدیکان میت را پرسش
کنند و مسلمانان را بر که مسلمان چنین تعزیت دهد اَعظَمَ اللهُ اَجرَکَ
وَ اَحسَنَ عَزَاکَ وَ غَفَرَ لِمَیِّتِکَ یعنی خدای عز و جل ترا مزد بزرگ دهاد
و صبر نیکو و بیامرزاد میت ترا و بصدق و اخلاص گوید تا مستجاب شود
و خود چنین بهر من شود و مستحب است هم سایگان و خویشان دور
میت را که اهل میت و خویشان نزدیک وی را که مصیبت ایشان را بدرد و

بیخ آورد. طعامی سازند که در شب و روز ایشان بخورند کفایت
ایشان را و تکلیف کنند در خوردن ایشان را و امام شافعی رضی الله عنه گفته است
این سنتی است و فعل اهل خیر است و روا نباشد زنان را که جمع
شده اند بنیاحت طعام ساختن که اعانت بر معصیت است روایت است ر
صلی الله علیه وسلم فرمود که از ما نیست هر که بر رخ زند و جامه در د
و نوحه کند و ابو سعید خدری رضی الله عنه روایت کند که پیغمبر صلی الله
علیه وسلم لعنت کرد بران زن که مویه کند و بران زن که گوش بمویه
دارد و در مصیبت بر روی زدن و روی خراشیدن و بر خود زدن
و موی بریدن و موی کندن و بانگ بر آوردن و واویلا گفتن و جامه
دریدن و خاک بر سر کردن همه حرامست و معصیت است و در خبر است
که هر که اینها کند رسول خدای صلوات الله و سلامه علیه از وی بیزاری
نمود. و فرمود که سخت ترین عذابی ایشان را باشد و حرامست از پس
جنازه رفتن و نوحه و ندبه کردن اما گریه بی نوحه مرد و زنان را
روا است و بماتم نشستن مکروه است و فرمود که هر که در مصیبت

در خانه مرا

در خانه را سیاه کند بنا کنند و یا بعدد هر مویی که بر بدن وی است
خانه در دوزخ و هم چنان باشد که شریک باشد در خون هفتاد
مؤمن و زنان را کراهیت است بگورستان رفتن و در خبر است که خدای تعالی
عذاب نکند به اشک چشم و نه بیش باندوه دل ولیکن عذاب کند بانگ
زبان ناگفتنی گویند یا رحمت کند بآنکه بزبان نگویند جز حمد خدای عز
وجل و آنچه خدای عز وجل بپسندد و شمائل مرده بر شمردن تا بتکلف خود را
یا دیگری را بگریه و جزع آورد حرامست و مویه کردن حرام و از عمل جاهلیت است
و خبر مرگ کسی بکسی نباید برد الا بلی اگر بروی غمان کنی یا او را سان کاری
کنند و نباید گفت که فلان کس بقا بازندگانی بتو داد یا جان یا حیات
بتو بخشید که این جمله کلمه رده است زیرا که بقا بخشش و زندگانی بخشش
و جان بخشش و حیات بخشش جز خدای تعالی نیست و آنچه جز خدای تعالی
کسی دیگر بران قادر نباشد نسبت و اضافت آن بفعل مخلوق کردن کفر
باشد نعوذ بالله منه فصل في الزيارة پیغمبر صلی الله علیه وسلم ابوذر
غفاری را گفت رضی الله عنه جاوِرْ اَهلَ القُبُورِ تَذَکَّرْ بها الآخرة

الآخرة یعنی بگورستان رو و زیارت کن ایشانرا گاه گاهی با فکرتی
با عبرتی تا آخرت را یاد کنی و فرمود که اذا تحیّرتم فی الامور فا
ستعینوا باهل القبور یعنی انگاه که سرگشته شوید در کارها یاری
خواهید از اهل گورها و ابو سعید خدری رضی الله عنه روایت کرد
که رسول صلی الله علیه وسلم گفت من شما را نهی کرده بودم از زیارت
گورها الا فزوروها ولا تقولوا هجرًا ای زیارت کنید و بیهوده
مگویید و فرمود که نیکی مردگان یاد کنید و زبان از بدیها ایشان باز
دارید و فرمود که هدیه فرستید مردگان شما را گفتند یا رسول الله
چه هدیه فرستیم ایشانرا فرمود که صدقه و دعا و فرمود که بدرستی
که صدقه باز نشاند از اهل گور عذاب گور و سنت است بر مصلّی
و استاد علم و قرآن را زیارت کردن که فضیلت این بسیار است و حسن
بصری رضی الله عنه گفت چون فرزند بر مادر و پدر دعا کردن دست
باز دارد در روزی وی کنند و عبد الله بن عباس رضی الله عنهما گفت که
پیغمبر علیه الصلوة والسلام فرمود که هر که بزیارت گور مادر پدر شود روز آدینه

یا بزیارت

یا بزیارت یکی از ایشان و سوره یس بر سر ایشان بخواند خدای عز و جل
او را بیامرزد و مرده را بیامرزد و روز قیامت آن ثواب اند ترازو بالیند
وی گوید این چه چیز است که مرا کرداری نیست گویند فلان فرزند تو
بر سر گور تو یس برخواند این ثواب آنست و در خبر است که هر که بگورستان
رسد و یس برخواند و ثواب باهل گورستان دهد بعدد هر مرده
که در گورستان هست او را نیکویی نویسند و آن روز عذاب از ایشان
بردارند و تمیم داری رضی الله عنه روایت کند از پیغمبر صلی الله علیه
وسلم که هر مؤمنی که آیة الکرسی برخواند و ثواب آن باهل گورها دهد
هیچ گور در روی زمین نماند الا که حق تعالی بوی فرستد نیکی و گورها بر
اهل گور فراخ کند چندانکه چشم کار کند و خدای تعالی خواننده را دهد ثواب
هزار شهید و بلند کند وی را هزار درجه و باز نویسند وی را بهر کلمه هزار حج
و عمره و بیافریند بهر حرفی دو ملک که تسبیح کنند خدای را عز و جل تا روز قیامت
ثواب آن ایشانرا باشد و انس بن مالک رضی الله عنهما روایت کند از پیغمبر
صلی الله علیه وسلم که هر که یکبار بگوید فلله الحمد رب السموات ورب

الارض رب العالمین وله الکبریاء فی السموات والارض وهو
العزیز الحکیم لله الحمد رب السموات ورب الارض رب العالمین
وله العظمة فی السموات والارض وهو العزیز الحکیم لله الملک
رب السموات ورب الارض رب العالمین وله النور فی السموات
والارض وهو العزیز الحکیم پس بگوید اللهم اجعل ثوابها لوالدی
هیچ حقی بر پدر و مادر نماند الا که ادا آن کرده باشد و ابوهریره رضی الله
عنه روایت کند که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود که هیچ مسلمانی بر
گور نایستد که بگوید الحمد لله الذی لا یبقی الا وجهه ولا یدوم
الا ملکه اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الها واحدا
احدا صمدا فردا وترا لم یتخذ صاحبة ولا ولدا لم یلد ولم
یولد ولم یکن له کفوا احد الا آنکه خدای تعالی گناه پنجاه ساله
میت را بیامرزد و گوینده را باز نویسد چهل و پنج هزار نیکی و بسترد ازوی
چهل و پنج هزار بدی و بلند کند وی را چهل و پنج هزار درجه و اصبغ بن
نباته رضی الله عنه گفت با امیرالمؤمنین علی کرم الله وجهه بگورستانی
بگذشتیم

بگذشتیم و گفت السلام علی اهل لا اله الا الله من اهل لا اله الا الله
یا اهل لا اله الا الله کیف وجدتم قول لا اله الا الله بحق لا اله الا
الله
یا لا اله الا الله اغفر لمن قال لا اله الا الله پس گفت از رسول خدای
صلی الله علیه وسلم شنیدم که هر که این کلمات در گورستان یکبار بگوید
گناه پنجاه ساله وی را بیامرزند من گفتم یا رسول الله اگر او را گناه پنجاه ساله
نباشد فرمود که از آن مادر و پدر و خویشان و همسایگان و علیه مسلمانان
و امیرالمؤمنین علی علیه السلام گفت هر که بر تربت مرده خویش وقت زیارت
الحمد و قل هو الله احد و معوذتین و انا انزلنا و الهیکم و اذا جاء
نصر الله و آیة الکرسی بخواند آن مردگان را سیراب کرده اند تا روز قیامت
چنانکه هرگز تشنه نشوند و خواندن مخیر است از تقدیم و تأخیر در
سورت خواندن و در خبر است که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود که هر که
فاتحة الکتاب چهل و یکبار بر سر گور مسلمانی بخواند عمل هفتاد پیغمبر از مسلمانان
بردارند و ابوهریره رضی الله عنه گفت که پیغمبر صلی الله وسلم فرمود ما من عبد
یمر بقبر رجل کان یعرفه فی الدنیا فیسلم علیه الا عرفه ورد علیه

ای هیچ بنده نکذرد که بکور مردی که وی را شناسد در دنیا و سلام کند
بروی الا آنکه شناسد وی و جواب وسلام وی کوید قال النبی صلی الله
علیه وسلم إِنَّ لِلْمَيِّتِ لَيَعْرِفُ بِزَائِرِهِ وَيَسْتَأْنِسُ بِهِ مَا دَامَ عِنْدَهُ بدرستی
که مرده زیارت کننده خود را داند باوی انس کیرد مادام که نزد وی
باشد آمده است که زیارت هر مرده چون زیارت او باشد در حال حیات
اندوه نزد یک و بوسه دادن دست نهادن بران اکر مرده نبی باشد
یکانه نشاید و چون بیرون شود عقبی زیارت را دعا کند جمع با
وبریره رضی الله عنه روایت کند که رسول خدا صلی الله علیه وسلم
آموزانیدی چون بیرون شدندی به کورستان وکفتی السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ
وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ أَنْتُمْ لَنَا فَرَطًا وَنَحْنُ لَكُمْ تَبَعٌ نَسْأَلُ اللهَ
لَنَا وَلَكُمُ الْعَافِيَةَ آنَسَ اللهُ وَحْشَتَكُمْ رَحِمَ اللهُ غُرْبَتَكُمْ تَقَبَّلَ اللهُ
حَسَنَاتِكُمْ تَجَاوَزَ اللهُ عَنْ سَيِّئَاتِكُمْ نَفَعَنَا اللهُ مِنْ زِيَارَتِكُمْ جَمَعَ
اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ حَشَرَنَا اللهُ وَإِيَّاكُمْ مَعَ النَّبِيِّينَ

والصد

وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا
اللهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَالْعِظَامِ
النَّاخِرَةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَهِيَ بِكَ مُؤْمِنَةٌ أَدْخِلْ عَلَيْهِمْ
رَوْحًا وَسَلَامًا مِنْكَ که هر مؤمنی که این کاه آدم صلوات الله علیه در کذشته است
تا آن ساعت همه را از خدای تعالی آمرزش خواهند و یکبار سورت
فاتحه ابتدا کنند و در خبر است که هر که یازده بار قل هو الله احد یا بار
به نیت مردکان مسلمانان برخواند و بر وایتی معوذتین برخوانند
واین صلوات فرستد که اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ
عَلَى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ وَصَلِّ عَلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ بس ده
بار بکوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ و هفت بار یا پنج
بار یا سه بار بکوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ که در خبر است که چون
این کلمات بکوید بعدد هر مؤمنی و مؤمنه از آدم تا بدین روز که مرده است
تا قیامت نیکی در دیوان وی بنویسند و هر مرده را نوری و رحمتی

برسانند و مغفرت آورند. اینکه نزول رحمت را بر جمع زنده و مرده
وَتِلْكَ حُجَّتُنَا تا اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ که در خبر است که عِنْدَ ذِكْرِ الصَّالِحِينَ
تَنْزِلُ الرَّحْمَةُ و در خبر است که مرده چون کور ماند و بیچاره تر از مرد
غرقه در دریاست و سخت نیازمند و منتظر صدقه و دعاست از
فرزندان و خویشان و دوستان و ثواب آن صدقه و دعا او را بهتر از
همه دنیاست و حق تعالی ببرکت دعا و صدقه زندگان کوه کوه نور و رحمت
بروان مردگان رساند و از ثواب زندگان هیچ کم نشود و بزیارت
مردگان رفتن از پسین پنجشنبه تا بامداد شنبه اولیتر که بنص
حدیث ارواح ایشان درین اوقات حاضر است

باب پنجم در نوافل و نماز چاشت

و نوافل بر سه قسم سنت و مستحب و تطوع سنت آنست که پیغمبر صلی
الله علیه و سلم بران مواظبت نمود و فرمود اِنَّ سُنَّتِي تَنْفَعُ لِأُمَّتِي
عِنْدَ اللهِ تَعَالَى مِنْ نُقْصَانِ الْفَرِيضَةِ یعنی نمازها سنت جبر فریضه است
اگر در فرایض نماز جملگی خللی افتد روز قیامت آن خلل را بتطوعات

جبر کنند

جبر کنند و مستحب آنست که یکبار یا دوبار کرده و تطوع آنست که
باختیار خود انشا کنند اما سنت بر دو قسم است قسمی بجماعت گذارند
و آن پنج است عیدین که اشعار اسلام است پس نماز آفتاب و ماهتاب گرفتن
پس نماز باران خواستن و در نماز تراویح جماعت مستحب است اگر چه
فضیلت آن پنج ندارد پس نماز وتر چون با تراویح کنند هم جماعت کنند
اما در غیر آن نشاید پس سنت راتبه و از راتبه دو رکعت سنت با
مداد مؤکدتر که در خبر است که دو رکعت سنت بامداد از دنیا و هر چه
در دنیاست بهتر و نمازها تطوع در شب و روز فاضلتر آنست که هر دو
رکعت سلام دهد که در خبر است که صَلوٰةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى
و بقول بعضی چهار چهار بدو تشهد و یک سلام و دو سنت پیش
از پیشین و پسین همین گویند و اگر کسی نماز تطوع چهار رکعت یا
شش رکعت یا زیادت بیک تشهد و یک سلام کند روا باشد و
تطوع که آنرا سببی نباشد در پنج وقت مکروه است یکی وقت
برآمدن آفتاب تا قرص آن بقدر یک نیزه بالا برآید و دوم وقت

استوا تا اول وقت پیشین الا در استوا روز جمعه و سیوم وقت
زرد شدن آفتاب تا اول وقت شام و چهارم پس از نماز بامداد تا
طلوع آفتاب و پنجم پس از نماز دیگر تا اول وقت شام و در حرم مکه نماز
در هیچ وقت مکروه نیست و اگر تطوع را سببی بود چون نماز سنت بامداد
پس از فرض و نماز سنت پیشین پس از فرض و قضاء فریضه یا سنتی یا وردی
که فوت شده یا نمازی که نذر کرده یا تحیت مسجد یا نماز جنازه یا تحیت
وضو یا سجود یا تلاوت یا سجود شکر جمله درین اوقات روا است و اگر
در وقت مکروه نماز تطوع کند که آنرا سببی بود بقول اکثر علما باطل
بخلاف آنکه در موضع مکروه نماز کند چون مزبله و جایگاه کشتن
شتر و میانه راه و گورستان و در دوخانه و خفتن گاه شتر نزدیک
آب که نماز درست بود و نماز شب سنت انبیاست علیهم السلام و
سیرت نیک مردان است و تقرب بخدای تعالی و کفارت بدیها و نهی کننده
از گناه و دور کننده درد از تن و پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود که
هر که را نماز شب بسیار باشد حق تعالی روی او را نیکو گرداند و هم

مرادات

مرادات او حاصل شود و در خبر است که اگر خواهی که حق تعالی در حال
حیات و وفات و بعث باتو باشد شب برخیز و برای رضای حق خود نماز
نماز کن در پیغوله خانه خود تا نور خانه تو در آسمان همچنان باشد که
نور ستارگان نزدیک اهل زمین فرمود که روزی سخت گرم روزه دار برای روز
قیامت و دو رکعت نماز بگذار در تاریکی شب برای وحشت گور پیغمبر را علیه
الصلوة و السلام پرسیدند که کدام ساعت باستماع دعا اولی فرمود که
میانه شب گفتند کدام جزو شب فاضلتر گفت نیمه باقی و فرمود که فا
ضلترین نماز پس از نماز فریضه قیام شب است و مستحب است چون سلام
دهد میان نمازها بتسبیح فصل کند تا آسایش گیرد و نشاط نماز بیفزاید
و در خبر است که شب نماز کنار اگرچه مقداری دوشیدن گوسفندی
بود. و کمتر آنست که مقدار چهار رکعت یا دو رکعت باشد و اگر طهارت
ویرا میسر نبود ساعتی روی بقبله بنشیند و بذکر و دعا مشغول
شود که در جمله قیام کنندگان نوشته شود برحمت حق تعالی
و فضل او و بهترین قسمتی در شب قسمت شافعی است رحمة الله علیه

که شب را سه جزو کردی جزو اوّل مطالعه و ترتیب علم را و جزو
دوّم که میانه هست نماز و دعا و جزو سیوم که آخر هست خواب را
نزد بعضی بهتر آنست که ثلث اوّل و سدس آخر شب بخسپد تا قیام
در جوف شب و میانهٔ آن باشد و بعضی گویند نیمهٔ اوّل و سدس
آخر بخسپد که خواب آخر شب محبوبست و عایشه رضی الله عنها گفت
که رسول علیه الصلوٰة والسلام چون بانگ خروس شنیدی برخاستی
و نزد سحر بخفتی یا بر مصلّی تکیه زدی تا بلال رضی الله عنه آواز دادی
و نزد بعضی این خواب پیش از صبح سنّت هست مکاشفه و مشاهدهٔ
غیبها و بروایتی هست که رسول صلوات الله و سلامه علیه پس از نماز
خفتن بخفت پس بیدار شد و در افق نگریست و رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا
تا اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ بخواند پس مسواک کرد و وضو ساخت و نماز
کرد و بخفت و پس بیدار شد و همچنان کرد نماز چاشت سنّت است و عادت
انبیا علیهم السلام کرده اند و کمتر دو رکعت هست و بیشتر دوازده رکعت
و اوّل وقت نماز چاشت آنکه آفتاب باشد بقدر یک نیزه بالا دو رکعت

نماز چاشت

نماز چاشت هست [illegible] رکعت را از دوازده رکعت [illegible] کثر اوقات حضرت [illegible] کرده [illegible] رکعت [illegible] روایت دوازده

نماز چاشت نزد حق تعالی بر آید تا وقت استوا و انس بن مالک رضی الله
عنه گفت که پیغمبر علیه الصلوٰة والسلام فرمود که دو رکعت نماز چاشت نزد
حق تعالی با حجّ و عمره قبول که برابر باشد و ابو هریره رضی الله عنه گفت
که رسول علیه الصلوٰة والسلام گفت بنویسند شخصی را که نماز چاشت
کند هزار هزار نیکی و در خبر هست که هر که نماز چاشت دو رکعت کند حق تعالی
گناه بیست ساله وی بیامرزد الّا کبایر و هر که چهار رکعت کند گناه چهل
ساله وی بیامرزد الّا کبایر و هر که شش کند شصت ساله گناه بیامرزد الّا
کبایر و هر که هشت کند هشتاد ساله بیامرزد الّا کبایر و هر که ده کند صد ساله
بیامرزد الّا کبایر و هر که دوازده رکعت کند گناه صد و بیست ساله وی
بیامرزد الّا کبایر هم بیامرزد و در بهشت خانهٔ او را بنا کند و چون دو رکعت
کند در اوّل پس از فاتحه سورت والشمس خواند و در دوّم والضحی که
هر که چنین کند ورا از غافلان ننویسند و ورا بیامرزد و اگر چهار کند در
اوّل پس از فاتحه والضحی خواند و در دوّم اذا زلزلت و در سیوم القارعة
و در چهارم الهیکم گناهان از وی فرو افتد و وی از عابدان باشد

واکر دوازده رکعت کند هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و سه بار قل هو
الله احد خواند که فضلت این بسیار است و بروایتی دیکر آمده که پس
از فاتحه قل هو الله احد و معوذتین هر یکی سه بار خواند و هر چهار رکعت
سلام باز دهد که هر چه از خدای تعالی خواهد بدهد و اکر استغفار کند
اورا بیامرزد و آمده است که رسول علیه الصلوة والسلام چون نماز چاشت
بکزاردی این دعا کردی اللهم انی اسألک علم الخائفین منک وخوف
العاملین بک ویقین المتوکلین علیک وتوکل الموقنین بک وشکر
الصابرین لک وانابة المخبتین الیک والحاق بالشهداء الاحیاء
المرزوقین عندک برحمتک یا ارحم الراحمین وانس رضی الله عنه
روایت کند که پیغمبر علیه الصلوة والسلام فرمود که یا انس وضو تمام کن
تا در عمر تو افزاید و نماز چاشت کن که آن صلوة الاوابین است
پیش از تو و هر کرا بینی از امت من در راه سلام کن تا زیادت کنند در
نیکی تو و چون بخانه روی به اهل خانهٔ خود سلام کن تا بسیار شود نیکی
در خانهٔ تو و پیران را حرمت دار و بر کوچکان رحم کن تا رفیق من باشی

در بهشت

در بهشت و در معانی حدیث آمده است که آسانی جان کندن در قرآن
خواندن است و روشنایی کور در نماز است و رستکاری از هول آخرت
قیامت در روزه داشتن است و سبب امن کذشتن از صراط صلوات دادن
بر رسول صلی الله علیه وسلم و کرانی ترازو در کلمهٔ شهادت است و رضای باری تعالی
در صدقه دادنست و برکت روزی در نماز چاشت است و زیادتی
عمر در مراعات خویشانست و رستکاری از آتش دوزخ کریه است از
بیم حق تعالی باب بیست و ششم در نماز شب رغایب و اول رجب
پیغمبر صلوات الله و سلامه علیه کفت هیچ کس نباشد که روز پنج شنبه اول
رجب کیرد روزه پس کند میان شام و خفتن دوازده رکعت به شش سلام
در هر رکعتی یکبار الحمد و سه بار انا انزلناه و دوازده بار قل هو الله احد
بخواند و چون فارغ شود صلوات فرستد بمن هفتاد بار و بکوید اللهم
صل علی محمد النبی الامی وعلی آله وسلم پس سجود کند و هفتاد بار بکوید
سبوح قدوس ربنا ورب الملائکة والروح پس سر بر دارد و
هفتاد بار بکوید رب اغفر وارحم وتجاوز عما تعلم فانک انت

صلوة الرغ[illegible]
در صلاة صحیح
ضعیف [illegible]

العلی الاعظم پس دیگر بار سجود کند و هفتاد بار بگوید سبوح قدوس
رب الملائکة والروح پس هم در سجود از خدای تعالی حاجت خواهد
که نه حاجت وی بگزارند پس بدان خدای که نفس محمد در قبضهٔ قدرت
اوست که هیچ بنده و پرستار این نماز نکند الا که خدای عز و جل گناهان
وی را بیامرزد و در خبر است که هر که در ماه رجب هفتاد هزار بار استغفر
بگوید البته وی را بیامرزند و سورة الاخلاص بسیار خواند که در خبر است
که هر که یکبار در رجب بخواند گناه پنجاه ساله وی بیامرزند و هر که بعدد
هر یکی روز از عمر خود یکبار بگوید استغفر الله و بعدد آن چهار صد بار
بگوید استغفر الله لذنوبی کلها سرها و جهرها و صغیرها و کبیرها البته
گناهان وی بیامرزد و در خبر است که هر که در رجب و رمضان از وقت
نماز پیشین تا شام یکبار بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم
غفار الذنوب ستار العیوب و اتوب الی الله توبة عبد ظالم لا یملک
لنفسه ضرا و لا نفعا و لا موتا و لا حیوة و لا نشورا بفرماید تا
صحیفهٔ بدی وی بدرند و در هر روزی بامداد و شبانگاه هفتاد و یکبار

بگوید

بگوید رب اغفر لی و تب الیّ که وی را بیامرزند و در خبر است که هر که
ماه رجب دریابد و میانه و آخر ماه غسل کند پاک شود از گناه چنانکه
از مادر زاد و در خبر است که در بهشت کوشکی است که الا روزه داران
رجب کسی دیگر در آن نرود و در خبر است که هر که یک روز از رجب روزه
گیرد چنان باشد که یک سال متواتر روزه گرفته باشد و هر که هفت روز
روزه گیرد هفت در دوزخ بر وی در بندد و هر که هشت روز روزه گیرد
هشت در بهشت بر وی بگشایند و هر که ده روز روزه گیرد هیچ چیز
از خدای تعالی نخواهد الا آنکه او را بوی دهد و هر که پانزده روز روزه
گیرد گناه گذشته وی را بیامرزد و در خبر است که در ماه رجب شبانروزی
هست که هر که آن روز روزه دارد و آن شب قیام کند چنان باشد که
صد سال روزه داشته باشد و در آن روز مر پیغمبر را فرستادند و آن شب
و روز بیست و هفتم است و در خبر است که هر که روزی از ماه رجب چهار
رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و ده بار و العصر چنان باشد که
هزار مرد را از فرزندان اسمعیل علیه السلام آزاد کرده روز قیامت شفاعت

خواهد هفتاد سوگند باشد و فضیلت این بسیار است و انس رضی الله
عنه گوید که پیغمبر علیه الصلوة والسلام چون ماه رجب در آمدی گفتی
اللهم بارک لنا فی رجب وشعبان وبلغنا شهر رمضان واعنا
علی الصیام والقیام وتلاوة القرآن وحفظ اللسان وغض البصر
ولا تجعل حظنا منه الجوع والعطش و در خبر است از پیغمبر علیه
الصلوة والسلام که ماه رجب ماه تسبیح است و ماه شعبان ماه صلوات است
بر من و ماه رمضان ماه استغفار است و علما گفته اند فضل رجب در دهه
اول است و فضیلت شعبان در دهه میانه و فضیلت رمضان در
دهه آخر دعا استفتاح و شرح آن ام داود فاطمه بنت عبد الله بن ابراهیم
بن الحسین بن الحسن بن علی ابن ابی طالب رضی الله عنهم اجمعین گفته است
که ابوجعفر منصور که خلیفه دوم از آل عباس بود فرزند داود بگرفت
و او را در بند کرد مدتی بگذشت و من از حال او هیچ خبر نمی شنیدم و پیش
اهل عبادت و صلحا می رفتم و از ایشان بدعا یاری می خواستم یک روز
پیش ابو عبد الله جعفر بن محمد الصادق رضی الله عنهما رفتم گفت مرا

خبر ده که داود پسر تو چه حالست گفتم مدتی است که از تن جدا شده
و از وی هیچ خبر نشنیده ام گفت چرا دعا استفتاح نکنی که درها آسمان بگشایند
در حال دعاء ترا اجابت کنند و هر کس که این دعا کند نباشد او را الا
اجابت و بهشت ام داود گوید گفتم ویرا ای امام مسلمانان این دعا را
چگونه کنم گفت ای ام داود ماه رجب نزدیک آمد و آن ماهی است که در آن
دعاها مستجاب شود سه روز از این ماه روزه گیر سیزدهم و چهاردهم و
پانزدهم و روز سیوم غسل کن بوقت زوال و هشت رکعت نماز زوال بکن و رکوع
و سجود نیکو و در رکعت اول بعد از فاتحه قل یا ایها الکافرون بخوان
و در دوم بعد از فاتحه قل هو الله احد و در شش رکعت دیگر آنچه دوست
داری از قرآن پس نماز پیشین بکن و پس از نماز پیشین دو رکعت بکن
و پس از این دو رکعت هشت رکعت با رکوع و سجود نیکو بکن بوقت خود
و آنچنان که نشسته باشی برابر قبله سورة الحمد صد بار بخوان و سورة
قل هو الله احد صد بار و آیة الکرسی ده بار پس سورة الانعام و سورة
بنی اسرائیل و سورة الکهف و کهیعص وطه و الم تنزیل و یس و الصافات

وص وحم السجدة وحم عسق وحم الزخرف وحم الدخان وانا فتحنا
واذا وقعت وسورة الحشر والملك ون وهل اتى على الانسان
واذا السماء انشقت تا آمن قرآن بخوان بس از اين دعا بخوان صدق
الله العظيم الذي لا اله الا هو الحي القيوم بديع السموات والارض
ذو الجلال والاكرام الحليم الكريم الذي ليس كمثله شيء وهو السميع
البصير الخبير العليم شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا
العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم وبلغت الرسل رسالاته
وصدقت انبياؤه وانا بذلك من الشاهدين اللهم لك الحمد
ولك المجد ولك الفخر ولك النعماء ولك الرحمة ولك العزة
ولك القهر ولك الغفران ولك المهابة ولك العظمة ولك
التقديس ولك التهليل ولك التكبير ولك ما يرى ولك ما لا يرى
ولك ما فوق السموات العلى وما تحت الثرى ولك الارضون
السفلى ولك الآخرة والاولى ولك ما ترضى من الثناء ولك
الحمد والشكر ولك الكرم والاحسان والنعماء ولك الآلاء و

لك

لك الكبرياء اللهم صل على محمد عبدك ونبيك ورسولك واهل
بيت صفوتك وخيرتك من بريتك وصل عليهم اجمعين اللهم صل
على محمد وعلى آل محمد وعلى جبرئيل امينك على وحيك والقوي
على امرك المطاع في سمواتك ومحال كراماتك والمتحمل لكلماتك
الناصر لانبيائك المدمر على اعدائك اللهم صل على محمد وعلى
آل محمد وعلى ميكائيل ملك رحمتك والمخلوق لرأفتك والمستغفر
لاهل طاعتك اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وعلى اسرافيل حامل
عرشك وصاحب الصور المنتظر لامرك الوجل المشفق من خيفتك
اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وعلى عزرائيل قابض ارواح الخلائق
بامرك وصل على حملة عرشك الطاهرين وعلى السفرة الكرام البررة
وعلى ملائكتك المقربين وانبيائك والمرسلين وعبادك الصالحين
وعلى ملائكة الطيبين على دعاء المؤمنين وعلى ملائكة الجنان و
خزنة النيران وملك الموت والاعوان وعلى الملائكة الكرام
يا ذا الجلال والاكرام اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وعلى ابينا

آدم بديع فطرتك الذي أكرمته بسجود ملائكتك الكرام يا ذا الجلال
والإكرام اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وعلى أبينا آدم بديع
فطرتك الذي أكرمته بسجود ملائكتك وأبحت له جنتك اللهم
على محمد وعلى آل محمد وعلى أمنا حواء المطهرة من الرجس المفضلة
من الإنس المترددة بين محال القدس اللهم صل على محمد وعلى
آل محمد وصل على هابيل وشيث وإدريس ونوح وإبراهيم وإسمعيل
وإسحق ويعقوب ويوسف وموسى وهرون ولوط وهود وداود
وسليمان وزكريا ويحيى وعيسى ودانيال وعزير وشمعون
ويوشع والخضر وذي القرنين ويونس وإلياس واليسع وذي
الكفل وصالح ولقمن وشعيب والأسباط وحزقيل وجرجيس و
الحواريين والأتباع اللهم صل على محمد وعلى أبي بكر التقي وعمر
النقي وعثمن الزكي وعلي الرضي الوفي واجعلهم أعواني
في دعائك اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت وباركت
وترحمت على إبراهيم إنك حميد مجيد اللهم صل على محمد

وعلى آل

وعلى آل محمد وعلى الأئمة الراشدين وعلى العترة الطاهرين و
السلالات الصافية والأصول النامية الذين أيدتهم بالعصمة لنـ
ـبيك اللهم صل على محمد وعلى آل محمد اللهم صل على الشهداء و
السعداء وأئمة الهدى الأبدال والأوتاد والسياح والعباد
والمصلحين والمخلصين والزهاد وأهل الجد والاجتهاد و
أخصص محمد المصطفى وآله وأهل بيته بأفضل صلواتك عليهم
وبلغ أرواحهم أفضل كراماتك وبلغ روحه وجسده عنا تحية
وسلاما وزده فضلا وشرفا وكرما حتى تبلغه أعلى درجات
أهل الشرف من النبيين والمرسلين والأفاضل والمقربين اللهم
صل على محمد وعلى آل محمد وعلى من صليت وعلى من لم تصل
من ملائكتك وأنبيائك ورسلك وأهل طاعتك وأوصل
صلواتي إليهم وإلى أرواحهم وأجسادهم واجعلهم من إخواني
فيك وأعواني على دعائك اللهم إني أستشفع بك إليك
وبكرمك إلى كرمك وبجودك إلى جودك وبمنك إلى

عزتك وبرحمتك الى رحمتك وباهل طاعتك اليك اسالك اللهم
بكل ما سالك به احد منهم من مسئلة تشريفة مسموعة غير مردودة
وبما دعوك به من دعوة مجابة غير مخيبة يا الله يا رحمن
يا رحيم يا كريم يا حليم يا عظيم يا عليم يا جليل يا منيل يا جميل يا كفيل
يا وكيل يا ملك يا مجير يا خبير يا منير يا مفيد يا مجيل يا مديل
يا مبين يا منيع يا قدوس يا مجيد يا كبير يا قدير يا بصير يا شكور
يا ظاهر يا باطن يا قادر يا قاهر يا ساتر يا محيط يا حفيظ يا نصير
يا بر يا طهر يا طاهر يا قريب يا ودود يا حميد يا مبدئ يا معيد
يا شهيد يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل يا قابض يا باسط
يا هادي يا مرسل يا مرشد يا فرد يا مسدد يا معطي يا مانع
يا رافع يا دافع يا باقي يا رازق يا خلاق يا وهاب يا تواب يا فتاح
يا مفتاح يا نفاح يا من بيده مفتاح كل خير يا رؤوف يا عطوف
يا كافي يا شافي يا معافي يا وفي يا مهيمن يا واحد يا عزيز
يا جبار يا متكبر يا سلام يا مؤمن يا احد يا صمد يا فرد يا قيوم

يا قد

يا وتر يا مونس يا باعث يا وارث يا عالم يا حاكم يا قديم
يا بادي يا مصور يا مسلم يا منتجب يا مستجيب يا دائم
يا قائم يا علي يا حكيم يا جواد يا بار يا سار يا عادل يا فاصل
يا ديان يا حنان يا منان يا من علا فاستعلى وكان بالمنظر
الاعلى يا من قرب فدنا وبعد فنأى وعلم السر واخفى يا من
اليه التدبير له المقاليد وللمقادير يا من العسير عليه
سهل يسير يا من هو على كل شيء قدير يا مرسل الرياح يا فالق
الاصباح يا باعث الارواح يا ذا الجود والسماح يا راد ما قد فات
يا منشر الاموات يا صادق الاوقات يا جامع الشتات يا مفتح الا بواب
يا ذا الجلال والاكرام يا حي حين لا حي يا حي محيي الموتى يا حيا
لا يموت لا يا حي لا اله الا انت يا بديع السموات والارض يا
الهي صل على محمد يا بديع السموات والارض يا الهي صل على محمد
وآل محمد وبارك على محمد وعلى آل محمد وارحم محمدا وآل
محمد كما صليت وباركت وترحمت على ابراهيم وآل ابراهيم انك

حميد مجيد وارحم ذلي وفاقتي وانفرادي وخضوعي بين يديك
واعتمادي عليك وتضرعي اليك ادعوك دعاء الخائف الذليل الخاشع
المشفق البائس الفقير المهين الحقير العائذ المستجير المقر بذنوبه
المستغفر من خطيئته دعاء من اسلمته ثقته ورفضته احبته
وعظمت فجيعته دعاء حريق غريق بائس مسكين حزين ضعيف
مسكين مستجير بك اللهم واشهد انك مالك الملك وانك
فاعل لما تشاء من امر يكون وانك على كل شيء قدير واسالك
بحرمة الشهر الحرام والبيت الحرام والمشعر الحرام والركن والمقام
والمشاعر العظام وقبر نبيك محمد عليه الصلوة والسلام يا من
وهب لآدم شيث ولابراهيم اسمعيل واسحق يا من رد
يوسف على يعقوب يا من كشف البلاء عن ايوب يا راد موسى على
امه يا زائد الخضر في علمه يا من وهب لداود سليمان يا من
وهب لزكريا يحيى ولمريم عيسى يا حافظ بنت ابنة شعيب
يا كافل ولد موسى واهله اسالك ان تصلي على محمد وآله وان

تغفر

وان تغفر لي ذنوبي كلها وتجيرني من عذابك وتوجب لي
رضوانك وغفرانك واحسانك وامانك وجنانك واسالك
عن كل علقة ان ترفع بيني وبين ذنوبي ان تفتح لي كل باب
وتلين لي كل صعبة وتسهل على كل عسير وتخرس عني كل ناطق
بسوء وتصرف عني كل باغ وتمنع مني كل ظالم وحاسد وما كيد
ومعاند وتكفيني كل خلق يريد بي وبولدي واهلي السوء
ويحول بيني وبين طاعتك ويشغل فكري ويلبسني عن عبادتك
يا من الجم الجن المتمردين وقهر عتاة الشياطين واذل رقاب
المتجبرين ورد شياطين الجن والانس عن المستضعفين اسالك
بقدرتك على ما تشاء وتسهيلك لما تشاء ان تصلي على محمد
وعلى آل محمد عدد ما صليت على من صليت واضعاف ذلك
كله في الاضعاف التي لا يحصيها غيرك وان تجعل قضاء حاجتي
مما تشاء انك على كل شيء قدير بس سجود كند كن بر زمين برخ
در خاك زمين بمال و بگوى در سجود اللهم لك سجدت وبك

والاحص

آمنت فارحم عجزي وضعفي وذلي وفاقتي وقلة حيلتي وتضرعي
اليك وحاجت که داری بخواه وجهد کن که بر دو چشم خود را بگریه بگشایی
وفضل ونعمتها بیکیما که خدا کرد ستّ بتو یاد کن واگر اشک از چشمت بیاید
وبدنت بلرزد آن نشانهٔ اجابت دعا باشد وحذر کن از آن که این دعا
کسی را آموزی که نه در حق خدای کار کند چه نام بزرگترین خدای تعالی درین
دعاست آن نام که اولا اگر بدان بخوانند اجابت کند وهرچه بدان ازوی
بخواهند بدهد واگر آسمانها وزمین ودریاها در پیش حاجت ومراد تو
باشد خدای عز وجل رسیدن بآن ترا آسان کند پس بدان ای مادر داود
که اگر دیوان وآدمیان همه دشمنان تو باشند خدای عز وجل ترا کفایت
کند ومونت ایشان وگردنها ایشان نرم کند ترا ام داود گفت دعا را
باز نوشتم وصبر کردم تا ماه رجب در آمد وچنانکه فرموده بود نیز
همچنان کردم پس بخفتم در آخر شب در خواب دیدم که گوییا ملایکه
وپیغمبران وصدیقان وشهیدان وصالحان ومحمد علیه الصلوة
والسلام نماز کرده بودم پس مرا گفتند یا ام داود مژده باد که با اینها که
می بینی

می بینی از برادران ویاوران استغفار میکنند ترا وبشارت می دهند
بروا شدن حاجت تو وبشارت باد ترا که حق سبحانه وتعالی فرزند
ترا نگه می دارد و باز بتو می رساند من از خواب بیدار شدم واز آن ساعت
که باز نگه می داشتم تا فرزند باز من رسید چندان درنگ پیش بود که
مسافت راه از عراق تا مدینه وچون باز من رسید از حال وی پرسیدم
بجواب گفت که من محبوس بودم در تنگ ترجایی وسخت تر بندی ودر نیمهٔ
رجب در خواب دیدم که گوییا در زندانم باز کشادند وترا دیدم ای مادر
که بر حصیر نماز نشسته بودی وپیرامن تو مردانی چند بودند سر بر آسمان
باز نهاده وپایها ایشان در زمین وجامها سبز پوشیده وتسبیح می کردند
یکی از ایشان که نیکو روی تر بود وپاکیزه‌تر وبوی وی خوشتر بر حلیه
که جد من محمد مصطفی بود صلی الله علیه وسلم وگفت ای پسر عجوزه
صالحه مژده ترا باد که الله تعالی دعاء مادر تو در حق تو مستجاب کرد
من بیدار شدم وکسان خلیفه بر در زندان بودند ومرا بیرون آوردند
در میانهٔ شب وبندها آهن از من برگرفتند ومرا به پیش خلیفه بردند

و نیکی کرد پاسن به پنجاه هزار درم داد ام داود گفت یا جعفر بدرستی
که باری تعالی مرا برکت این دعا شناسا کردانید کر بغیر رجب این
دعا کنند شاید گفت بلی در هر وقت که باشد فاضلتر روز عرفه است
و هم چنین روز جمعه و بدرستی که کنندهٔ این دعا و نماز هنوز فارغ
نشده باشد که وی را بیامرزد و مستحب است که چون نماز کند سه روز
روزه گیرد و اگر نتواند آن روز که دعا کند که چنین فاضلتر والله الموفق

فصل در نمازهای رجب انس بن مالک رضی الله عنه روایت کند که
رسول خدا صلی الله علیه وسلم گفت که هیچ مرد مؤمن و زن مؤمنه
نباشد که شب اول و روز اول ماه رجب سی رکعت نماز کند در هر رکعتی
یکبار الحمد و یکبار قل یا ایها الکافرون و سه بار قل هو الله احد بخواند
الا که خدای تعالی گناههای وی جمله بیامرزد کوچک و بزرگ او را از صالحان
نویسند و هر که خدای تعالی توفیق دهد و شب اول و روز اول از رجب
و میانهٔ ماه رجب و آخر ماه این نماز بکند از نفاق بری گردد و بسلامت
از دنیا بیرون شود و هر که شب سیم از رجب ده رکعت نماز کند و در
هر رکعتی

شب دوم از رجب ده رکعت نماز کند بهر رکعتی یکبار الحمد و سه بار قل یا ایها الکافرون [illegible]
[illegible] ثواب او صد [illegible] ثواب [illegible] هر رکعت [illegible] چنانکه گفته آمد

هر رکعتی یکبار الحمد و پنج بار اذا جاء نصر الله بخواند خدای تعالی در بهشت
وی را خانهٔ بنا کند در آن نا و بهنا آن هفت بار دنیا باشد نماز اندنیا و هر که
شب چهارم از رجب دو رکعت نماز کند و در رکعت اول یکبار فاتحه و قل
اعوذ برب الفلق بخواند و در دوم بعد از فاتحه ده بار قل اعوذ برب
الناس هفتاد هزار ملک از آسمان فرود آیند و ثواب او را می نویسند تا آن
روز که از دنیا برود و هر که شب پنجم از رجب شش رکعت نماز کند در هر رکعتی
یکبار الحمد و بیست و پنج بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی ثواب چهل هزار
پیغمبر و چهل هزار شهید و چهل هزار صدیق بوی دهد هر که شب ششم از رجب
دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه هفت بار آیت الکرسی
بخواند منادی ندا کند از آسمان که ای بندهٔ خدای تو دوست خدائی
بحقیقت و بهر حرفی یک بار در مسلمان در کار روی کنند و برا بنویسند
هفتاد هزار نیکی گران تر از کوهها آزمین هر که شب هفتم از رجب چهار
رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه قل هو الله احد و معوذتین
هر یکی سه بار بخواند خدای تعالی او را در سایه عرش بدارد در روزی که

جز آن سایه سایهٔ دیگر نباشد و ثواب هفتاد هزار شهید بوی دهد
و هر که شب هشتم از رجب ده رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه
قل یا ایها الکافرون و معوذتین هر یکی ده بار بخواند خدای تعالی ثواب
شاکران و صابران بوی دهد و بلند کند علم وی در میانهٔ صدیقان
و هر که شب نهم از رجب دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از الحمد
پنج بار الهیکم بخواند از جای خود برنساخته باشد که حق تعالی وی را بیامرزد
و هزار رحمت بوی فرستد و هر که شب دهم از رجب دوازده رکعت نماز
کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه سه بار قل یا ایها الکافرون (هو الله احد) خدای تعالی
از بهشت او را کوشکی برافرازد از یک دانه یاقوت سرخ گفتند یا رسول الله
غلظ آن چند است گفت چندانکه از مشرق تا بمغرب هفتاد بار و در آن
کوشک هفتصد هزار غرفه است هر غرفه فراختر از دنیا همه از زر و سیم
و زمرد و در هر کوشکی بعدد ستارگان آسمان خانهاست و هر که شب
یازدهم از رجب دوازده رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و دوازده
بار آیة الکرسی بخواند خدای تعالی چندان ثواب بوی دهد که آنکس که

توریه

توریة و انجیل و زبور و فرقان خوانده است و منادی ندا کند از زیر
عرش که ای بنده کار از سر گیر که خدای تعالی ترا بیامرزید و هر که شب
دوازدهم از رجب دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه ده بار
آمن الرسول بخواند خدای تعالی بوی دهد ثواب آنان که امر معروف
و نهی منکر بجای آورده باشند و هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل علیه
السلام آزاد کرده باشد و خدای تعالی هفتاد رحمت بوی دهد و هر که شب
سیزدهم از رجب دو رکعت نماز کند و در رکعت اول بعد از فاتحه یکبار
والعادیات بخواند و در دوم بعد از فاتحه یکبار الهیکم خدای تعالی
وی را بیامرزد و اگرچه نافرمانی مادر و پدر بسیار کرده باشد و هر که چهاردهم
شب از رجب چهار رکعت نماز کند و بعد از فاتحه یکبار قل انما انا
بشر مثلکم تا آخر سورت بخواند بدان خدای که مرا بپیغمبری بحق فرستاد که
اگر گناه وی بیشتر از عدد ستارهای آسمان باشد از نماز فارغ نشود الا
پاک از گناه باز گردد و چنان باشد که جملهٔ کتابها که خدای تعالی
به پیغمبران علیهم السلام فرستاد خوانده و هر که شب پانزدهم از رجب

سی رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و ده بار قل هو الله احد
بخواند خدای تعالی ثواب هفتاد شهید بوی دهد و روز قیامت
بیاید و نوری اهل جمع را روشن دارد چندانکه از مکه تا بمدینه
و هر که شب شانزدهم از رجب دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه
شهد الله و قل هو الله احد و معوذتین هر یکی ده بار بخواند خدای
تعالی گوید ملائکتان که گناه این بنده بیامرزیدم اگرچه بیشتر از گناه
خاسران باشد و هر که شب هفدهم از رجب دو رکعت نماز کند و در
هر رکعتی یکبار الحمد و سه بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی گناهها
وی بیامرزد اگرچه زیادت از ستارهٔ آسمان باشد و هر که شب هژدهم
از رجب چهار رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه ده بار انا
اعطینا بخواند خدای تعالی بعدد ستارهای آسمان کوشکها بوی دهد
در بهشت و هر که شب نوزدهم از رجب چهار رکعت نماز کند و در هر رکعتی
بعد از فاتحه پنج بار آیة الکرسی و پانزده بار قل هو الله احد بخواند خدای
تعالی او را چندان ثواب دهد که موسی علیه السلام داد و تا زنده باشد

هر روز ثواب شهیدی وی را نویسند و بعد از وفات وی هر روز
عبادت هزار ساله وی را بنویسند و هر که شب بیستم از رجب دو رکعت نماز
نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه پنجاه بار انا انزلناه بخواند خدای
تعالی چندان ثواب بوی دهد که مثل ثواب ابراهیم و موسی و یحیی و عیسی
صلوات الله علیهم و هرگز نشود دیوان و آدمیان بوی نرسند و هر که
شب بیست و یکم از رجب شش رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه
ده بار انا اعطیناک الکوثر و ده بار قل هو الله احد بخواند خدای
تعالی بکرام الکاتبین فرماید هیچ گناه بوی ننویسند و نیکی وی نویسند
تا سال دیگر و هر که شب بیست و دوم از رجب و شش رکعت نماز کند و در هر
رکعتی یکبار الحمد و هفت بار قل هو الله احد بخواند و چون از نماز فارغ
شود ده بار بگوید اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و سلم و ده بار بگوید
استغفر الله از دنیا نرود تا جای خود در بهشت بیند و مرگ بر وی
با اسلام باشد و وی را ثواب هفتاد پیغمبر بدهند و هر که شب بیست سوم از رجب
دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و پنج بار والضحی بخواند خدای تعالی

ثواب هفتاد حج بوی دهد وچنان باشد که نماز بهزار چنان کرده باشد
وهر که شب بیست چهارم از رجب چهل رکعت نماز رکعت کند ودر هر رکعتی یکبار
الحمد ویکبار آمن الرسول ویکبار قل هو الله بخواند خدای تعالی ویرا
هزار نیکی بنویسد وهزار درجه ویرا بیفزاید وهزار بدی از دیوان
وی محو کند وسلامت او را روزی کند در دنیا وچنان بود که سبب شب
قدر یافته باشد وهر که شب بیست وپنجم از رجب بیست رکعت نماز کند
ودر هر رکعتی یکبار الحمد ویکبار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی
ادرا نگاه دارد از ترس و[illegible] مال وان جای برنخیزد تا خدای تعالی ویرا بیامرزد
شب بیست وششم از رجب پانزده رکعت نماز کند ودر هر رکعت یکبار
الحمد وچهل بار قل هو الله احد بخواند ملکان دست در دست وی نهند
وهر که ملکان دست در دست وی نهاده ند ایمن باشد از صراط وترازو
وحساب وهر که شب بیست وهفتم از رجب تا آخر ماه هر شب دوازده رکعت
نماز کند ودر هر رکعتی بعد از فاتحه ده بار سبح اسم وده بار انا انزلناه
بخواند وچون از نماز فارغ شود صد بار بگوید استغفر الله خدای تعالی

ویرا برائته

١٢٩

ویرا برائتی از دوزخ بنویسد وگناههای وی بیامرزد ویرا از ثواب ملائکیان
نصیبی بدهد وچون از گور بیرون آید روی او چون ماه شب چهارده باشد

بیست وهفتم

در نماز شب برات واوراد شعبان

در خبر است از پیغمبر صلی الله علیه وسلم که جبرئیل علیه السلام در آمد در شب نیمه شعبان
وگفت یا محمد برخیز نماز کن ودعا کن که امشب شبی است که سیصد در از
رحمت بگشایند از شام تا بام وخدای تعالی همه مؤمنان را بیامرزد مگر سه
قوم مشرک ومنافق ومدمن خمر وکسی که کینه برادر مسلمان در دل دارد ودر حدیثی
دیگر مگر شش تن کسی که دایم خمر خورد ودایم زنا کند وجادو کند وکسی
که نافرمانی مادر وپدر کند وکسی که صورت گری کند وکسی که سخن چینی
کند ودرین شب اعمال بندگان باسمان برند وفرمود که هر که در شب
شعبان هزار بار قل هو الله احد بخواند در صد رکعت نماز برخواند
هر رکعتی ده بار خدای تعالی صد فرشته بوی فرستد در خواب وی بشارت دهند
وسی ایمنی را از آتش دوزخ وسی نگه دارند از گناه کبایر واین دعا
میگوید اللهم انی اسالک باسمک الاعظم رضوانک الاکبر قل هو الله

قل هو الله احد ... بخوانند

احد بخوانند و رسول علیه الصلوة والسلم گفت ملازم این دعا شوید و
پیوسته می خوانید خاصه در شب نیمه شعبان نیکویی خاتمت بجای
و مردن بسعادت بشهادت را و بتوفیق خیرات و دعا اینست اللهم
لك المن ولا یمن علیك یا ذا الجلال والاكرام یا ذا الطول لا اله
الا انت یا ظهر اللاجئین ویا جار المستجیرین ویا مجیب دعوة
المضطرین ویا اله الاولین والآخرین اللهم یا رب ان كنت
كتبتنی عندك فی ام الكتاب شقیا فامح عنی اسم الشقاء و
اثبتنی عندك سعیدا مسعدا وان كنت كتبتنی عندك فی ام
الكتاب محروما مقترا علی الرزق فامح عنی حرمانی
وتقتیر رزقی واكتبنی عندك سعیدا موسعا علی الرزق
موفقا للخیر فانك قلت فیما انزلت علی نبیك محمد علیه الصلوة
والسلم یمحو الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الكتاب اللهم
ثبتنی بالقول الثابت فی الحیوة الدنیا وفی الآخرة و درود بر
ماه صلواة بسیار فرستد هر روز و هر شب جمعه یا پنج شنبه یا دو شنبه

نصر من الله وفتح قریب وبشر المؤمنین

یاد جمله

یاد جمله شعبان هزار بار درود جنت که هر که ماه سه روز روزه دارد در
بهشت با من چون انگشت سبابه و وسطی باشد و در هر روزی از ماه
شعبان دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و پنج بار سورة الکوثر
و در هر شبی دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و پنج بار سورة
الاخلاص خدای تعالی هفتاد هزار گناه از کبایر او بیامرزد که حق بندگان
در آن نباشد و بر عذاب گور نکند و از منکر و نکیر نترساند و چون
از گور بیرون آید روی او چون ماه شب چهارده باشد و بر صراط چون برق
بگذرد و بی حساب بهشت رود

فصل در نمازهای شعبان

انس بن مالک رضی الله عنه گفت که رسول صلی الله علیه و سلم گفت که هر که شب
اول شعبان صد رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار اذا
زلزلت و یکبار قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شود پنج بار سوره
فاتحة الکتاب بخواند بحق آن که مرا براستی بخلق فرستاد که هر که این نماز
بگزارد و روز روزه دارد خدای تعالی هفتاد هزار گناه کبایر وی بیامرزد
و عذاب گور از وی بردارد و از منکر و نکیر نترسد و چون از گور بیرون

آید روی او چون ماه شب چهارده باشد و بر صراط چون برق بگذرد
و نامهٔ وی بدست راست وی دهند و ندا کنند وی را اینک جنتی و بوی
دهند صد هزار شهرستان در هشت بهشت و هر که شب دوم از شعبان صد
رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه یکبار قل هو الله احد بخواند
و چون از نماز فارغ شود الحمد قل هو الله احد و معوذتین هر یکی یکبار
بخواند و چهار آیه از اول البقره بخواند خدای تعالی بکرام الکاتبین فرماید
که سال دیگر گناه بوی ننویسند تا و خدای تعالی از عبادت اهل آسمان
و زمین نصیبی بوی دهد و هر که شب سوم از شب شعبان دو رکعت نماز
کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و بیست و پنج بار قل هو الله احد بخواند
خدای تعالی هشت در بهشت بروی بگشاید و هفت در دوزخ بوی
بخ ببندد و هزار حله بوی دهد و دیدار خود بوی نماید و هر که شب
چهارم از شعبان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی بعد از فاتحه بیست و
پنج بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی وی را بهر رکعتی عبادت هزار
سال بنویسد و بهر سورتی که از قرآن هزار شهرستان بوی دهد و ثواب

هزار

هزار شهید بوی دهد و هزار صدیق و اگر درین سال بمیرد شهید باشد و
هزار حاجت وی را روا کند کمترین آمرزش باشد و در قیامت تشنه نشود
و بر صراط چون برق بگذرد و هر که شب پنجم از شعبان دو رکعت نماز کند
و در هر رکعتی یکبار الحمد و صد بار قل هو الله احد بخواند و چون از نماز
فارغ شود هفتاد بار صلوات بر پیغمبر فرستد خدای تعالی هزار حاجت از
حاجتهای دنیا و آخرت وی روا کند و بعدد ستارهای آسمان در بهشت
کوشکها بوی دهد و در هر کوشکی بعدد ستارها آسمان سرای باشد و بهر
سرای بعدد ستارها تخت باشد و بهر تختی بعدد ستارها آسمان
لحافها باشد و بهر لحافها حوری باشد و هر که شب ششم از شعبان چهار رکعت
نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه پنج بار قل هو الله احد بخواند خدای
تعالی ثواب هفتاد پیغمبر و ثواب هفتاد مجاهد بوی دهد و جان
وی بشهادت بستانند و گور بروی فراخ کند و هفتاد در از بهشت
در گور وی کشایند و هر که شب هفتم از شعبان دو رکعت نماز کنند در
رکعت اول یکبار و صد بار قل هو الله احد بخواند و در دوم یکبار الحمد و

پسند

وصد بار آیة الکرسی مستحق آن شود که نازنین باشد هیچ گناه بوی نی
ودعاء او مستجاب باشد وخدای تعالی هزار حاجت او روا کند وهر دو
عبادت هزار سال او را بنویسند وهر که شب ششم از شعبان دو رکعت
نماز کند در رکعت اول یکبار الحمد ویکبار قل انما انا بشر تا آخر سورت
ودر ثانی ده بار قل هو الله احد بدان خدای که نفس در قبضهٔ قدرت اوست
که اگر گناه وی بیشتر از کف دریا باشد از نماز بیرون نیاید الا پاک از
همه گناه گناهها وبهر رکعتی هزار کوشک از زمرد سبز بوی دهند وثواب
هزار حج وهزار عمره وغزا بوی دهند وچنان باشد که توریة وانجیل
وزبور وفرقان خوانده باشد وهر که شب نهم از شعبان چهار رکعت
نماز کند ودر هر رکعتی یکبار الحمد وده بار اذا جاء نصر الله بخواند خدای
تعالی تن او را از دوزخ آزاد کند البته وبهر آیتی ثواب دوازده
شهید از شهیدان بدر بوی دهد واز دنیا بیرون نشود تا جای
خود در بهشت ببیند وهر که شب دهم از شعبان دو رکعت نماز کند
در هر رکعتی یکبار الحمد وده بار انا اعطیناک الکوثر بخواند خدای تعالی

دربهشت

در بهشت هشت کاشانه شهرستانها بوی دهد در هر بهشتی صد هزار
شهرستان از زر وصد هزار شهرستان از سیم وصد هزار شهرستان از
یاقوت سرخ وهر که شب یازدهم از شعبان هشت رکعت نماز کند در هر رکعتی
بعد از فاتحه قل یا ایها الکافرون ده بار بخواند مومنی باشد حقیقی
ودر بهشت هفتصد هزار جوی روان بوی دهد وهر که شب دوازدهم از
شعبان دوازده رکعت نماز کند ودر هر رکعتی یکبار الحمد وده بار الهیکم
بخواند خدای تعالی چهل ساله گناه وی بیامرزد وچهل درجهٔ وی بیفزاید
وبنویسد وی را ثواب چهل هزار حج وچهل هزار عمره وغزا که پیغمبران کرده
باشند وهر که شب سیزدهم از شعبان دو رکعت نماز کند ودر هر رکعتی بعد
از فاتحه یکبار والتین بخواند چنان باشد که هشتاد بنده از فرزندان
اسمعیل آزاد کرده باشد واز گناه پاک شود چون آن روز که از مادر زاد
خدای تعالی بوی صد هزار ثواب شهید ورفیق محمد وابراهیم علیهما السلام
باشد وهر که شب چهاردهم از شعبان چهار رکعت نماز کند ودر هر رکعتی یکبار
الحمد وپنج بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی بار نویسد وی را ثواب صالحان

فرزند آدم تا روز قیامت بوی دهد و در هر ساعتی از شب و روز
در روز قیا شفاعت هفتاد هزار آدمی را از آنها که مستوجب دوزخ اند و هر که
شب پانزدهم از شعبان دو رکعت نماز کند و در رکعت اول یکبار الحمد
و پنج بار قل هو الله احد و چون از نماز فارغ شود بگوید یا حی یا قیوم یا
اله الاولین والآخرین اغفر لی ذنبی علی انک انت التواب الرحیم
خدای تعالی گناههای وی بیامرزد و هزار نیکی وی را بنویسند و هزار بدی
از دیوان وی محو کند و هزار درجه وی را بیفزاید و چندان ثواب دهد وی را
که اگر اهل آسمان و زمین جمع شوند صفت آن نتوانند کرد و روایتی هست
که شب چهاردهم و پانزدهم و شانزدهم هر شب صد رکعت نماز کند چنانکه
گفته شد و فضیلت این بسیار آمده است و هر که شب شانزدهم از شعبان صد

شب برات

رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و ده بار قل هو الله احد بخواند خدای
تعالی چندان ثواب بوی دهد که ثواب موسی علیه السلام الا که مشرک
باشد یا کینه دار یا خمر خورد یا رحم ببرد و حسن بصری رضی الله عنه
گفت از سی تن از صحابهٔ رسول علیه الصلوة والسلام شنیدم که هر که این

نماز بکند

نماز بکند خدای تعالی هفتاد نظر بوی کند و بهر نظری هفتاد حاجت
وی بگزارد کمترین آن باشد که وی را بیامرزد و هر که شب هفدهم از شعبان
چهار رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و هشت بار قل هو الله
بخواند خدای تعالی چندانکه ثواب پیغمبرانست علیهم السلام بوی دهد و هر که
شب هجدهم از شعبان ده رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و پنج
بار قل هو الله احد بخواند بخواند حق تعالی جمله حاجتهای وی که درست
بخواهد روا کند گفتند یا رسول الله اگر بدبخت باشد باری تعالی
شقاوت از وی محو کند و وی را سعید باز کند و اگر دیوان شقیه
شهید میرد و هر که شب نوزدهم از شعبان دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی
یکبار الحمد و پنج بار قل اللهم مالک الملک برخواند خدای تعالی گناههای
وی بیامرزد از گذشته و آینده بهر حرفی از قرآن ثواب یک حج و یک عمره
بوی دهد و شفاعت هفتاد موحد بوی بخشند و هر که شب بیستم
از شعبان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و پانزده بار اذا
جاء نصر الله بخواند از دنیا بیرون نرود تا جای خود در بهشت ببیند

وی را باکرام براة برانگیزند که هرگز عصیان حق نکرده باشد و هرکه
شب بیست و یکم از شعبان هشت رکعت نماز کند در هر رکعتی بعد از فاتحه
قل هو الله احد بخواند و معوذتین هر یکی یکبار بخواند خدای تعالی بعدد
ستارها آسمان وی را نیکی بنویسند و بدر مرگ هفتاد صف از ملایکتان
بیایند و بشارت دهند وی را برضای خدای تعالی و هرکه شب بیست و دوم از شعبان
دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار قل یا ایها الکافرون
و ده بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی نام وی در جریدهٔ صدیقان
بنویسد و تا زنده باشد ثواب وی را می نویسند و هرکه شب بیست و سیوم
از شعبان سی رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار اذا زلزلت
بخواند خدای تعالی کین و غش از دل وی بیرون کند و ثواب هفتاد عملها
صدیقان وی را واجب شود و در قیامت که وی را از گور برانگیزند رویش
چون ماه روشن باشد و هرکه شب بیست و چهارم از شعبان دو رکعت نماز کند و در
هر رکعتی بعد از فاتحه پنج بار اذا جاء نصر الله بخواند خدای تعالی هفتاد هزار
حاجت دنیا و آخرت وی را روا کند و وی را از دوزخ آزاد کند و از عذاب

گور ایمن

ایمن کرداند و حساب وی آسان کند و لا اله الا الله گویان بهشت
شود و هرکه شب بیست و پنجم از شعبان ده رکعت نماز کند و در هر رکعتی
بعد از فاتحه یکبار الهیکم بخواند خدای تعالی چندان ثواب بوی دهد
که بایشان میدهد که امر معروف و نهی منکر بجای می آورند و ثواب هفتاد
مرد مجاور مسجد الحرام و مسجد مدینه بوی دهند و هرکه شب بیست و ششم
از شعبان ده رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و ده بار آمن الرسول
بخواند خدای تعالی وی را عافیت دهد از آفات دنیا و آخرت و روز
قیامت چون از گور برخیزد و شش نور با وی باشد از پیش و پس و راست
و چپ و بالا و زیر و وی را عذاب و حساب نباشد هرکه شب بیست و هفتم
از شعبان تا آخر ماه هر شب دو رکعت نماز کند و در رکعت اول بعد از فاتحه
فاتحه ده بار سبح اسم ربک الاعلی برخواند و در رکعت دوم بعد از فا
ده بار سورت [illegible] خدای تعالی هزار نیکی وی را بنویسد
و هزار بدی از وی محو کند و هزار درجه وی را بیفزاید و هزار آنکه کار
درکار وی کند و چون از گور بیرون آید روی وی چون ماه شب چهارده باشد

و ثواب این نماز بسیار است الـ[illegible] بیست هشتم (در نماز تراویح و اوراد رمضان)

پیغمبر صلوات الله وسلامه علیه فرمود که هر که ماه رمضان روزه دارد هر شب
از ماه رمضان بیست رکعت نماز تراویح کند با امام و در هر رکعتی یکبار الحمد
و یکبار قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شود دو رکعت دیگر کند در هر
رکعتی یکبار الحمد و سه بار قل هو الله احد و چون سلام دهد سی بار بگوید
لا اله الا الله صادقاً حق سبحانه وتعالی بفرماید تا بیست و چهار هزار بدی
از دیوان وی بسترند و بیست و چهار هزار نیکی بنویسند و بیست و چهار
هزار درجه بر او افزایند و او را آن دهند که عمر را رضی الله عنه دادند گفتند
یا رسول الله عمر را چه دادند گفت سه شهرستان اندر بهشت هر شهرستانی
سی بار فراختر از این جهان از مشرق و مغرب و تراویح در رمضان بعد از نماز
خفتن و پیش از وتر سنتی است که یاران رسول صلی الله علیه وسلم و رضی عنهم
بر آن اتفاق کردند و مواظبت نمودند و پیغمبر صلوات الله وسلامه علیه فرمود
که هر که روزی از رمضان دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و پنج بار
آیة الکرسی بخواند در بهشت چندان بوی دهند که هیچ گوش نشنیده باشد

و هیچ چشم ندیده از حور و قصور و الوان نعمت و در خبر است که هر که در رمضان
سه مسلمان را روزه بگشاید و مهمان کند حق تعالی او را در جنة الفردوس
و جنة عدن و جنة النعیم مهمان کند و سنت است که چون روزه گشاید
بگوید اَللّهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِي و درین ماه بسیار گوید استغفر الله اللهم انی اسالك
الْجَنَّةَ وَ اَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ و جهد کند تا درین ماه هفتاد بار هزار بار
قل هو الله احد برخواند و در هر سحر هفت بار یا سه بار بگوید لا اله الا الله
الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ و در هر شب رمضان این دعا کند
اَللّهُمَّ امْدُدْ لِي فِي عُمْرِي وَ وَسِّعْ لِي فِي رِزْقِي وَ بَلِّغْنِي اَمَلِي وَ صَحِّحْ لِي جِسْمِي فَاِنَّكَ
تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ يُثْبِتُ وَ عِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ و در شب قدر از شبها طاق در
ده آخر خاصه در بیست و هفتم و بسیار گوید اللهم اِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ
فَاعْفُ عَنِّي و هر که شب قدر سه بار بگوید لا اله الا الله صادقاً قادراً
بار اول گناه وی بیامرزند و در دوم وی را خلاص دهند از آتش دوزخ
و در بار سیوم وی را در بهشت کنند و در خبر است که هر که شب قدر قیام

کند و بخشد حق تعالی گناه گذشته وی بیامرزد و هر که دو رکعت نماز کند
درین شب بهتر از هزار ماه، اگر کسی است که در بنی اسرائیل در راه خدای شمشیر زد
همه روز بروزه بود و همه شب در قیام و گویند نبی این کس یوشع بن نون
بود و گویند شمعون بود، اگر در شب هزار بار انا انزلناه بخواند فضیلت و
ثواب آن بسیار است و انس گوید که پیغمبر علیه الصلوة والسلام گفت شب
قدر جبرئیل فرو آید با جمع ملایکه و نماز کنند و سلام می دهند و هر کسی
که بر پای باشد یا از نشسته از مومنان جز کسی که بخواب باشد و بقول
ابو سعید خدری رضی الله عنه شب قدر بیست و یکم است و میل امام
شافعی رضی الله عنه بهمین است و ابی بن کعب رضی الله عنه سوگند خورد
که شب قدر شب بیست هفتم است و در مبتغات عشرة فقیه امام الدین
مجردی در کتابی آورد که حدیثی هست که در سه ماه رجب و شعبان و
رمضان هر بامداد سورت فاتحه و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله
احد و معوذتین و آیت الکرسی و سبحان الله والحمد لله و لا اله الا الله
و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و اللهم صل علی محمد و علی
آل

ویکبار اذا زلزلت و در سیوم یکبار الحمد یکبار الهیکم و در چهارم
یکبار الحمد و یکبار انا اعطیناک الکوثر خدای تعالی بهر حرفی که وی خواند دو
هزار هزار نیکی وی را بنویسند و هر که شب سیوم از رمضان چهار رکعت نماز
کند در میانه شب و در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و شش بار
قل هو الله احد بخواند و چون از نماز فارغ شود سه بار آیت الکرسی
بخواند اگر در شب یا درین ماه یا درین سال از دنیا بشود شهید باشد
و هر که روز سیوم از رمضان چون آفتاب بالا گیرد چهار رکعت نماز کند
در هر رکعتی یکبار الحمد و سه بار انا انزلناه و سه بار انا اعطیناک الکوثر
بخواند چون از نماز فارغ شود ده بار استغفار کند و ده بار بگوید
اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و سلم خدای تعالی گناههای وی همه
بجمله بیامرزد و هر که شب چهارم از رمضان دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی
یکبار الحمد و سه بار اذا جاء نصر الله بخواند و چون از نماز فارغ شود
هفت بار قل هو الله احد بخواند هفت بار درود بر پیغمبر صلی الله علیه
و سلم فرستد چون از گور برخیزد اول روی مبارک مصطفی علیه الصلوة.

والسّلام بپند ودیگر روی ابراهیم خلیل صلوات الله علیه وهرکه
[illegible] از رمضان ده رکعت نماز کند ودر هر رکعتی یکبار الحمد ویکبار
آیت الکرسی وسه بار قل یا ایها الکافرون وچون از نماز فارغ شود ده
بار قل هو الله احد بخواند تا هفتاد روز هیچ گناه بروی ننویسند
وچون بمیرد شهید باشد وهرکه شب پنجم از رمضان چهار رکعت نماز کند
در رکعت اول یکبار الحمد ویکبار آیت الکرسی وشش بار قل هو الله احد
ودر دوم یکبار الحمد وشش بار انا اعطیناک الکوثر ودر سیوم
یکبار الحمد وشش بار قل اعوذ برب الفلق وشش بار قل اعوذ برب الناس
بخواند ملکی از آسمان ندا کند که ای بنده خدای تعالی گناه همه گذشته
وآینده تو بیامرزید وهرکه روز پنجم از رمضان چهار رکعت نماز کند پیش
از نیم روز در هر رکعتی یکبار الحمد ویکبار آیت الکرسی وده بار قل هو الله احد
بخواند وچون از نماز فارغ شود سی بار بگوید اللّهم صلّ علی محمد وعلی
آل محمد وسلّم وثواب [illegible] دهد حق تعالی [illegible]
وهرکه شب ششم از رمضان چهار رکعت نماز کند در رکعت اول یکبار

الحمد

یا علی

نصر من الله وفتح قریب

الحمد ویکبار آیت الکرسی وپنج بار قل هو الله ودر دوم یکبار الحمد ویکبار
آمن الرسول وپنج بار قل هو الله احد یا ایها الکافرون ودر سیوم یکبار
الحمد ویکبار شهد الله پنج بار قل اعوذ برب الفلق ودر چهارم یکبار الحمد
وقل اللّهم مالک الملک وپنج بار قل اعوذ برب الناس بخواند وچون از نماز
فارغ شود ده بار قل هو الله احد بخواند وده بار صلوات بر رسول علیه
الصلوة والسّلام فرستد از انجای برنخیزد تا خدای تعالی ویرا بیامرزد و
هرکه روز ششم از رمضان دو رکعت نماز کند بعد از نماز پیشین و
در هر رکعتی یکبار الحمد وبیست وپنج بار قل هو الله احد بخواند وچون
از نماز فارغ شود بیست وپنج بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی
همه گناهان وی بیامرزد وهرکه شب هفتم از رمضان دوازده رکعت نماز
کند ودر هر رکعتی یکبار الحمد ویکبار معوذتین ویانزده بار قل هو الله
احد بخواند وچون از نماز فارغ شود سجود کند ودر سجود هفت بار
بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم خدای تعالی بهر رکعتی
ثواب پیغمبری بوی دهد وهرکه روز هفتم از رمضان چهار رکعت نماز کند

یا محمد یا علی

در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و شش بار قل هو الله
احد و چون از نماز فارغ شود شش بار بگوید استغفر الله و شش
بار صلوات فرستد بر سول علیه الصلوة والسلام آنگه سجود کند و در سجود
بگوید رَبِّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی ذُنُوبِی فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ
اِلَّا اَنْتَ خدای تعالی ویرا بیامرزد و حاجتهای وی روا کند و هر که
شب هشتم از رمضان هشت رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و ده
بار قل هو الله احد و معوذتین هر یکی سه بار بخواند درهای بهشت ویرا
بگشایند و از جای برنخیزد تا خدای تعالی ویرا بیامرزد و مادر و پدر
ویرا بیامرزد اگر مسلمان باشد هر که روز هشتم از رمضان ده رکعت
نماز کند میانهٔ روز در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار سورهٔ اقرا و پانزده
قل هو الله احد بخواند چون از نماز فارغ شود بگوید لا حول و لا قوة
الا بالله العلی العظیم از دنیا بیرون نشود الا مؤمن و مسلمان و رسول گفت
محمد ام ضامن وی ام به بهشت و هر که شب نهم از رمضان ده رکعت
نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار انا اعطیناک الکوثر و هفت بار

قل هو الله

قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شود سجود کند و هفت بار آیت
الکرسی بخواند در سجود بخواند هنوز سر از سجود بر نگرفته باشد که
خدای تعالی ویرا بیامرزد و مادر و پدر ویرا بیامرزد بیامرزد و هر که
روز نهم از رمضان چهار رکعت نماز کند و در رکعت اول یکبار
الحمد و یکبار انا انزلناه ده بار قل هو الله احد بخواند و در رکعت دوم
یکبار الحمد و یکبار اذا زلزلت و ده بار قل هو الله و در سیوم یکبار الحمد
و یکبار قل یا ایها الکافرون و ده بار قل هو الله احد و در چهارم یکبار
الحمد و یکبار اذا جاء نصر الله و ده بار قل هو الله احد چون از نماز فارغ
شود ده بار بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له و ده بار بگوید اللهم
صل علی محمد و آل محمد و سلم بهر حرفی که درین نماز بخواند از قرآن
خدای تعالی ملکی فرستد تا نیکی وی نویسند و بدی وی محو کنند
و درجه ویرا می افزایند و دعا و استغفار وی را می کنند تا قیامت
و هر که شب دهم از رمضان دو رکعت نماز کند در میانه شب در
هر رکعتی یکبار الحمد و قل هو الله احد بخواند و معوذتین هر یکی پنج بار

وچون از نماز فارغ شود پنج بار آیة الکرسی بخواند و پنج بار صلوات به
پیغمبر علیه السلام فرستد گناه وی جمله بیامرزند و دعای وی مستجاب کنند
هرکه روز دهم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و
ده بار قل یا ایها الکافرون و ده بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی
گناه وی جمله بیامرزد و هرکه شب یازدهم از رمضان شش رکعت نماز کند
در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار اذا جاء نصر الله و پانزده بار قل هو الله احد
و چون سلام باز دهد سه بار آیة الکرسی بخواند و سه بار بگوید اللهم
صل علی محمد و علی آل محمد و سلم چنان باشد که صد هزار حج کرده باشد
هرکه روز یازدهم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
و ده بار انا اعطیناک الکوثر بخواند و چون سلام باز دهد ده بار
آیة الکرسی و ده بار قل هو الله احد بخواند روز قیامت چون بیاید
با وی علی یکی پیغمبر باشد و هرکه شب دوازدهم از رمضان هشت رکعت نماز
کند در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیة الکرسی و سه بار اذا جاء نصر الله
و چون از نماز فارغ شود دوازده بار قل هو الله احد بخواند و دوازده بار درود

به

درود به پیغمبر علیه السلام فرستد خدای تعالی دو هزار هزار نیکی برای او بنویسد
و دو هزار هزار بدی از وی محو کند و دو هزار هزار درجه وی را بیفزاید و
هرکه روز دوازدهم از رمضان چهار رکعت نماز کند در رکعت اول یکبار الحمد
و یکبار اذا زلزلت و شش بار قل هو الله احد بخواند و در دوم یکبار
الحمد و یکبار الهیکم و شش بار قل هو الله احد و در سیوم یکبار الحمد
و شش بار قل هو الله احد و یکبار قل یا ایها الکافرون و در چهارم
یکبار الحمد و یکبار اذا جاء نصر الله و شش بار قل هو الله احد و چون
سلام باز دهد دوازده بار قل هو الله احد بخواند من که رسولم
ضامن وی ام به بهشت و هرکه شب سیزدهم از رمضان دو رکعت نماز کند
در میانه شب در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیة الکرسی و ده بار قل
هو الله احد و چون از نماز فارغ شود سجود کند و در سجود یکبار
الحمد و ده بار آیة الکرسی و ده بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی
وی را بنویسد عبادت هزار ساله و ثواب روزه و نماز شب و هرکه روز
سیزدهم از رمضان شش رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و معوذتین

یکبار خدای تعالی ویرا از جملهٔ فایزان بنویسد و هرکه شب چهاردهم
از رمضان دو رکعت نماز کند و در رکعت اول یکبار الحمد و یکبار آمن
الرسول و سه بار اذا جاء نصر الله بخواند و در دوم یکبار الحمد و یکبار قل
انما انا بشر مثلکم تا آخر و سه بار قل هو الله احد بخواند و چون از نماز
فارغ شود سه بار آیة الکرسی بخواند از دنیا بیرون نشود تا جای خود
در بهشت ببیند و هرکه روز چهاردهم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی
یکبار الحمد و ده بار آیة الکرسی خدای تعالی بعدد هر چیزی که در دنیاست
نیکی ویرا بنویسد و هرکه شب پانزدهم از رمضان صد رکعت نماز کند در
هر رکعتی یکبار الحمد و ده بار قل هو الله احد بخواند از دنیا بیرون نشود
تا خدای تعالی صد ملک بفرستد سی ویرا بشارت میدهند و سی ویرا
از دوزخ ایمن کنند و سی ویرا نگه میدارند از فتنهٔ دنیا و ده ویرا نگه
میدارند از شیطان و سلطان و هرکه روز پانزدهم از رمضان دوازده
رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و سه بار آیة الکرسی و سه بار انا
انزلناه بخواند بهر یک تار موی که بر تن وی است خدای تعالی نیکی
ویرا بنویسند

ویرا بنویسد و بدی از وی محو کند و هرکه شب شانزدهم از رمضان دو رکعت
نماز کند بعد از نماز خفتن و در هر رکعتی یکبار الحمد و پنج بار قل هو الله
و معوذتین هر یکی پنج بار بخواند و چون از نماز فارغ شود صلوات
بر پیغمبر فرستد گر خلق آسمان و زمین گرد آیند تا ثواب این نماز بنوشتن
نتوانند از بسیاری که باشد و هرکه روز شانزدهم از رمضان چون آفتاب
بالا گیرد چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار انا انزلناه
بخواند و سه بار قل هو الله احد بخواند ویرا از جملهٔ مفلحان بنویسد
و هرکه شب هفدهم از رمضان دو رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
پنج بار قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و اذا جاء نصر الله
و معوذتین و آیة الکرسی هر یکی یکبار بخواند چون از نماز فارغ
شود سجود کند و در سجود هفت بار آیة الکرسی بخواند هیچ چیز
خدای تعالی نخواهد الا که بوی دهد و هرکه روز هفدهم از رمضان
چهار رکعت نماز کند در رکعت اول یکبار الحمد و یکبار آیة الکرسی
و سه بار قل هو الله احد بخواند و در دوم یکبار الحمد و یکبار آمن الرسول

و سه بار قل هو الله احد بخواند و در سیوم یکبار الحمد و یکبار شهد الله
و سه بار قل هو الله احد و در چهارم یکبار الحمد و یکبار قل اللهم مالک
الملک و سه بار قل هو الله احد بخواند و چون سلام باز دهد سجود کند
و ده بار بگوید در سجود لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم خدای تعالی
بعدد هر چیزی که آفتاب و ماهتاب بران می افتد نیکی وی را بنویسند
و هر که شب هژدهم از رمضان دوازده رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار
الحمد و یکبار آیت الکرسی و یکبار قل یا ایها الکافرون و سه بار قل هو الله
احد بخواند و چون سلام باز دهد ده بار آیت الکرسی بخواند و ده بار
صلوات بر پیغمبر فرستد چنان باشد که همه سال روزه گرفته با ابراهیم
و موسی و هرون صلوات الله علیهم اجمعین و هر که روز هژدهم از رمضان
چهار رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و یکبار
الم نشرح لک بخواند خدای تعالی رزق حلال روزی وی کند
و در قیامت تشنه نشود و هر که شب نوزدهم از رمضان شش رکعت
نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و سه بار انا اعطیناک الکوثر بخواند

و چون سلام

و چون سلام باز دهد سه بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی او را
شراب دهد با چهار یار پیغمبر صلوات الله و سلامه علیه ابوبکر و عمر و
عثمان و علی رضوان الله علیهم اجمعین و چنان باشد که هزار حج و هزار
عمره کرده باشد و هر که روز نوزدهم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی
یکبار الحمد و ده بار قل هو الله احد بخواند و چون سلام باز دهد سه
بار آیت الکرسی بخواند خدای تعالی بعدد ستاره آسمان و قطره باران
و خاک زمین و برگ درختان و دیگر عالم ثواب وی را بنویسند و [illegible]
به بهشت رود و هر که شب بیستم از رمضان دو رکعت نماز کند در
هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار سوره یس بخواند خدای تعالی بعدد دیو
و پری و آدمی و ملایکه و چهارپای و جنبنده و ماهی نیکی وی را بنویسد
و گناه شصت ساله گذشته و شصت سال آینده وی را بیامرزد و هر که
روز بیستم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
و یکبار آیت الکرسی و یکبار قل یا ایها الکافرون بخواند و چون از
نماز فارغ شود ده بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی بعدد بی

ببیعه و مضر ثواب ویرا بنویسند و گناه هفتاد ساله ویرا بیامرزد و
کوشکی در بهشت بوی دهد و هر که شب بیست و یکم از رمضان بیست
یک رکعت نماز کند با وتر در هر رکعتی یکبار الحمد و بیست و پنج بار انا انزلناه
قل هو الله احد یکبار بخواند و چون از نماز فارغ شود سجود کند و سه بار
آیة الکرسی بخواند خدای تعالی چندان ثواب ویرا بدهد که ثواب لیلة القدر
و هر که روز بیست و یکم از رمضان دو رکعت نماز کند در رکعت اول
یکبار الحمد و یکبار آیة الکرسی و سه بار قل اعوذ برب الفلق و در دوم
یکبار و آیة الکرسی سه بار قل اعوذ برب الناس بخواند چون از نماز فارغ
شود آیة الکرسی بخواند خدای تعالی از هر آسمان ده ملک بفرستد
پیش و با ایشان طبقها باشد از بهشت و این نماز بر آن طبقها نهند
و بحضرت خدای عز و جل برند و بگویند بنده من اهل آسمانها بخود گواه گرفتم که
ترا آمرزیدم و هر که شب بیست دوم از رمضان دو رکعت نماز کند در
رکعت اول یکبار الحمد و آیة الکرسی و سه بار قل اعوذ برب الفلق در دوم
یکبار الحمد و یکبار آمن الرسول و سه بار قل اعوذ برب الناس و چون از نماز

فارغ

فارغ شود سه بار آیة الکرسی بخواند خدای تعالی از هر آسمان بیست ملک
پیش وی فرستد و با ایشان طبقها باشد از بهشت ثواب این نماز بر آن
طبقها نهند و خداوند جل و عز ندا کند که ای بندهٔ من ترا آمرزیدم
و هر که روز بیست و دوم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار
الحمد و قل هو الله احد و معوذتین و آیة الکرسی هر یک سه بار بخواند
هفتاد ملک استغفار وی کنند تا روز قیامت و ویرا نزد خدای
عز و جل شفاعت قبول باشد در حق خلایق و ربیعه و مضر و هر که
شب بیست و سیوم ز رمضان چهار رکعت نماز کند در رکعت اول یکبار الحمد
و چهار بار آیة الکرسی و در دو رکعت آخر یکبار الحمد و چهار بار قل هو الله
احد اگر خلق هفت آسمان و زمین جمع شوند تا صفت ثواب این نماز کنند
نتوانند و هر که روز بیست سیوم از رمضان هشت رکعت نماز کند در
هر رکعتی یکبار الحمد و قل یا ایها الکافرون ده بار قل هو الله احد بخواند
و چون سلام باز دهد سه بار آیة الکرسی بخواند هنوز سر برنداشته
باشد که خدای تعالی گناههای وی بیامرزد و اگرچه زیادت از کف دریا باشد

وهرکه شب بیست چهارم از رمضان شش رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
و ده بار قل هو الله ادعوا الله تا آخر سوره بخواند و یکبار قل هو الله احد
وچون سلام بازدهد سه بار آیة الکرسی بخواند خدای تعالی میان وی
و دوزخ بنهد خندق و زمین بیافریند هر خندقی چندانکه از آسمان تا
زمین وهرکه روز بیست چهارم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی
یکبار الحمد و اذا جاء نصر الله و معوذتین یکبار وچون سلام بازدهد
بیست بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی شر اهل زمین و شر جن
و انس و شیاطین و سلطان از وی دفع کند وهرکه شب بیست پنجم از
رمضان چهار رکعت نماز کند در رکعت اول یکبار الحمد و یکبار الم تنزیل
و در دوم یکبار الحمد و یکبار تبارک الذی بیده الملک و در سیوم یکبار
الحمد و یکبار یس و در چهارم یکبار الحمد و یکبار حم الدخان وچون از نماز
فارغ شود دست بردارد از خدای تعالی حاجت خواهد و حاجت وی
روا کند و ویرا از دوزخ آزاد کند و ثواب چهار پیغمبر و چهل شهید بوی دهد
وهرکه روز بیست پنجم از رمضان دو رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد

ویکبار آ

ویکبار آیة الکرسی و ده بار قل هو الله احد خدای تعالی اورا عذاب نکند
و حساب نکند و بی حساب به بهشت فرستد وهرکه شب بیست و ششم از رمضان
دو رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد آیة الکرسی و انا اعطیناک الکوثر و
قل هو الله احد دوازده بار بخواند کفارت گناه چهل ساله باشد و خدای تعالی
از وی راضی شود و عبادت هزار ساله ویرا بنویسند وهرکه روز بیست و ششم
از رمضان ده رکعت نماز کند چون روز به نیمه رسد در هر رکعتی یکبار
الحمد و ده بار آیة الکرسی بخواند کفارت گناه دویست ساله باشد و ثواب
چندان بوی دهد که ثواب ادریس و یونس و شعیب و ایوب صلوات الله
علیهم اجمعین وهرکه شب بیست هفتم از رمضان دو رکعت نماز کند در
هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار انا انزلناه و بیست و پنج بار قل هو الله احد
بخواند وچون از نماز فارغ شود صد بار بگوید استغفر الله و صد بار
بگوید اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و سلم شب قدر یافت خدای
تعالی روز قیامت نوری چون نور پیغمبران بوی دهد و صد هزاران
نیکی ویرا بنویسد و صد هزار درجه بوی دهد وهرکه این نماز بیشتر کند بهتر

باشد از هر آزار دنیا که هر روز بصدقه دهد و هر که روز بیست و هفتم از رمضان
دوازده رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و یکبار
انا انزلناه و هفت بار قل هو الله احد بخواند تا سال دیگر هر روز خدای
سه نظر بوی کند و هر که خدای تعالی نظر باوی کند او را عذاب نکند و
حساب نکند و با پیغمبران اول بهشت درشود و هر که شب بیست و هشتم از رمضان
چهار رکعت نماز کند در رکعت اول یکبار الحمد یکبار و الضحی و سه بار قل هو الله
احد و در دوم یکبار الحمد و یکبار انا انزلناه و سه بار قل هو الله احد
و در سیوم یکبار الحمد و یکبار اذا زلزلت و سه بار قل هو الله احد و در
چهارم یکبار الحمد و یکبار قل یا ایها الکافرون و سه بار قل هو الله احد
و چون سلام باز دهد سه بار آیت الکرسی بخواند خدای تعالی ثواب
چندان بوی دهد که هفت سال روزه گرفته و نماز کرده و در روز قیامت
در زمرهٔ پیغمبران علیهم السلام باشد و روز بیست و هشتم از رمضان هشت رکعت
نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و هشت بار آیت الکرسی بخواند خدای تعالی
گناهان وی ستر و آشکارا و کبیره و صغیره و خطا جمله بیامرزد و حساب وی
آسان کند

و هر که شب بیست و ششم از رمضان بیست رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار
الحمد و بیست و بار قل هو الله احد من شفیع وی باشم تا او را بهشت رسانم
و هر که روز بیست و ششم از رمضان دو رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار
انا انزلناه و دوازده بار قل هو الله احد و چون سلام باز دهد دوازده بار
آیت الکرسی بخواند خدای تعالی در هشت بهشت بوی باز کشاید و در هفت دوزخ
بروی ببندد و من ضامن وی ام به بهشت و هر که شب سی ام از رمضان دوازده
رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و شش بار آیت الکرسی و شش بار
انا انزلناه و بیست و پنج بار قل هو الله احد بخواند و چون سلام باز دهد
بیست و پنج بار صلواة به پیغمبر فرستد و بگوید اللهم ربی لا اشرک به شیئا
خدای تعالی ثواب شصت و سیزده پیغمبر وی را بنویسد و چون از گور بر
خیزد سیراب باشد و سیراب بحضرت جبار آید و هر که روز سی ام از رمضان
شش رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و قل هو الله و معوذتین هر یکی
هفت بار بخواند نام وی در زمرهٔ عابدان باز نویسند و این نمازها
ثواب بسیار نوشته بود مختصر نوشته آمد والله اعلم بالصواب

... استغفار وطلب قبول توبه عبد الله بن مسعود
رضی الله عنه گفت که گفت صلی الله علیه وسلم بدرستی خدای که مرا بحق
بخلق فرستاد که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از خدای عز وجل وعلا که هر
که شب عید فطر ده رکعت نماز کند بپنج سلام ودر هر رکعتی یکبار الحمد و
ده بار قل هو الله احد بخواند ودر هر رکوع وسجود ده بار بگوید سبحان الله
والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر وچون فارغ شود هزار بار بگوید
استغفر الله واگر سجود کند ودر سجود بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و
الاکرام یا رحمن الدنیا والآخرة ورحیمهما یا ارحم الراحمین یا اله
الاولین والآخرین اغفر لنا ذنوبنا وتقبل منا صلوتنا وصیامنا
وقیامنا وسر از سجود برندارد خدای تعالی گناهان وی بیامرزد نماز روز
عید فطر بعد از نماز عید چهار رکعت نماز کند در رکعت
اول الحمد وسبح اسم ربک ودر دوم الحمد والشمس ودر سیوم الحمد و
الضحی ودر چهارم الحمد وپنج بار قل هو الله احد بخواند چنان باشد که
همه کتابهای خدای تعالی فرستاده خوانده وهمه درویشان را سیر کرده

بجهت توانگری که در شب بار بخوانند

یارب بکرم همه توانگر گردان

عالم ز گذشته نیکوتر گردان

صد سال دیگر چرخ از دون [illegible]

چون پیر شدم مرا تو دلگیر گردان

ی ا ب ت ث

چهار چهار

بجهت سخر مطلوب شب بار بخواند

ج ح خ د ذ

هشت چهار چهار هر صورت ملکش کم قرار نعف

چهار هشت هفت

خواهد فلکش ز خشم تو نفع بعف

س ش ص

سوط شش

سود بلکه ده که در اطراف هعف

ض ط ظ

هشت نوه ساقط

همت همیشه با تو خواهد بعف

ع غ ف ق

ده چهار هشت چهار

طلب امر زش کن

ک ل م

هشت شش چهار

دارم [illegible] از قطره باران بیش

ز شرم فکنده ام سر خجلت در پیش

ن و ه لا ی

پنج ده

آوازه آمد که غم مخور ای درویش

تو در خور خود کنی ما در خور خویش

صدق

بجهت دفع دزد ...

ای خالق هر الجلال [illegible]

تا چند شوم در بدر جا بجا

یا فاتح امید ما در بسته

یا قفل مهمات مرا در گشا

بجهت نوبت [illegible] معاذان [illegible] روز

[illegible] ازده بار بخواند

هر عادت خوش ز خنک خنک [illegible]

جان کرده [illegible] سر کوی تو گرفت

گفتم خط تو جانب ما اگر [illegible]

[illegible] ظرف [illegible] نکو [illegible]

بجهت احضار مطلوب چهار بار بخواند

گفتم صنما لاله رخا دلدارا

در خواب نما چهره یار [illegible]

گفتا که روی بخواب بیدار انگه

گاه خواهی که دیگر بخواب بینی [illegible]

بجهتم [illegible]

[illegible]